

Giới thiệu Ma Tôn Mị Thế Convert

Từ không rành thế sự tiểu sư muội đến tàn sát vô lâm La Sát, kỳ thực cũng chỉ là một chốc này mà thôi.

Lần này, từ mỗi người cũng có thể bắt nạt hai lần ma vật phế vật đến người gặp người sợ ma quỷ, không biết lại muốn bao lâu đây?

Gió Tiêu Dao, vốn là sư huynh đệ sủng ái tiểu sư muội, thế nhưng nhưng lại không biết lúc nào, hết thấy đều thay đổi! Chỉ vì một quyền trong truyền thuyết bí tịch, gió Tiêu Dao gặp phải phản bội, thân nhất sư huynh đệ liên thủ đưa nàng trọng thương.

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm!

Mệt mỏi quá, buồn ngủ quá! Đã lâu không có không hề phòng bị hạo hạo ngủ, hiện tại sẽ không có có người truy sát mình đi! Mơ mơ màng màng phượng Tiêu Dao thanh tỉnh lại lần thứ hai ngủ thiếp đi, hoàn toàn không nghĩ tại sao mình còn có thể có khổn cảm giác.

Ném mất hết thấy buồn phiền phượng Tiêu Dao ngủ rất say sưa!

Tỉnh lại lần nữa, phượng Tiêu Dao chỉ cảm thấy hai chữ, một chữ! Mệt, còn có một chữ, đau!

Có thể, không đúng, tại sao nàng có thể nghe thấy kỳ quái tiếng chim hót! Lẽ nào nàng nhảy xuống vách núi còn có thể Bất tử?

Lẽ nào là ông trời đều cảm thấy mình một đời trước quá quá khổ, vì lẽ đó bắt đầu đáng thương nàng, lại làm cho nàng sống lại!

Bất quá, khả năng này khá là nhỏ, bởi vì nàng đời trước vẫn đúng là không có làm cái gì việc thiện, còn thường thường mắng ông trời, ông trời hẳn là sẽ không lấy đức báo oán đi! Bất quá, hiện tại tình huống này lại nên giải thích thế nào đây?

Quên đi! Không muốn rồi! Có thể làm cho nàng sống sót là tốt rồi! Bất quá, làm cho nàng sống sót liền khỏe mạnh sống sót mà, tại sao còn muốn suýt như thế tàn nhẫn đây?

Thật sự đau quá, dùng hết toàn thân khí lực, phượng Tiêu Dao rốt cục con mắt mở. Tốt chói mắt ban ngày, không để cho nàng đến không nhắm lại thật vất vả tạo ra mí mắt đến ngừng lại bị tia sáng đâm ra nước mắt.

Cũng thật là đã lâu không gặp quang minh à! Quá một hồi lâu, cuối cùng cũng coi như thích ứng quang minh phượng Tiêu Dao rốt cục có thể mở mắt ra nhìn.

Này vừa mở mắt liền đem phượng Tiêu Dao sùng sốt rồi!

Đẹp quá, xanh lam, xanh thắm đến khiến người ta say mê, so với Đại Hải còn muốn sâu màu xanh lam,, một bích vạn khuynh! Hơn nữa này mấy đóa màu trắng vân, để phượng Tiêu Dao không thể không thần phục mình có phải là đến đến Thiên Đường, bằng không nàng tại sao có thể như thế tiếp cận bầu trời đây?

Ngắm lại trước đây bầu trời, cũng là màu xanh lam, thế nhưng cái kia màu xanh da trời cùng cái này so ra, lại như Thâm Lam cùng lam nhạt khác nhau. Nơi này bầu trời lại như là họa sĩ dùng họa bút vẽ, sâu nặng mà không ngọt ngat, ngược lại có loại yêu dị cảm giác. ngay cả hô hấp ở trong lỗ mũi không khí cũng là không giống nhau, thật giống có loại khiến người ta tỉnh táo công năng, hô hấp sau khi sẽ cho người rất tinh thần. Hơn nữa chu vi tiếng chim hót, phượng Tiêu Dao tâm tình cũng biến khá hơn nhiều, đau đớn trên người cũng cảm giác giảm ít đi không ít. Có thể không khí nơi này cũng có trị liệu tác dụng đi.

Tiếng chim hót, phượng Tiêu Dao rốt cục cảm giác được không đúng, lẽ nào nàng bị khí thi hoang dã rồi! Mạnh mẽ quay đầu, chuẩn bị coi hoàn cảnh chung quanh.

"Mẹ nha! Đau chết ta rồi! Ai vậy? Xuống tay nặng như vậy! Lão tử cùng ngươi có thù không đội trời chung sao?" Cái cổ vận vẹo trực tiếp kéo phượng Tiêu Dao phía sau lưng đau xót.

Lẽ nào con đau này cảm giác liền gọi rút dây động rừng, phượng Tiêu Dao cũng rất bội phục nàng mình, vào lúc này còn có thời gian suy nghĩ cái từ ngữ để hình dung!

Lại nhìn chung quanh một chút, ngoại trừ cây chính là hòn đá, chậm rãi chuyển động đầu quan sát địa hình, phượng Tiêu Dao vị trí địa hình là tương đối khá nhỏ, vừa vận cách đó không xa một cây đại thụ lên đỉnh đầu, từ này mấy cây ép vỡ cảnh cây đến nhìn nàng hẳn là từ phía trên rơi xuống, bốn phía đều là hòn đá. Bất quá nàng vận may hẳn là rất tốt, từ nơi không xa này mấy khối Thạch Đầu đến xem, nàng trọng lực tăng tốc độ lại thêm ngoại lực ảnh hưởng sản sinh tỷ lệ là tương đương may mắn à, đầu cách xa này viên Thạch Đầu vừa vận gần như 1 mét, bằng không hiện tại kết cục của nàng liền hẳn

là máu chảy đầu rơi rồi!

Ha ha... Ha ha...

Không thể cảm thấy phượng Tiêu Dao tiếng cười càng lúc càng lớn, cứ việc cười nằng toản thân càng ngày càng đau, nhưng nằng vẫn là muốn cười, coi như cười nằng nước mắt đều đi ra, nhưng nằng vẫn là lại cười.

Nếu như có người nhìn thấy nằng dáng vẻ hiện tại, nhất định không thể tin được con mắt của chính mình, cái kia trên đời trong mắt người giống như Trích Tiên Tiêu Dao công tử cũng có như thế không hình tượng thời điểm, có thể nằng vẫn là muốn cười, cười thể nhân đáng thương, các người nhiều người như vậy, bỏ ra nhiều như vậy khí lực đến giết ta, Có thể kết quả đây? Ta vẫn là sống sót! Sống khỏe mạnh!

Ha ha...

Điều này cũng hứa liền xác minh một câu nói đi! Người tốt sống không lâu, tai họa đi ngàn năm!

Nằm không biết bao lâu, phượng Tiêu Dao chậm rãi nhắm mắt lại, vẫn là rất nhớ ngủ, cứ việc nằng biết này một ngủ xuống nằng có lẽ sẽ bị động vật gì ăn đi, có lẽ sẽ bị không thể cảm thấy đông chết! Nhưng nằng vẫn là muốn ngủ, bởi vì nằng tin tưởng, dĩ nhiên trời cao để hân sống lại, như vậy nằng liền sẽ không như thế dễ dàng chết đi.

Không biết bao lâu, phượng Tiêu Dao bị một chữ đồ vật thức tỉnh, chậm rãi mở mắt ra, nhìn thấy một chữ dài rất kỳ quái đến chim nhỏ chính đang trên đỉnh đầu nằng, thật giống chính đang mổ tóc của nằng. Thật là rất lớn mật, liền chim cũng dám bắt nạt mình, vạn nhất ở trên đầu ta gây phân làm sao bây giờ đây? Phượng Tiêu Dao phiền muộn nhúc nhích một chút đầu, kinh bay con quái điều này.

Ai! Phượng Tiêu Dao không thể không cảm thán, xem ra liền ông trời là thật sự rất yêu thích nằng à! Từ cao như vậy địa phương nhảy xuống đều sống khỏe mạnh! Vì lẽ đó mình vẫn là thuận theo Thiên Ý nỗ lực sống sót đi!

Ai! Bất quá mình thật giống liền giờ tay khí lực đều không còn, không động đập sao làm đây?

Phượng Tiêu Dao quay đầu, vừa vận nhìn thấy một cái cành cây, chậm rãi đưa tay, ôm lấy cành cây, lấy tới chỉ lên trên người, nhắm mắt lại thích ứng choáng váng đầu sau, chậm rãi mở mắt ra, phượng Tiêu Dao lại sững sốt, chuyện ra sao đây? Sợi tóc này, y phục này, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Làm sao đều cảm giác là lạ, như cổ đại lại hoàn toàn là, cảm giác rất quái dị, lẽ nào mình là ở đóng phim, khả năng này là số không. Hoặc là nói là đến không biết tên thời đại đến rồi! Nếu không, như thế tóc dài thêm vào này là lạ quần áo, cái gì triều đại đây? Quên đi, không nhớ ra được, không muốn, xem trước một chút hoàn cảnh trở lại muốn tình cảnh đi!

Phượng Tiêu Dao chậm rãi đứng lên đến, vừa mới đứng vững suýt chút nữa ngã xuống, nằng chân thật giống bị té bị thương rồi! Bất quá may là cây này cành cây vẫn tĩnh vững chắc, có thể chống đỡ nằng thể trọng! Thạch chồng bên kia là vách núi, không cách nào thông hành! Muốn đi ra ngoài cũng chỉ có hướng về rừng cây nơi sâu xa đi rồi!

Đi một chút nghỉ ngơi một chút, phượng Tiêu Dao cũng không biết mình đã đi bao lâu rồi, chỉ là cảm giác nhanh chân muốn không phải mình, lòng ngực địa phương, mỗi hô hấp một thoáng lại như có lửa lại đun như thế. Bất quá, khó chịu nhất vẫn là lưng, lúc này mới hẳn là bị thương coi trọng nhất địa phương. Bất quá, điểm ấy đau đối với phượng Tiêu Dao tới nói cũng không tính cái gì, chỉ cần không phải trí mạng vết thương, nằng cảm thấy mình hẳn là cũng có thể tiếp tục chống đỡ. Bởi vì kiếp trước, nặng hơn thương, nằng đều chịu đựng quá, điểm ấy đau tính là gì?

Liền như vậy, phượng Tiêu Dao một tay cầm cành cây, một tay đỡ bị thương lưng đi ra phía ngoài! Vừa đi còn một bên cảm thán, mình hiện tại tư thái cảm giác tốt như thế nào như, thật giống đã biến thành bà lão à!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Có mỹ nhân này, dị thế sống lại!

Phượng Tiêu Dao càng đi càng cảm thấy đến kỳ quái, những này cây cùng thực vật nằng làm sao đều có chút xa lạ à!

Nếu như mình là ngủ rất lâu sau đó lên, vậy cũng hẳn là toản không có bao nhiêu thời gian đi! Bởi vì mình không có bị đóng băng ở Tuyết Sơn à, vì lẽ đó coi như là sinh vật tiến hóa cũng không thể như thế triệt để đi, nên vì cái gì những thực vật này nằng căn bản không có bao nhiêu nhận thức?

Chẳng lẽ nói nằng đến đến chính là một chữ hoàn toàn tách biệt với thế gian đại lục, hiện tại phượng Tiêu Dao có một chút điểm mờ mịt, cũng có một chút chút mất mát.

Mơ mịt chính là, mình rốt cuộc ở nơi nào? Tại sao lại xuất hiện tại nơi này? Phụng Tuyền Dao biết Đạo Thiên trên vì sao lại có mặt trời cùng mặt trăng, cũng biết tại sao mỗi ngày sẽ có ngày đêm Luân Hồi, cũng biết một năm vì sao lại có bốn mùa luân phiên, cũng biết vì sao lại có xuân đi thu đến... Thế nhưng nhưng lại không biết tại sao mình ở đây, loại này cái gì đều không biết cảm giác, cảm giác tất cả mọi thứ đều không cảm được, không ở trên tay mình, cũng thật là, không quen à!

Thất lạc chính là, sinh hoạt hai mươi mấy năm thế giới liền như vậy biến mất rồi, tuy nói trước đây đối với thế giới kia cũng không có bao lớn hảo cảm, thế nhưng làm một chữ người đã thành thói quen đồ vật biến mất sau đó, thất lạc vẫn sẽ có một điểm đi.

Một đường không biết đi rồi bao lâu, vừa mệt vừa đói phụng Tuyền Dao rốt cục nhìn thấy một chữ phòng nhỏ, cứ việc phòng nhỏ cách xa còn có một chút khoảng cách, nhưng nàng lúc này đối với phụng Tuyền Dao tới nói, nhưng có thể nói là tốt nhất chỉ về tiêu. nàng rốt cục có thể kết thúc lung tung không có mục đích đi khắp, cũng rốt cục có thể nghỉ ngơi một chút. Phụng Tuyền Dao cảm giác vốn là đã đến cực hạn thân thể thật giống lại có động lực, gia tăng bước chân, thật giống rất gần rồi, ư oái biến mất rồi một ít, chỉ còn lại dưới hưng phấn, rốt cục sắp đến rồi.

Rốt cục đến đến phòng nhỏ cửa, thờ dốc phụng Tuyền Dao bình phục một thoáng mình giờ khắc này hô hấp, vừa mới chuẩn bị gõ cửa.

Thế nhưng làm phụng Tuyền Dao lấy tay đặt ở trên cửa thời điểm, cửa liền mở ra, nguyên lai cửa căn bản là không có đóng.

Mạo muội đẩy cửa ra, đi vào phòng, gian nhà rất nhỏ, một chút là có thể nhìn thấy hết thảy bố trí, rất đơn giản bố trí, thật giống không có giường, chỉ có một đồng lớn cùng rom rạ như thế đồ vật, ngắm nhìn bốn phía, không hề có một chút thích hợp ngủ đồ vật, vì lẽ đó nếu như đoán không sai, những này rom rạ hẳn là ngủ dùng! Cái cảm giác này cũng thật là phục cổ à!

Phụng Tuyền Dao tuy rằng rất muốn hiện tại liền nằm xuống, thế nhưng cái bụng nhưng không hăng hái kêu lên. Phụng Tuyền Dao hiện tại mới phát hiện mình thật sự đối không chịu được, xem ra vừa này mình chỉ lo tìm kiếm lối thoát, không chăm sóc đến mình cái bụng, vì lẽ đó hiện tại hẳn bắt đầu kháng nghị.

Phụng Tuyền Dao nghe theo cái bụng cảm giác, quyết định trước tiên tìm ăn, thế nhưng nhìn tìm hồi lâu, phụng Tuyền Dao khổ rồi phát hiện, căn bản không nhìn thấy có thể ăn đồ vật, chu vi tất cả đều là cao cao đại thụ, hơn nữa là không kết quả cây.

Ngoại trừ trong căn phòng nhỏ một chén nước. Đây chén nước hiện tại đặt ở một chữ nhìn đáng đáp hẳn là gọi tinh đồ vật bên cạnh, phụng Tuyền Dao quan sát một thoáng, hẳn là mệnh tinh, thao tác phương thức à? Còn phải nghiên cứu một chút...

Phụng Tuyền Dao cẩn thận nghiên cứu một thoáng, hẳn là cùng nàng trước đây nghiên cứu qua giếng cổ như thế, chỉ có điều cái này càng phục cổ. Thao tác càng phiền toái một chút mà thôi. Ôm ngực chết cho rằng ngựa sống y tâm thái, phụng Tuyền Dao cảm đặt ở bên giếng một bên này chén nước cẩn thận từng li từng tí một rót vào trong giếng, sau đó chậm rãi trên dưới rung động, rốt cục ở tuyệt vọng trước một khắc nghe được hi vọng âm thanh —— nước đến rồi.

Cầm nước bùng lên đến uống hai ngụm sau, phụng Tuyền Dao bát liền bị dọa rơi mất, bởi vì nàng hoài nghi mình nhìn thấy quỷ.

Đến nửa ngày, phụng Tuyền Dao rốt cục lấy lại sức được rồi! Phụng Tuyền Dao không thể tin tưởng lại nói một chén nước, sau đó chậm rãi đem đầu đưa tới!

"CMN!" Phụng Tuyền Dao không nhịn được mắng, từ đâu tới yêu quái à! Thật sự không giống như là người nên có dung mạo! Phụng Tuyền Dao dùng tay thu thu mặt của mình, mới phát hiện cái này yêu quái đúng là nàng mình, bởi vì nàng cảm thấy đau. Tuy rằng phụng Tuyền Dao xem không rõ ràng lắm, hơn nữa thân thể này tóc cũng tím la tím lùm, hơn nữa trên mặt còn có vài đạo lỗ hồng, thế nhưng không chút nào tổn cái này mặt mị lực, thật giống chỉ cần đôi mắt này vừa nhìn người người bỏ chạy không xong, hẳn là rất có làm mình tỉnh tâm chất.

Quên đi, muốn xem vậy thì nhìn ra rõ ràng hơn một điểm đi! Phản lại chính là mặt của mình, không liếc không nhìn, phụng Tuyền Dao thẳng thắn dùng trên tay này chén nước triệt để rửa mặt. Sau đó lại nói một chén nước nhìn sang.

Này vừa nhìn, nhưng làm phụng Tuyền Dao kinh ngạc gần chết: Chỉ thấy này vì thấp mực phát nhỏ quần quít lấy mê người xương quai xanh, như Diệp luyện hoa giống như, triền triền miên miên, khiến hồn thực cốt. Trên mặt dơ bẩn tẩy đi sau, bị nước lạnh kích thích qua đi gò má nhưng lưu lại đồ ửng đỏ điểm điểm. Mắt hạnh trưng trưng, nước màu lưu chuyển, mị đại cau lại, cũng thật là còn gặp người thương à! Có thể nói quyền rũ xinh đẹp, phong tình vạn chủng. Ở nước ánh sáng trong sản đến một thân trong sáng, mị sắc thiên thành. Thanh màu mang nước, nhiệm cười ngả ngón. Người như màu, mê hoặc, không mất thanh cao chi phong. Yêu nhu, không mất hồ hững vẻ đẹp. Giai nhân cười, vẻ mặt Khuyên Thành.

Phụng Tuyền Dao nhìn chằm chằm dung mạo của chính mình sững sờ đã lâu mới phục hồi tinh thần lại. Thần mã gọi họa thủy, đây chính là à! Liên định lực của mình tốt như vậy người đều bị mê hoặc, càng không cần phải nói những kia hảo sắc nam nhân.

Chính là không biết như vậy dung mạo đến cùng là phúc là họa à! Ở cái này không biết tên thời đại, phụng Tuyền Dao dám xác định, chỉ bằng bộ này dung mạo, cái này bản tôn tuyệt đối là thể nhân tranh đoạt mục tiêu. Vì lẽ đó nếu như mình không có đủ thực lực, vậy tuyệt đối sẽ chỉ là tai nạn. Đạo lý này, không ngừng ở trước đây thời đại kia áp dụng, bất luận cái nào thời đại đều là thông dụng!

Bất quá, bất kể nàng đây? Chuyện sau này vẫn là sau này hãy nói đi! Hiện tại vẫn là trước tiên sống sót khá là quan trọng đi!

Phụng Tuyền Dao lại nói một chén nước, uống đủ sau, phụng Tuyền Dao lại nói một chén nước phóng tới tinh bên cạnh. Miễn cho lần sau mình muốn uống thời điểm lại mỹ nước uống.

Uống no rồi! Cái bụng cảm giác đói bụng cũng được rồi một điểm. Bên ngoài đồ vật bởi vì không quen biết, cũng không biết những thứ đó có thể hay không ăn, vì lẽ đó phượng Tiêu Dao vẫn là quyết định nghỉ ngơi, ngủ liền hẳn là không cảm giác được đói bụng không!

Phượng Tiêu Dao lại đứng lên, chuẩn bị cẩn thận quan sát một thoáng nhà, tốt tìm một chỗ ngủ.

Nhìn dáng dấp nơi này hẳn là thợ săn nghỉ ngơi gian nhà, ngoại trừ một cái bàn gỗ cùng hai cái ghế nhỏ ở ngoài không có thứ gì, nhìn dáng dấp chỉ có thể làm nghỉ chân tác dụng. Nhìn tới nhìn lui, ngủ đồ vật thật sự chỉ có này một bó như là rom rạ như thế đồ vật. Mặc kệ, mệt chết ta, vẫn là nghỉ ngơi đi!

Cầm những kia thảo trái ra san bằng sau, phượng Tiêu Dao lại kiểm tra một chút, cũng còn tốt, không có con kiến cùng con gián.

Bây giờ sau đó, phượng Tiêu Dao chậm rãi nằm đi tới, tuy rằng lại bắt đầu cảm giác có chút đói bụng, thế nhưng hết cách rồi, mình đã không có khí lực lại đi tìm ăn, phượng Tiêu Dao cái gì đều không nghĩ, chính là tự mình thôi miên để mình chậm rãi ngủ thiếp đi, còn hi vọng ngày mai có cái khí trời tốt!

Một hồi sau đó, phượng Tiêu Dao liền ngủ say, bởi vì nàng cũng thực sự là quá mệt mỏi rồi! Chỉ là ngủ say phượng Tiêu Dao không biết, ở nàng ngủ sau đó, có một đôi con mắt màu đen vẫn nhìn nàng, chỉ là cặp kia không giống người nên có tính khiết trong trong mắt đen tràn đầy tất cả đều là nghi hoặc! Quyền sách do đầu phát, xin mời chờ đợi lại!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tìm tới lối thoát!

Ngày thứ hai, phượng Tiêu Dao là bị cái bụng tiếng kêu thức tỉnh, mở mắt nhìn một chút ngoài phòng, mới phát hiện sắp tới buổi trưa. Lại nhìn sang đỉnh đầu, tốt ánh mặt trời chói mắt à!

Phượng Tiêu Dao mới phát hiện cái này nóc nhà có chút phá, ở chính quay về đỉnh đầu của mình địa phương vừa vặn có mấy cái hang lớn, lúc này ánh mặt trời vừa vặn bắn hạ xuống, chỉ có điều rất khéo chính là, ánh mặt trời vừa vặn bắn tới con mắt của nàng lên. Phượng Tiêu Dao hiện tại muốn nói nhất câu nói đầu tiên chính là: Cũng còn tốt ngày hôm qua không trời mưa! Bằng không, nàng liền thật không có đất dung thân.

Bất quá hiện tại còn không là muốn những thứ này lung ta lung tung thời điểm, bởi vì vừa vặn tỉnh lại phượng Tiêu Dao, phát hiện toàn thân mình đều đau muốn chết, hơn nữa cái bụng còn rất đói, phượng Tiêu Dao biết dưới tình huống này, nếu như nàng hãy tìm không tới ăn, nàng nhất định sẽ không chịu đựng nổi!

Thật vất vả sống lại, nàng cũng không muốn cảm cơ hội này trả lại trở lại, dĩ nhiên ông trời đều cảm cơ hội này cho nàng, nhất định phải xứng đáng mình mới được không! Phượng Tiêu Dao là ai vậy? nàng Có thể toàn bộ vô lâm đều không thể giết chết "Tiêu Dao công tử" à! Làm sao có khả năng dễ dàng như vậy liền bỏ xuống đây!

Hơn nữa, phượng Tiêu Dao cũng không tin, ông trời sẽ như vậy trêu đùa đối với mình, để mình như thế gian nan đều sống lại, lẽ nào đến cuối cùng còn muốn bởi vì không tìm được ăn mà chết đói. Này mình một đời anh danh không phải toàn bộ phá hủy.

Nghĩ tới đây, phượng Tiêu Dao nhìn đau chậm rãi đứng dậy, cầm lấy nàng giản dị gậy, lại uống hết mấy ngụm nước sau, mở ra cái này trụ sở tạm thời cửa, quan sát một thoáng cái này rừng cây rậm rạp. Mới phát hiện đứng nhà tranh phía trước nơi này có một con đường, chỉ có điều cần mọi người cảm tầm mắt điều chỉnh một chút, không cẩn thận quan sát người là tuyệt đối sẽ không nhìn thấy!

Cảm giác hẳn là đường đi ra ngoài. Hoạt động một chút bị thương gân cốt, tuy rằng có chút đau, nhưng hẳn là có thể kiên trì đi một quãng thời gian. Nhìn một chút còn có chút nóng bỏng mặt trời, phượng Tiêu Dao bước ra bước chân.

Một đường đi, một đường quan sát, phượng Tiêu Dao phát hiện nơi này thực vật tuy rằng đại đa số cùng trên địa cầu không giống nhau, nhưng vẫn có mấy cái tương đồng, bất quá, chính là không biết, bọn họ công năng có phải là cùng trên địa cầu như thế, thật giống được thảo đặc biệt nhiều, mà cái đó đều dài cực kỳ tốt.

Ôm lấy ngựa chết làm ngựa sống tâm thái, phượng Tiêu Dao tìm mấy vị trị liệu ngoại thương dược thảo, cảm giác mùi vị cũng gần như sau đó, phượng Tiêu Dao trực tiếp đắp ở mình mấy cái khá là vết thương lớn địa phương, bằng không nàng thật sự không biết có thể hay không kiên trì đến tìm tới lối thoát.

Đơn giản xử lý vết thương một chút sau đó, phượng Tiêu Dao tiếp tục đi. Chậm rãi, sau hai giờ, phượng Tiêu Dao vẫn kiên trì không được, mặt trời quá to lớn, rất nóng, rất mệt, hơn nữa lại khát lại đói, nàng cảm thấy mình thật sự nhanh không xong rồi.

Vừa vận lúc này, phượng Tiêu Dao nhìn thấy đường nhỏ bên cạnh vài cây như cây táo như thế cây, chính là trái cây là màu xanh lục, như không quen thuộc quả táo như thế. Bất quá những này "Đồ ăn" đối với hiện tại phượng Tiêu Dao tới nói, vẫn đúng là không phải phổ thông mê người à! Hết cách rồi, độc chết dù sao cũng hơn chết đói tốt.

Phượng Tiêu Dao mắt công sức đi tới, hái được một chữ, dùng ống tay áo xoa xoa, khẽ cắn răng, một cái cắn, vốn là là chuẩn bị để trái cây cảm mình răng chua đi, thế nhưng, thật giống không có theo dự liệu chua xót, ngược lại, còn ăn thật ngon, ngọt ngào, còn có một loại Hương Hương mùi vị, vừa vận là nằng yêu thích mùi vị. Đã quên nói một điểm, chúng ta "Tiêu Dao công tử" rất thích ăn ngọt đồ vật.

Liền phượng Tiêu Dao lại hái được mấy cái trái cây, an vị dưới tàng cây bắt đầu ăn. Ăn no sau, phượng Tiêu Dao còn cầm hai cái, một đường đi một đường ăn bước lên ra ngoài đường.

Rốt cục, công phu không phụ lòng người, phượng Tiêu Dao rốt cục nhìn thấy một cái đại lộ, thế nhưng, thời khắc này nằng thể lực cũng đến cực hạn, không biết tại sao, nằng cảm giác rất nhớ ngủ à, chân đạp lên đại lộ sau đó, phượng Tiêu Dao trong đầu căng thẳng một cái huyền rốt cục thanh tỉnh lại, một thanh tỉnh lại liền ngay tại chỗ bắt rơi xuống, nằng bây giờ cũng không rảnh quan nơi này có hay không nguy hiểm, chỉ là muốn ngủ. Trời sập xuống đều không muốn quan!

Liền, chúng ta "Tiêu Dao công tử" rất không hình tượng ngoại ở Đại lộ đi bộ, ngủ rồi!

Liền như vậy quá hồi lâu, ở thiên tối lại trước, rốt cục đi tới một đám người.

Phía trước nhất một người cười một thót quái dị màu đen vật cười, cộng sáu cái chân, đầu có chút giống mã, bất quá thân thể so với mã cao to không ít, toàn thân chỉ trên lưng có một nhúm nhỏ mềm mại bạch mao, hai mắt như Thủy Tinh, ánh mắt khá là lạnh lẽo, mà trong mi tâm ương vẫn còn có một con mắt nhỏ, một nửa mở nửa khép, càng là màu đỏ, từ xa nhìn lại phảng phất một đoàn cháy hừng hực hòa diễm, Dữ hai con lạnh lẽo mắt to hình thành sự chênh lệch rõ ràng. Nó đuôi trên bao trùm từng mảng từng mảng vây giáp, mũi nhọn như mâu. Cứ việc là một chữ vật cười, nhưng ngẩng đầu ưỡn ngực, bề ngoài chúng sinh, một bộ ngạo nhiên tư thế, giống như mã không phải mã, chúng ta tạm thời gọi nó mã đi! hần quần áo cũng là một thân màu đen, chỉ là người chú ý xem sẽ phát hiện, quần áo màu đen chủ vì lóe chói mắt Kim Ti, xem ra hần là có giá trị không nhỏ! Từ hần người chung quanh cùng hần duy trì khoảng cách xem, có thể thấy được hần không thể nghi ngờ là trong này đầu, chậm rãi từ đầu nhìn xuống, tuyệt đối thiếu nữ sát thủ, hiền dài mày kiếm mang theo trong xương lãnh ngạo bay vào tóc mai trong, chính là cặp kia con mắt màu xanh lam bên trong Hãn Băng quá nồng, này mâu hay là bởi vì quá mức sáng tinh khiết cũng hiện ra mấy phần lãnh đạm vô tình đến, khiến người ta không dám tới gần, dường như Ma Vương như thế khí thế, chỉ là tầm kia quá mức hoàn mỹ mặt để loại khí thế này bên trong nhiều hơn một loại mê hoặc, loại này muốn cho người như thiêu thân lao đầu vào lửa như thế tới gần mê hoặc, như vậy tổ hợp xem ra rất quái dị, rồi lại chết tiệt như vậy hài hòa, chỉ là tất cả những thứ này, hiện tại phượng Tiêu Dao không nhìn thấy rồi! Hết cách rồi, ngủ quá nặng. Đây chính là tứ quốc trong làm người nghe tiếng đã sợ mất mật Tu La Chi Chủ —— chịu buộc địch (đây là ta vì hần tuyên tên tiếng Anh., thế nhưng ở tiếng Trung trong không tốt biểu đạt, liền ta liền lấy cái hài âm, sau đó tên tiếng Anh. đều sẽ dùng hài âm đến biểu thị).

"Chủ nhân, phía trước phát hiện một người nằm trên đất, khí tức yếu ớt, xin hỏi nên xử trí như thế nào?" Một người chân sau quỳ gối cái kia chịu buộc địch phía trước, đây là bọn họ thám tử, từ này một thân tro bụi liền hần là có thể thấy được. Giờ khắc này thám tử đang suy nghĩ, để bọn họ chủ nhân tính khí, bọn họ chủ nhân nên gọi các nằng ngay tại chỗ giải quyết, vì lẽ đó hần hiện tại đã chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào động thủ. Chỉ là ngày hôm nay, không biết Đạo Chủ người đang suy tư cái gì, vẫn không có đưa ra đáp án.

"Được rồi! Ngày hôm nay cũng quá yên tĩnh, cũng thật là có chút không quen à! Vậy thì chúng ta qua xem một chút đi, nhìn là ai lại tỏ ra hoa chiêu gì!" Chịu buộc địch nói xong cũng đi đầu cười ngửa đi về phía trước, chỉ là trên mặt còn mang theo lười biếng mỉm cười, nếu như người khác nhìn thấy, nhất định lại sẽ bị cái này mỉm cười mê hoặc, chỉ là người quen biết hần đều biết, đây là có người lại muốn xui xẻo ý tứ!

"Phải!" Cái này thám tử mặt bên lên, mặt bên ở thể trên đất người cầu khẩn, hi vọng hần sẽ không chết quá thảm. Theo lẽ thường tới nói, người này kết quả cũng không thể quá tốt!

Phượng Tiêu Dao không tỉnh, vì lẽ đó liền do an an thay nằng cảm ơn trước người rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Mỹ nhân kế

Làm Khẳng Lặc Dịch vật cười móng cách xa phượng Tiêu Dao thân thể còn có cách xa một bước thời điểm, Khẳng Lặc Dịch xuống ngựa, xung quanh thuộc hạ cũng tự động xuống ngựa, sau đó tự giác đứng ở phượng Tiêu Dao xung quanh, phòng ngừa bất ngờ tình huống phát sinh.

Mọi người đều cảm giác được, trên đất người này hiện tại thật không có bất kỳ Ma pháp gọn sóng, vì lẽ đó cũng là bỏ mặc chủ nhân của bọn họ đến gần

trên đất người này.

Khăng Lặc Định đứng ở phượng Tiêu Dao bên cạnh, chậm rãi dùng chân nhẹ nhàng đá phượng Tiêu Dao vai hai lần, phượng Tiêu Dao vẫn không có phản ứng. Kỳ thực chủ yếu là bởi vì phượng Tiêu Dao ngủ, nếu như phượng Tiêu Dao hiện tại tỉnh dậy, nhất định sẽ cùng Khăng Lặc Định đánh một trận, dám đá ta, không muốn lẫn lộn! Đáng tiếc phượng Tiêu Dao ngủ, không biết, vì lẽ đó Khăng Lặc Định tránh thoát một kiếp!

Khăng Lặc Định xem trên đất người không có phản ứng, liền trực tiếp dùng chân cầm nằm úp sấp phượng Tiêu Dao đá lần tới.

Cũng thật là không thương hương tiếc ngọc à!

Còn đang ngủ say phượng Tiêu Dao bị ép vượt qua thân.

"Tê..." Các thuộc hạ đều ngây người, kinh ngạc phát sinh âm thanh. Khăng Lặc Định cũng ở lại một hồi, thế nhưng lão đại dù sao cũng là lão đại mà, coi như là mê muội cũng không thể quá lâu có phải là.

"Khắc khặc..." Khăng Lặc Định giả vờ lơ đãng ho khan một tiếng! Xem thuộc hạ đều phản ứng lại sau đó, lần thứ hai nhìn về phía ngược lại mỹ nhân. Thăng tấp tì như chạm ngọc liền, duyên dáng môi mọng không biết nguyên nhân gì không có điểm lệ sắc thái, nhưng toả ra mê người hôn môi mỹ người ánh sáng lộng lẫy, chỉ là cặp kia khiến người ta tràn ngập mơ màng con mắt nhưng đóng chặt, nhất là cho người cảm tức hân là trên mặt này vài đạo khiến người ta không đành lòng vết thương đi! Liền ngủ đều mỹ thành như vậy, có thể tưởng tượng tỉnh dậy nên thế nào một loại quang cảnh à!

"Xem ra đối thủ lần này cũng thật là bỏ ra đại lực khí à! Liền mỹ nhân như thế cũng cam lòng lấy ra à! Ta có phải là không nên lãng phí ý tốt của người ta đây?" Khăng Lặc Định cười nhạo một tiếng, sau đó chậm rãi ngồi xổm xuống, thăm dò một thoáng phượng Tiêu Dao hô hấp, cảm giác chỉ là ngủ say sau đó, Khăng Lặc Định có chút kỳ quái, tại sao ngủ say người sẽ ngủ chết thành như vậy?

Khăng Lặc Định giờ lên phượng Tiêu Dao đầu, đặt ở khuỷu tay của chính mình bên trong, cẩn thận quan sát một thoáng, lại phát hiện, thân thể này bất luận nhìn thế nào đều không có 18 tuổi, có phải là quá nhỏ điểm, coi như có kẻ địch muốn đối phó mình, cũng sẽ không nắm như thế nhỏ bé hài tử đi ra chịu chết à!

"Này, tỉnh lại đi, tỉnh lại đi." Khăng Lặc Định bắt đầu nhẹ nhàng lay động khuỷu tay bên trong người, chỉ là hân không có phát hiện, động tác của chính mình là cỡ nào ôn nhu.

Xung quanh thuộc hạ đều hơi kinh ngạc chủ nhân của bọn họ thời khắc này hành động, thế nhưng tất cả mọi người cũng làm mình vào đúng lúc này đã biến thành người câm, bởi vì bọn họ cũng đều biết, lúc nào nên biến thành người câm, lúc nào nên biến thành người điếc.

Khăng Lặc Định liên tục nhìn chăm chăm vào phượng Tiêu Dao mặt, lay động một hồi sau đó, rốt cục phát hiện trong lòng người có có động tĩnh, thật giống rất cực có muốn tỉnh lại xu thế.

Chỉ là phượng Tiêu Dao bản thân hiện tại quá buồn ngủ, coi như nàng mình có thể sản sinh một chút động tĩnh cũng không nhất định mình là tỉnh táo. Phượng Tiêu Dao chậm rãi mở buồn ngủ mòng lung mất thấy Khăng Lặc Định một chút, kỳ thực trời mới biết nàng căn bản không thấy rõ, cũng chỉ là nhìn thấy một cái bóng, sau đó đó là một câu "Đừng âm ỉ, buồn ngủ quá à!" Sau đó bản năng hướng về âm áp nơi chui qua...

Kết quả là là, phượng Tiêu Dao chui vào Khăng Lặc Định trong lòng ngực tìm tới một chữ thoải mái nhất vị trí ngủ tiếp!

"Hi!" Một chữ so với vừa nãy càng to lớn hơn tiếng hít thở truyền ra, hết thấy thuộc hạ đều tròn to hai mắt, nhìn cái kia đánh bạo ngủ thẳng bọn họ chủ nhân trong lòng người. Qua nhiều năm như vậy, vẫn đúng là không có ai dám như vậy tiếp cận chủ nhân của bọn họ, càng không cần phải nói là một người phụ nữ rồi!

Chỉ là, hiện tại Khăng Lặc Định còn chưa phát hiện loại này quái dị tình huống, bởi vì hân còn chìm đắm ở cặp kia trông mất màu đen bên trong còn không phản ứng lại. Vừa nãy loại kia màu đen, lại là thế nào một loại khói sáng mênh mông, khiến người ta không kim lòng được mê muội.

Chờ đến Khăng Lặc Định phản ứng lại thời điểm, liền nhìn thấy chúng ta chính chủ phượng Tiêu Dao ở trong lòng ngực của hân đang ngủ say, kết quả Khăng Lặc Định lại bị cái cảm giác này sững sờ. Thật giống từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở tại trong ngực của chính mình, bất quá âm áp, mềm mại, rất phong phú, thoải mái.

Kết quả thuộc hạ của hân nhìn thấy chính là: Khăng Lặc Định ôm trên đất cái kia mỹ nhân, hơn nữa còn liên tục nhìn chăm chăm vào nhân gia mặt. Bọn thuộc hạ đều cảm giác mình hoa mắt, rõ ràng không nên là như vậy à? Theo lẽ thường tới nói, hân là, bất luận người nào một tới gần chủ nhân liền bị đánh bay, chớ nói chi là chủ nhân vẫn luôn rất không ưa nữ nhân rồi! Thế nhưng lần này thật giống có chút khác thường rồi! Cái kia nữ ở chủ nhân trong lòng ngực sững sờ thời gian dài như vậy, hoàn toàn không có loại kia một tới gần chủ nhân liền bị đánh bay kết quả mà. Vốn là chúng ta còn có chút chờ mong người kia bị đánh bay ra ngoài rầm rộ, Có thể bây giờ nhìn lại, bọn họ thật giống phải thất vọng rồi!

"Khắc khặc..." Cách xa Khăng Lặc Định gần nhất người không kiên trì được, bọn họ anh minh chủ nhân ngày hôm nay quá khác thường, không thể lại như thế tiếp tục mất mặt xuống, vì giữ gìn chủ nhân một đời anh danh, mình phải gọi tỉnh dậy chủ nhân, liền thì có này hai tiếng ho khan!

Thế nhưng hân không nghĩ tới, này hai tiếng ho khan, đầu tiên nghênh đón không phải Khăng Lặc Định sự chú ý, mà là toàn trường chú ý lễ, mọi người đều rất khó chịu, thật vất vả nhìn thấy một lần chủ nhân loại về mặt này, người tới đây xem nào nhiệt gì, tất cả mọi người đều khó chịu nhìn chăm chăm kẻ cầm đầu, mãi đến tận hân cảm thấy thật không tiện cúi đầu, mọi người mới buông tha hân.

Bất quá, điều này cũng đủ thức tỉnh nhưng nhìn chăm chăm phượng Tiêu Dao mặt đồ ra người nào đó. Rốt cục phản ứng lại, trên mặt vẻ mặt lập tức liền

khôi phục như không có chuyện gì xảy ra, không có thất thố, cũng không có để mọi người thấy tự mình nghĩ xem tình cảnh, bởi vì dù sao cũng là lão đại mà, bất cứ lúc nào duy trì trấn định đó là tất yếu!

Ngoài dự đoán mọi người chính là, Khổng Lạc Dịch cũng không có thả ra phượng Tiêu Dao, mà là nắm lấy phượng Tiêu Dao tay, bắt đầu kiểm tra phượng Tiêu Dao tình huống cụ thể, điều này làm cho mới vừa rồi không có nhìn đã mất người đều kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ có điều, lần này, bọn họ là thật sự hiểu lầm Khổng Lạc Dịch, Khổng Lạc Dịch chỉ là cảm giác lần này trong lòng người ngủ say có chút khác thường mà thôi, cho nên mới chuẩn bị kỹ càng kỳ đi quan sát một chút mà thôi. Bất quá, những này, Khổng Lạc Dịch là sẽ không giống thuộc hạ giải thích! Liên để các người tiếp tục kinh ngạc đi thôi!

"Thật giống là trùng độc, nhưng thật giống lại không phải, thật là kỳ quái!" Khổng Lạc Dịch tự lẩm bẩm nhìn trong lòng nữ nhân, vạn phần hiếu kỳ. Nhìn hồi lâu cũng không nhìn nàng vẫn ngủ nguyên nhân. Xem ra cần tìm người kia nghiên cứu một chút rồi!

"Về tổng bộ!" Khổng Lạc Dịch ôm lấy phượng Tiêu Dao, né qua chuẩn bị tới đón người thuộc hạ, trực tiếp nhảy lên mình vật cười.

Để lại đầy mặt đất phong hoá thuộc hạ.

Đáng thương đám con à! Ngày hôm nay thật sự bị chủ nhân của bọn họ đã kích được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sống dở chết dở yêu quái

Chờ đến Khổng Lạc Dịch mang theo phượng Tiêu Dao đi xa sau đó, Khổng Lạc Dịch một ít thuộc hạ mới phản ứng được, đẩy một cái những kia như trước dờ ra đồng bạn, cùng tiến lên nữa, liều mạng chạy đi.

Vốn tưởng rằng sắp tới tổng bộ sau đó, bọn họ có thể chậm rãi đi, thế nhưng không nghĩ tới có thể so với chạy đi còn mệt! Miễn không được đám người kia một đường không ngừng mà chạy đi, không ngừng mà oán giận.

Khổng Lạc Dịch khó chịu ôm trong lòng người, cảm giác có chút kỳ quái, tại sao người này thật giống càng ngủ càng thơm ngọt, thế nhưng hô hấp lại bắt đầu yếu ớt, dường như muốn trong lúc vô tình biến mất như thế. Đến cùng là tại sao vậy chứ? Lẽ nào là trùng rồi cái gì rất mạnh độc được, Khổng Lạc Dịch càng hiếu kỳ hơn, người có thể tuyệt đối đừng chết à! Ta vẫn không có hảo hảo nghiên cứu đây? Khổng Lạc Dịch nghĩ tới đây, lại tăng nhanh tốc độ.

Nếu như phượng Tiêu Dao biết hiện tại Khổng Lạc Dịch ý nghĩ, đoán chừng phải phiền muộn chết, nguyên lai nàng chính là một chữ vật thí nghiệm à!

Diêm Vương Khổng Lạc Dịch đối với vật sở hữu đều không có hứng thú, chỉ có ngoại trừ thuốc. Đây là toàn bộ bầu trời thủ đô biết đến sự tình.

Hắn những thuộc hạ kia, ngày hôm nay chịu đến xung kích quá to lớn, ngồi trên lưng ngựa vẫn chưa hoàn toàn phản ứng lại, mãi đến tận Khổng Lạc Dịch một thân một mình chạy ra rất xa sau bọn họ mới phát hiện chủ nhân đi nhanh không gấp, vì bọn họ chủ nhân an toàn, không thể làm gì khác hơn là phiền muộn lại tăng nhanh tốc độ đuổi tới.

Theo đám người kia biến mất, một đôi ở phía xa vẫn nhìn kỹ phượng Tiêu Dao con mắt màu đen cũng biến mất rồi, chỉ là ở cuối cùng, này đôi vẫn không có về mặt gì tinh khiết trong tròng mắt đen xuất hiện một loại tên là không muốn tâm tình!

Chịu buộc thành.

Ngày hôm nay, chịu buộc trong thành bách tính liền nhìn thấy như vậy một bức kỳ quan, một chữ khiến người ta đi không ra tầm mắt rồi lại không dám tới gần nam tử mặc áo đen ôm một người toàn thân áo trắng người cười ngựa bốn ba, mặt sau một đoàn Hắc y nhân trời chết đuổi theo vội vàng.

Nhìn thấy tình cảnh như thế, mọi người đều không nhận được cho rằng tình huống như vậy tuyệt đối là người xấu ở truy người tốt, rất nhiều người cũng bắt đầu nóng lòng muốn thử, nghĩ kỹ tâm bang bang trước người một thoáng!

Nhưng một xem đến phần sau người nhiều như vậy, lại từng cái từng cái hung thần ác sát, thật giống đánh không lại, không thể làm gì khác hơn là đứng ven đường bang phía trước cái kia Hắc y nhân cổ lên, bất quá điều này cũng bang mặt sau đám người kia có thể chế tạo không ít cản trở, tốc độ không thể không chậm lại, không thể làm gì khác hơn là trở mặt nhìn chủ nhân của bọn họ cách xa bọn họ đi xa.

Ai! Thực sự là, ở đây sẽ không có chuyện gì đi, nói thế nào cũng là bọn họ tổng bộ, ai dám làm càn đây? Nghĩ tới đây, phía trước nhất một người cảm tốc độ chậm lại, nhìn phía trước càng ngày càng nhiều bách tính, vì không hại người bọn họ chỉ có thể như vậy.

Nhìn bọn họ chậm lại, có mấy cái bách tính đều nở nụ cười, trong miệng còn nói, bọn họ giúp đỡ người kia bận bịu, cảm người xấu ngăn cản, nghe được Khăng Lặc Định các thuộc hạ dở khóc dở cười!

Ven đường một nhà khách sạn lầu hai, một chữ người áo lam ngồi ở bên cửa sổ, bưng chén rượu buồn bực ngán ngẩm nhìn kỹ từ đằng xa chạy tới Hắc y nhân, khoe miệng vẫn giương lên nhàn nhạt mỉm cười, thật giống nhớ ra cái gì đó rất vui vẻ sự tình như thế.

Thế nhưng, làm một con gió thổi qua, thổi bay Hắc y nhân trong lòng người tóc giờ, hần nhìn thấy Khăng Lặc Định trong lòng người mặt, mỉm cười cũng theo đó đông lại ở bên mép, chén rượu cũng thuận theo bị bóp nát, sau đó hần phó xong trưởng hướng về khách sạn ở ngoài chạy đi.

Làm Khăng Lặc Định chạy vội tới tổng bộ cửa giờ, hần không có như bình thường như thế dừng lại, mà là ôm chặt trong lòng người trực tiếp cười ngựa vọt vào, cầm cửa thủ vệ hai cái Môn vệ gọi xong chủ nhân sau chuẩn bị dắt ngựa cho hần người cứng lại ở đó, một lát sau mới phản ứng được lại tới cửa dừng lại!

Mã trực tiếp ở trong sân lại chạy một hồi lâu mới đến hần đại điện trước dừng lại, trực tiếp nhảy xuống ngựa, liền hướng trong phòng xông tới, này không nên nói thành là chạy, phải nói là nhanh bay lên đến rồi, trải qua đại sảnh thời điểm, Khăng Lặc Định đến dư quang nhìn thấy một người ngồi ở đại sảnh uống trà.

Một thân rộng y tay áo lớn trường sam màu xanh lam, trước bộ phận cong lên tóc dùng một cái bích lục trong sáng ngọc trầm cổ định ở trên đầu, phía dưới tóc tự nhiên buông xuống, một cái trắng phiến để ở một bên, bưng một chén trà liền như vậy ngồi ở chỗ đó, rõ ràng làm rất đoan chính, nhưng làm cho người ta một loại không nói ra được lười biếng, khiến người ta không thể không lần thứ hai quay đầu lại đến hảo hảo quan tâm mặt của hần, chỉ là, chỉ liếc mắt nhìn người thì sẽ không lại xoay qua chỗ khác quan tâm chỗ khác, trong mắt chỉ có này một đôi mắt đậm tà, cặp kia màu xanh lam trong con người dường như chứa đầy vô hạn thâm tình, chỉ liếc mắt nhìn, liền để người cũng không còn cách nào di động, đó là thể nào một loại mê hoặc à! Chỉ tiếc, khe hở môi mỏng đánh vỡ loại này vẻ đẹp, nhìn thấy Khăng Lặc Định ôm cá nhân sau đó, liền bắt đầu trêu chọc!

"Yêu, mặt trời mọc ở hướng tây lạc! chúng ta Tu La lúc nào cũng bắt đầu làm người tốt, làm sao, không làm Tu La, muốn làm Thượng Đế rồi!" Vừa nói vừa hướng về Khăng Lặc Định bên người đi tới.

Đáng tiếc à! Nhân gia Khăng Lặc Định quăng đều không quăng hần liền bước chân không ngừng mà hướng về phòng ngủ đi đến, chỉ ném ra một câu: "Âu Claire, ngươi có gan cũng dừng lại đây, người này trúng rồi một loại rất kỳ quái độc, ta đang chuẩn bị đi nghiên cứu, ngươi coi như không thấy!"

"Đến rồi, đến rồi, đừng nóng giận mà, chỉ là chỉ đùa một chút thôi! Đừng như vậy chăm chú mà!" Âu Claire trào phúng sắc mặt lập tức thay đổi, cọt nhả đi theo Khăng Lặc Định phía sau. Mặt dày mày dạn chuẩn bị theo vào đi!

Đùa giỡn, đùa giỡn, gần nhiều tệ nhạt à, mỗi ngày quay về một đồng U Linh, một điểm thú vị cũng không có, thật vất vả trở về một người sống, vẫn là mang theo kỳ quái chứng bệnh người sống, làm sao có thể không cho ta tham dự đây!

Âu Claire thân phận rất đặc thù, lại như là Tu La Điện khách khanh, có thể hưởng dụng Tu La Điện tất cả tài nguyên, thế nhưng là không thể buộc hần làm bất kỳ không vui sự tình.

"Hừ!" Khăng Lặc Định cực kỳ khinh bỉ liếc mắt nhìn Âu Claire, xem như là cho phép hần theo đồng thời đến.

Kỳ thực Khăng Lặc Định cũng nghĩ đến một điểm, nhân vì người này bệnh trạng mình cũng không nắm lập tức giải quyết, vừa vặn người này cũng không phải cái đơn giản gia hỏa, vạn nhất cái này thật vất vả chiếm được vật thí nghiệm ngòm rồi liền cái được không đủ bù đắp cái mất rồi!

Vào phòng sau, Khăng Lặc Định chậm rãi đem người đặt lên giường, sau đó đứng lên đến, Âu Claire giờ khắc này cũng bé ngoan đứng ở một mặt khác, bắt đầu quan sát đến.

Lúc này Âu Claire cũng thu hồi này phó cọt nhả đáng vẻ, chính kinh lên, bắt đầu bang cái này Thần Tiên bình thường người quan sát mạch, ngoại trừ vừa mới bắt đầu một điểm kinh diễm ở ngoài, rất nhanh sẽ phục hồi tinh thần lại, nhưng tiếp theo liền nhú mày đến. Liếc mắt nhìn Khăng Lặc Định, Âu Claire liền rất sốt sắng hỏi đến: "Ngươi ở đâu tìm tới cái này sống dở chết dở, yêu quái?"

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đạo cao một thước ma cao một trượng

"Tại sao nói như vậy?" Khăng Lặc Định tự giác quên Âu Claire hỏi cú. Chỉ muốn biết đến cùng là đã xảy ra chuyện gì.

"Đừng nói trước cái này đi! người cũng thấy được chưa! Người này hô hấp đã trở nên càng ngày càng yếu, nếu như người muốn nàng sống sót, vậy liền đem người cất giấu này viên sống tâm đan lấy ra đi!" Âu Claire nói tới chỗ này, tỏ rõ vẻ xem cuộc vui về mặt nhìn Khăng Lặc Định. Trong lòng lại phi báng nói: "Ta để người hà hê, ta để người không đem đan dược lấy ra cho ta nghiên cứu, ta để người cầm đan dược xem như cái bảo bối như thế! Khả khà... Hiện tại nếu như không nở bảo bối kia sẽ không có bảo bối này, ta xem người lựa chọn thể nào?"

Âu Claire đang chuẩn bị đạt được nhiều sát một hồi, thể nhưng không nghĩ tới...

"Đến rồi! Đi đem ta sống tâm đan đem ra!" Khăng Lặc Định mắt cũng không trát liền bắt chuyện ở trong bóng tối người đi lấy dược.

"Ai à..." Âu Claire còn chưa kịp phản ứng, người này tại sao có thể như vậy chứ? Lại không phải người quen biết, làm sao có thể mắt cũng không chớp liền đem quan trọng nhất dược lấy ra sao?

"Chẳng lẽ không là muốn này viên dược sao?" Khăng Lặc Định nghi ngờ hỏi.

"Đương nhiên là, Có thể, tại sao ta muốn lâu như vậy cũng không thấy người lấy ra, mà hiện tại, liền vì người xa lạ này, người liền đem vạn kim khó cầu dược mất cũng không chớp lấy ra, người có phải là quá bất công rồi!" Âu Claire phiền muộn nhìn Khăng Lặc Định.

"Nàng là nữ nhân, người thật sao? nàng là mỹ nhân, người thật sao?" Khăng Lặc Định không chút khách khí đã kích người nào đó.

"À à... người làm sao có thể như vậy?" Âu Claire nhanh nôi khùng rồi!

Khăng Lặc Định đẹp đẽ trông mắt màu lam bên trong tràn ngập ý cười, chỉ là cúi đầu, không có ai phát hiện mà thôi.

Làm sao có thể cầm dược cho người đây? Cho người, vậy tuyệt đối là một đi không trở lại loại này. Còn cái này kẻ không quen biết mà, vừa vặn nàng hôn mê nguyên nhân mình có chút muốn nghiên cứu một chút đây! Vì lẽ đó dùng tới cũng không có quan hệ gì, hơn nữa coi như nghiên cứu không ra, cứu sống một chữ mỹ nhân cũng là tốt mà!

Dược rất nhanh sẽ đưa tới rồi!

Khăng Lặc Định không đáng kể cầm dược đưa tới.

Nhìn thấy Khăng Lặc Định đáng vẻ, Âu Claire thịt đau nắm quá dược, nhìn một chút trong tay bảo bối, rất là lưu luyến không rời.

"Khắc khặc..." Khăng Lặc Định ho khan hai tiếng, ý tứ chính là để Âu Claire nhanh lên một chút cầm dược cho ăn xuống.

Âu Claire đột nhiên cầm dược thả xuống, sau đó cầm một cây đao đi ra, quay về phượng Tiêu Dao tay liền chặt xuống.

"Người muốn làm gì?" Khăng Lặc Định nhìn động kinh Âu Claire, mau mau đưa tay nắm lấy thủ đoạn của hắn.

"Đương nhiên là lấy máu à, nếu như uống dược còn làm sao hiểu rõ nàng trong độc à!" Âu Claire chuyện đương nhiên nói. Nhưng trong lòng lại ở cười lớn, khả khà, ta cũng làm cho người căng thẳng một thoáng, ai bảo người vừa này không cho ta dược.

"Vậy người làm lớn như vậy hành động làm gì?" Khăng Lặc Định buông ra Âu Claire thủ đoạn.

"Ta thử xem không dược à! Thực sự là, lại không phải người đàn bà của người, sốt sáng như vậy làm gì?" Âu Claire nhìn mình đã biến thành màu xanh tím thủ đoạn, tức giận nói.

"Muốn làm cũng sắp điểm, dược hiệu quá liền không tốt rồi!" Khăng Lặc Định lần này không có sẽ cùng Âu Claire dây dưa xuống, chỉ là nhìn cây đao kia, trong lòng nhưng có như vậy điểm không thoải mái.

"Biết rồi! Đông dài!" Âu Claire cầm lấy một chữ bát, cẩn thận đặt ở phượng Tiêu Diêu Thủ cổ tay nơi, đao chậm rãi vạch xuống đi, huyết chậm rãi ngưng tụ, thành thẳng tắp nhỏ xuống ở bát để.

Trong giấc mộng phượng Tiêu Dao có chút không thoải mái nhú mảy một cái, thể nhưng vẫn không có tỉnh lại.

Nhìn trong giấc mộng đều một mặt đau đớn phượng Tiêu Dao, Khăng Lặc Định trong lòng đột nhiên bay lên từng tia từng tia không đành lòng.

"Được rồi!" Nhìn trong bát huyết đã có hơn nửa bát, Khăng Lặc Định có chút không vui nói.

"Làm sao, đau lòng, người đem nàng cứu trở về không phải là vì tìm kiếm loại độc chất này sao? Vẫn là nói, người lúc trước cứu nàng trở về còn có mục đích khác, bất quá, cũng khó trách, mỹ nhân đẹp như vậy, nói không động lòng đều hẳn là giả đi!" Âu Claire tiếp theo cơ hội khó có này, bắt đầu đã kích lên Khăng Lặc Định đến, bất quá động tác trên tay vẫn là dừng lại.

"Coi như là thi thể nào? Băng bó cẩn thận sau móm nàng uống thuốc, sau đó nói cho ta nàng đến cùng làm sao?" Khăng Lặc Định đi tới cái ghế một bên ngồi dưới, nhìn Âu Claire ở nơi đó một người bận việc.

Nhìn Khăng Lặc Định đáng vẻ, Âu Claire giận đùng đùng bằng bó cẩn thận, sau đó liền dứt xuống, hừ, được lại không là của ta, ta khó chịu cái rắm à!

"Hiện tại có thể nói đi!" Xem Âu Claire cho ăn xong được sau đó thở phì phò đáng vẻ, Khăng Lặc Định đột nhiên cảm thấy, coi như người này không cứu sống được, bây giờ nhìn lại cũng đáng, ta để người bình thường đều là chế nhạo ta, ta để người bình thường đều là cười ở trên đầu ta!

Sự thực chứng minh, Khăng Lặc Định cũng không có bọn họ bình thường xem ra bình tĩnh như vậy, kỳ thực đây là lẳng lơ bao một loại khác biểu hiện.

"Khê... Cũng còn tốt người đưa tới đúng lúc, nàng nội phủ bị nội thương rất nghiêm trọng, ngoại thương cũng là cần người trị liệu một thoáng rồi! Kỳ thực những thứ này đều là rất đơn giản, phiên toái nhất chính là, nàng trúng độc, vẫn là nhiều loại độc được, phiên toái nhất một loại chính là tên là diệt thân độc, loại độc chất này sẽ làm nàng chậm rãi ngủ say, cho đến chết đi, bất quá còn có một loại khác rất kỳ quái ở trong cơ thể nàng, ta kiểm không tra được, điều này cũng hẳn là nàng có thể kiên trì lâu như vậy nguyên nhân, bất quá cũng có thể kiên trì không được bao lâu, ta vừa vận dùng được ngăn chặn độc khuếch tán, nàng hiện tại cần lập tức trị liệu, thế nhưng nhất định phải rất nhiều hi hữu dược liệu, người, bỏ được sao?" Nói xong cũng một mặt xem kịch vui về mặt nhìn chăm chăm Khăng Lặc Định.

"Nói thí dụ như?" Khăng Lặc Định trong lòng bắt đầu có dự cảm không tốt, người này sẽ không là thừa dịp cháy nhà hôi của đi!

"Nói thí dụ như người dược liệu trong kho cất giấu này mấy châu quý giá phổ nạp liên, cổ bản thảo, Mandy la, Mal lâm đinh..." Âu Claire vừa nhìn Khăng Lặc Định về mặt càng ngày càng khó coi, mau mau lại bỏ thêm vài loại không quá quan trọng đơn giản được thảo đi vào.

Khăng Lặc Định nguyên bản còn rất đau lòng, thế nhưng nghe nghe, làm sao càng nghe càng kỳ quái, vốn là mà, thêm vài cây Cổ Bản Bồi Nguyên được thảo này nói không cái gì, cứ việc mình có chút đau lòng, thế nhưng nếu như không có nghe lắm, Mandy la thật giống là luyện chế xuân dược được thảo đi! hẳn phải cái này làm gì? Nghi hoặc nhìn Âu Claire một chút, khi thấy người này một mặt xem kịch vui về mặt thời điểm, Khăng Lặc Định liền biết mình bị sai.

"Đừng không cần phải để ý đến, người chỉ để ý trị liệu. Lấy cái gì được liền trực tiếp phân phó." Khăng Lặc Định cắt ngang Âu Claire, đến rồi một câu như vậy.

"À..." Âu Claire rất kỳ quái à, người này làm sao trở nên hào phóng như vậy, không một chút nào chơi vui!

"Thế nhưng, không cứu sống được người này, ta liền vậy người đến chống đỡ! Còn có, chờ một chút ta muốn xem được cận, chỉ cần có thêm bất kỳ một vị thuốc, người liền đến chúng ta Âm Bộ hỗ trợ đi!" Khăng Lặc Định nói xong câu này liền rất hào hiệp đi ra ngoài.

Lưu lại ở tại chỗ không hiểu ra sao Âu Claire, Âu Claire thực sự không nghĩ ra, sự tình làm sao sẽ biến thành đáng đáp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tóc vàng mắt xanh? Yêu quái?

Làm phượng Tiêu Dao tỉnh lại lần nữa thời điểm, phát hiện mình ngốc địa phương lại thay đổi. Vừa nhìn thấy tình huống bây giờ, phượng Tiêu Dao đã nghĩ thối một tiếng huyết sáo, xem ra ông trời thật sự đối nàng không tệ à, này đài ngộ thẳng cấp không ngừng một chút nhỏ.

Nhìn, nguyên lai hoàn cảnh là, lấy vì là giường lấy thiên vì là bị, trang sức vật chính là tình cờ còn có vài con chim nhỏ lên đỉnh đầu tìm thực. Hoàn cảnh bây giờ còn trở nên thật triệt để, giường đã biến thành tốt nhất tịch mộng tư giường, xoay người lại như ở đám mây cất bước như thế. Chăn cũng đã biến thành tốt nhất thảm lông, mền lên mềm mại. Đỉnh đầu cũng là tốt nhất màn, gian phòng cũng là nặng nề chông chắt chông chắt màn che, hơn nữa một ít lông chim trang sức, phóng tầm mắt nhìn, thật giống đến đến trong truyền thuyết công chúa cung điện.

Ấm áp gian phòng, mềm mại đệm giường, giàu có tư tưởng gian phòng, phượng Tiêu Dao nhất thời khó có thể tiếp thu, đài ngộ này khác biệt cũng quá to lớn một điểm đi!

Chính đang phượng Tiêu Dao vô hạn YY thời điểm, cửa bị mở ra. Phượng Tiêu Dao mau mau híp lại con mắt, kinh nghiệm thuở xưa nói cho phượng Tiêu Dao, ở không rõ ràng đối phương ý đồ đến trước, mình vẫn là giả bộ bất tỉnh khá là thích hợp.

Từ mắt khe trong nhìn đi tới hai người kia, phượng Tiêu Dao chỉ có thể từ thân hình nhận biết đây là hai người đàn ông, nhắm mắt lại, phượng Tiêu Dao lựa chọn tiếp tục giả bộ bất tỉnh.

Làm Khăng Lặc Định cùng Âu Claire lúc tiến vào, liền phát hiện trên giường nữ nhân cũng không có đề bọn họ mong muốn tỉnh lại, vẫn là vẫn cứ hôn mê.

"Âu Claire, đến cùng chuyện gì xảy ra? nàng làm sao còn không tỉnh dậy?" Khăng Lặc Định bạo nộ rồi, dùng ta nhiều như vậy được liệu quý giá, lại vẫn là kết quả như thế, lúc trước cái tên này là nói thế nào, lập tức liền hỏi tỉnh, hiện tại đây?

"Đừng nóng vội mà! Ngay khi hai ngày nay sẽ tỉnh lại, ở ta Âu Claire thủ hạ vẫn không có muốn cứu cứu không được người, người hẳn là rất rõ ràng đi, ta xưa nay không đánh không nắm trận chiến đấu. Bất quá kỳ quái, rõ ràng nên tỉnh rồi à, làm sao vẫn không có tỉnh dậy đây? (câu nói này âm thanh rất nhỏ, hẳn là chỉ có phượng Tiêu Dao nghe được)" Âu Claire rất phiền muộn, mỹ nhân này làm sao còn không tỉnh dậy à! hẳn đều sắp bị Khăng Lặc Định cho phiền chết rồi, không phải là một ít được liệu quý giá sao? Cần phải hẹp hòi như vậy sao?

"Ta mặc kệ, nếu như ngày mai nàng không nữa tỉnh dậy, người liền đến đi Âm Bộ đi! Vừa vặn bọn họ nơi đó gần nhất gặp phải một chữ rất vướng tay chân chủ, liền xin nhờ người đi hỗ trợ nhiều hơn." Khăng Lặc Định ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Hay là thôi đi! Đám kia không tỉnh thú đồ vật, ta xin miễn thứ cho kẻ bất tài!" Đùa giỡn, như vậy máu tanh vị trí, căn bản không phải thân sĩ nên ngốc vị trí mà! Ta mới không muốn đi đây?

Ở phượng Tiêu Dao trong tai, Khăng Lặc Định liền thành cứu người của mình, chính là không biết hẳn cùng mình là quan hệ gì? Âu Claire liền thành đại phu, bất quá cái tên này nói chuyện bình thường đều có chút, ngạch, nói như thế nào đây? Phải nói là có chút muốn ăn đòn. Không tin người nghe:

"Lại nói, như thế mỹ người, ta làm sao cam lòng nàng chết đây? Lẽ nào người không phát hiện ta đem nàng trên mặt vết thương đều chữa khỏi, ai nha! Sờ một cái xem, ta kiệt tác à!" Nói, phượng Tiêu Dao liền cảm giác có người sắp tìm thấy mặt của nàng.

Đùa giỡn, dựa vào cái gì để người mò à? người muốn thử xem thử? Phượng Tiêu Dao đột nhiên mở giả bộ ngủ con mắt, cảnh giác nhìn Âu Claire, thế nhưng phượng Tiêu Dao vừa mở mắt sau, liền phát hiện mình cảnh giác không có cần thiết. Một con gió quét tới, tiếp theo nàng liền nhìn thấy tình huống trước mắt:

Một cái tay đứng ở trước mắt của hẳn, một cái tay khác nắm lấy trước mắt nàng cái tay này thủ đoạn, bất quá bọn họ làm sao đều cứng ngắc bất động đây? Phượng Tiêu Dao chậm rãi hướng về trên nhìn qua, liền nhìn thấy hai tấm, nói như thế nào đây? Phải nói là thật giống yêu quái mặt, bất quá này hai con yêu quái chỉ ít luận võ lâm đứng hàng thứ mười vị trí đầu này những công tử kia cũng đẹp, đặc biệt bọn họ mặc quần áo này, phải nói, những công tử kia đều mặc không ra loại này mùi vị, bất quá trông mặt của bọn họ tại sao đều là màu xanh lam đây? Cùng nơi này bầu trời như thế tương tự đây! Còn có, bọn họ tóc làm sao đều là cong lên đây? Vẫn là màu vàng, không nói, còn rất đẹp. Phượng Tiêu Dao không thể không hoài nghi, mình có phải là chạy đến quốc gia khác đến rồi. Bỗng nhiên nàng tại sao lại ở chỗ này nhìn thấy trong truyền thuyết tóc vàng xanh mắt gia hỏa. Phượng Tiêu Dao vốn là muốn xem thêm vài lần, nhưng là vừa nghĩ, liền tục nhìn chăm chăm vào người khác không phải rất lễ phép đi! Phượng Tiêu Dao thu hồi ánh mắt. Bất quá bọn họ làm sao đều nhìn chăm chăm ta không động đây?

Thấy phượng Tiêu Dao liền tục nhìn chăm chăm vào bọn họ xem, bọn họ rốt cục phản ứng lại, lập tức buông tay ra. Đều giống như nắm chặt rồi cái gì vật bản thủ như thế. Sau đó đứng xa một chút gia hỏa chính là như vậy đứng nhìn nàng, không chớp một cái! Muốn từ trên mặt nàng nhìn chăm chú ra hoa đến! Thế nhưng ngồi ở bên giường trang phục màu xanh lam gia hỏa, da mặt thật giống khá là hậu, vừa nhìn phượng Tiêu Dao tỉnh rồi, lại xông lên muốn sờ phượng Tiêu Dao mặt, mặt bên đến, ngoài miệng còn trách kêu:

"Mỹ nhân à! Thật là đẹp người à! Ta nói sao? Làm sao có khả năng có ta cứu không được người đâu? (câu nói này âm thanh lại nhỏ đi, bất quá dùng vấn đề cho mọi người cũng có thể nghe được âm lượng nói) người tên gọi là gì à? Làm sao như thế mỹ đây? người là từ nơi nào đến tới à?" Lại tới nữa rồi.

Ở phượng Tiêu Dao đang chuẩn bị dùng tay chặn thời điểm, liền nhìn thấy cái tên này tay cách xa mình càng ngày càng xa, người cũng cách xa mình càng ngày càng xa. Lại vừa nhìn, mới phát hiện hắc y phục gia hỏa nhắc theo cổ áo của hẳn, đem hẳn ném tới một bên, bất quá hẳn còn giống như là chưa từ bỏ ý định, vừa mới chuẩn bị lại xông lại thời điểm, hắc y phục gia hỏa quay đầu lại liếc mắt nhìn hẳn, hẳn liền lập tức bất động, bất quá ngoài miệng vẫn là chưa từ bỏ ý định, ở nơi đó lăm bắm cái gì, thấy sắc quên bạn à! Cái gì... Phượng Tiêu Dao cũng nghe không phải rõ ràng.

Phượng Tiêu Dao lúc này mới phát hiện hai người này đều là ăn mặc rất kỳ quái quần áo, bất quá cũng không thể nói là kỳ quái quần áo, bởi vì bọn họ y phục của hai người cùng mình mới vừa tỉnh lại thời điểm mặc quần áo gần như, chỉ có điều có vẻ càng hoa lệ một ít. Tuy rằng rất dễ nhìn, thế nhưng phượng Tiêu Dao vẫn là không thể nào yêu thích rườm rà quần áo, vẫn là "Tiêu Dao công tử" này một thân áo bào trắng đẹp mắt nhất, đơn giản lại phiêu dật.

Trên giường nữ nhân chính mở to hai mắt thật to nhìn y phục của bọn họ, không chớp một cái, không biết lại nghĩ cái gì?

Hai người nhìn nhau đã quên một chút, nghi hoặc, sau đó dồn dập cúi đầu, muốn nhìn một chút y phục của chính mình có phải là có lạ ở chỗ nào, thế nhưng nhìn một chút, thật giống không có cái gì không đúng à! Nhìn lại một chút đối diện nữ nhân vẫn cứ nhìn chăm chăm y phục của bọn họ xuất thần biểu hiện, hai người này không phải không thừa nhận, bọn họ mặt thật sự không sánh được y phục của bọn họ, khiến người ta không nhìn lâu như vậy.

"Khắc khặc... Tiểu thư xinh đẹp, không biết người hiện tại cảm giác thế nào?" Cuối cùng vẫn là Âu Claire dễ kích động, cắt ngang phượng Tiêu Dao thần du.

"Thật nhiều... Rồi!" Phượng Tiêu Dao cuối cùng cũng coi như chịu cảm tâm mất chuyển qua này mặt của hai người đi tới, bất quá chấn động vẫn là không nhỏ, người nơi này nói chuyện, làm sao là lạ à! Làm sao khiến người ta cảm thấy nhẹ như vậy phù đây?

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Ta quên rồi?

"Là các người cứu ta sao?" Phụng Tiêu Dao suy yếu nhìn về phía ở đây hai người phụng hương, thật giống như mình mới mới từ tình cảnh nơi này trong phục hồi tinh thần lại như thế.

"Là hân ôm người trở về, ta cho người trị liệu!" Âu Claire lại giành ở phía trước mở miệng.

"Cảm ơn!" Phụng Tiêu Dao như muối như thế nói tiếng cảm ơn, sau đó đỏ mặt mở ra cái khác mặt, vì che giấu thời khắc này không dễ chịu, phụng Tiêu Dao còn cố ý nhỏ giọng ho khan một tiếng, nhưng không biết là không phải là bởi vì lâu dài không có uống nước nguyên nhân, cổ họng thật giống thật sự không thoải mái, một khắc liền không thoải mái, liền thật sự khắc lên.

Ngay khi phụng Tiêu Dao che ngực liễu mạng ho khan thời điểm, một chén nước đưa tới phụng Tiêu Dao trước.

Phụng Tiêu Dao ngẩng đầu nhìn lên, hóa ra là Khổng Lạc Dịch đưa tới được.

"Không phải chứ! người lúc nào trở nên như thế sẵn sốc rồi?" Âu Claire tròn to hai mắt, một bộ gặp quỷ đáng về.

"Cảm ơn!" Phụng Tiêu Dao thấp giọng nói cảm ơn, chuẩn bị ngồi dậy đến uống nước, ở người khác địa bàn sao được phiền phức người khác, nhưng thật giống lực bất tòng tâm. Nói thật, cái cảm giác này rất khó chịu, toàn thân một điểm khí lực cũng không có, phụng Tiêu Dao dùng hết khí lực toàn thân muốn đẩy lên đến uống nước, bất quá, vẫn là rất chặt vật té xuống đi, còn suất bộ ngực mình rầu rĩ, cái cảm giác này thật khó chịu.

Khổng Lạc Dịch thấy thế, do dự một chút, vẫn là ngồi vào bên giường, nhẹ nhàng nâng dậy phụng Tiêu Dao, để phụng Tiêu Dao tựa ở vai hân trên.

"Không phải chứ! Ta có phải là đang nằm mơ à! Xong, xong, có người biến tính rồi!"

Phụng Tiêu Dao cảm giác Khổng Lạc Dịch hành động rất cứng nhắc, hiển nhiên là rất ít làm chuyện như vậy. Phụng Tiêu Dao nằm ở trong lòng ngực của hân, chỉ cảm thấy hân bắt thật toàn thân đều cứng nhắc, cứng cứng, nằm vẫn đứng là không có giường thoải mái. Bất quá, hiện tại là thời kỳ không bình thường, chấp nhận một chút đi! Phụng Tiêu Dao liền trên tay hân chén trà uống hết mấy ngụm nước. Sau đó dùng con mắt dư quang quét một thoáng gian nhà cùng hoàn cảnh chung quanh, không có nguy hiểm! Rất đơn giản gian nhà, bất quá đơn giản trong lại lộ ra hoa lệ, bởi vì những gia cụ này phẩm chất còn có thợ khéo đều không giống như là người bình thường có thể làm được!

Mặt khác bên trong nhà còn có một chữ khiến người ta không cách nào lơ là người, chính là cái này áo lam phục gia hỏa, nhếch to miệng, một bộ kinh ngạc đáng về nhìn bọn họ bên này. Vốn nên là rất tuần tú một người, hiện tại bộ dáng này, xem ra thật khó.

Mặt bên nhìn, cúi đầu uống nước phụng Tiêu Dao khoe mắt không che giấu nổi ý cười.

Thật ngọt, như sơn nước suối như thế mùi vị. Một chén nước rất nhanh bị phụng Tiêu Dao uống cạn, xem ra nàng là thật sự khát. Tốt khát, còn muốn uống nước.

Uống xong nước, Khổng Lạc Dịch trên tay cái chén liền bị áo lam phục gia hỏa lấy đi, xem phụng Tiêu Dao có vẻ vẫn còn thèm thuồng, áo lam phục gia hỏa nói một câu, mới vừa tỉnh lại không thích hợp uống quá nhiều nước.

Không uống liền không uống! Cũng thật là hồ lạc bình dương bị khuyến khích à! Phụng Tiêu Dao hơi buồn bực à! Buồn ngủ quá, lại có chút muốn ngủ. Nhưng là vừa có người ở đây, lại không thể như thế thất lễ.

Nói rằng thất lễ, nơi này thật giống có một người rất thất lễ.

Phụng Tiêu Dao nháy mắt một cái, nhìn chăm chăm trên đầu người nhìn một chút. Dùng con mắt ra hiệu gọi Khổng Lạc Dịch gia hỏa thả ra hân.

Bất quá Khổng Lạc Dịch còn giống như không muốn thả nàng đi ngủ, phụng Tiêu Dao lại ngẩng đầu nhìn hắc y phục gia hỏa một chút, lại phát hiện hân còn ở nhìn chăm chăm mặt của nàng xem.

Phụng Tiêu Dao có chút khó chịu, bất quá hiện tại không có sức mạnh nào, huống chi vẫn là người khác cứu mình, vì lẽ đó phụng Tiêu Dao chưa hề đem không khuôn mặt dễ nhìn sắc bày ra đến, mà là nhẹ nhàng vùng vẫy một hồi.

"Đại ca, người không thấy nhân gia mỹ nhân đều không vui sao? Làm sao còn ôm không tha à! Thực sự là quá ném chúng ta mặt rồi!" Âu Claire như phát hiện tân đại lục lớn bằng kêu, bất quá trong giọng nói có một loại làm sao cũng che giấu không được cười trên sự đau khổ của người khác mùi vị, có thể còn có một loại ăn không được cây nho mùi vị ở bên trong.

"Xin lỗi! Thắt lỗ rồi!" Khăng Lặc Định không nghĩ tới mình sẽ nhìn chăm chăm cô gái này vẫn xem. Có thể là bởi vì đôi mắt này quá mức khiến người ta mê muội đi! Khăng Lặc Định phát hiện đôi mắt này có một loại mê hoặc mùi vị ở bên trong, chỉ cần mình vừa nhìn thấy liền không cách nào tự kiềm chế. Cái cảm giác này có thể là từ cứu nàng một khắc đó thì có đi! Chỉ có điều hiện tại càng cường liệt hơn rồi!

Khăng Lặc Định thả xuống phượng Tiêu Dao, hành động có loại liên hấn mình cũng không chú ý tới mềm nhẹ.

Âu Claire ở một bên nhìn ra sững sờ sững sờ, rõ ràng bị ngày hôm nay Khăng Lặc Định khác thường chấn kinh rồi. Không biết lúc trước là ai nói muốn lấy một ít bệnh nhân này huyết đến nghiên cứu một chút; cũng không biết là ai nói người này không rõ lai lịch, phi thường khả nghi; cũng không biết là ai nói ở người tỉnh lại sau đó liền hỏi nhân gia lai lịch. ... Vân vân, Âu Claire tin tưởng, mình trước đây nhất định là xuất hiện nghe nhầm rồi, những câu nói kia nhất định là mình huyền nghe thời điểm nghe được.

Phượng Tiêu Dao lại nằm xuống, vẫn là giường thoải mái à! Bất quá, hai người này làm sao còn không đi ra ngoài à, không đi ra ngoài ta làm sao ngủ à?

"Xin hỏi nơi này là nơi nào?" Dĩ nhiên nhân gia không nghĩ đi ra ngoài ý tứ, phượng Tiêu Dao không thể làm gì khác hơn là một thoại hoa thoại.

"Đây là chịu buộc thành!" Khăng Lặc Định cẩn thận nhìn phượng Tiêu Dao con mắt, muốn từ bên trong nhìn ra chút đầu mối đi ra.

"Chịu buộc thành..." Phượng Tiêu Dao nghi hoặc nghĩ đi nghĩ lại, mình quả thật chưa từng nghe qua câu này à, nàng nhớ tới, hết thấy thành thị tên đều ở trong đầu loại bỏ một lần, tới chớp mắt củ tổng kết tính đáp án: "Ta chưa từng nghe tới!"

Khăng Lặc Định cùng Âu Claire nhìn nhau một cái, hai người đều từ đối phương trong mắt nhìn ra không thể tin tưởng. Dù sao chịu buộc thành tiếng tăm ở trên mảnh đại lục này vẫn là không nhỏ.

"Vậy người là từ đâu tới đây? Tên gọi là gì?" Âu Claire không nhịn được hỏi.

"Từ đâu tới đây? Tên gì?" Phượng Tiêu Dao nhìn chăm chăm Âu Claire con mắt màu xanh lam, phượng Tiêu Dao biết hấn hỏi đến mức rất chăm chú, rất muốn trả lời hấn, thế nhưng phượng Tiêu Dao thật sự không biết hấn hiện tại ứng nên gọi tên gì, lẽ nào gọi yêu quái sao? Kỳ thực, danh tự này là khít khao nhất, rõ ràng chết rồi rồi lại sống lại, không phải yêu quái là cái gì đây? Phượng Tiêu Dao nhìn hấn lắc lắc đầu.

"Không biết?" Nhìn bọn họ rõ ràng ánh mắt không tin, không biết tại sao, không muốn đang nói cái gì phượng Tiêu Dao quý thần xui khiến lại bỏ thêm một câu, "Ta quên rồi!"

Lúc nói chuyện phượng Tiêu Dao vẫn luôn nhìn chăm chăm Âu Claire con mắt, hấn con mắt rất đẹp, rất đẹp màu xanh lam, khiến người ta không nhịn được đi chạm đến.

Đứng một bên khác Khăng Lặc Định thì lại vẫn nhìn phượng Tiêu Dao vẻ mặt, nhìn thấy phượng Tiêu Dao vẻ mặt biến thành mê man sau đó, vẫn là lựa chọn tin tưởng phượng Tiêu Dao. Như vậy tiếp đó, muốn hoài nghi chính là một người khác rồi!

"Âu Claire!" Khăng Lặc Định cắn răng lạnh lạnh hô! Quyền sách do đầu phát, xin mời chờ đợi lại!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chứng mất trí nhớ

Phượng Tiêu Dao nghi hoặc nhìn Khăng Lặc Định, không phải hỏi mình vấn đề sao? Tại sao lại chạy đến Âu Claire bên mình.

"Biết rồi. Lão đại." Âu Claire cũng hiểu rất rõ Khăng Lặc Định ý tứ. Kỳ thực hấn cũng rất kỳ quái à! Theo lý thuyết, thần kinh không nên bị thương tổn à, cũng tuyệt đối không thể phát sinh mất trí nhớ chuyện như vậy à! Như vậy hiện tại có thể xem như là chuyện gì xảy ra đây?

Âu Claire lại vì là phượng Tiêu Dao triển khai một vòng mới kiểm tra.

Bất quá, để gió Tiêu Dao kinh ngạc chính là, loại này kiểm tra cùng phượng Tiêu Dao dĩ vãng nhìn thấy kiểm tra không giống nhau, Âu Claire kiểm tra càng không phải dùng tay khoát lên mạch đập của chính mình mặt trên, cũng không phải ở trên người mình tìm kiếm vết thương, có thể nói không thuộc về vọng, vẫn, vẫn, thiết bất luận một loại nào phương pháp, mà là trực tiếp nắm chặt tay của chính mình, sau đó cúi đầu suy nghĩ.

Phượng Tiêu Dao không biết Âu Claire đang suy tư cái gì? Chỉ là rất kỳ quái nhìn hấn, suy nghĩ Âu Claire vừa nảy tốc độ, vừa nảy nàng vừa nghe đến

âm thanh liền ngừng đầu, sau đó liền nhìn thấy áo lam phục gia hỏa đứng ở trước mặt mình, không thể không nói, tốc độ thật là nhanh, lại như trôi đi như thế, năng đều không có cảm giác đến. Còn có hần kiểm tra phương thức, lẽ nào nắm chặt tay là có thể kiểm tra mạch đập sao?

Hiện tại Âu Claire thu hồi hần cột nhà phong cách, mang rất vẻ mặt nghiêm túc nhìn phượng Tiêu Dao. Đáng đáp như vậy, thật là khó khiến người ta cảm hần bây giờ cùng vừa mới cái kia người liên hệ tới!

Rốt cục buông tay, Âu Claire suy tư một chút, sau đó ở gian phòng hai người khác chờ đợi trong mở miệng: "Nàng quên đi qua, tình huống như thế có hai cái giải thích, một chữ hần là nàng bị thương thời điểm, không cẩn thận thương tổn được não bộ, dẫn đến thần kinh bị dị vật áp bức, vì lẽ đó mất trí nhớ! Còn có một chữ chính là nàng trước đây chịu đến kích thích quá lớn, vì lẽ đó mình lựa chọn không nhớ rõ một số sự tình! Thế nhưng vừa nãy trải qua ta quan sát bên trong thân thể, nàng thần kinh hoàn toàn bình thường, như vậy cũng chỉ có thể tuyến loại sau. Đây mới là phiên toái nhất, này một loại không phải đại phu có khả năng chữa khỏi, chỉ có thể nhìn nàng mình Tạo Hóa." Nói xong Âu Claire liền thả ra phượng Tiêu Dao tay, thở dài, liền hướng ngoài phòng đi đến.

Xem ra, không trị hết phượng Tiêu Dao đối với hần đã kích quá lớn.

Đáng tiếc à! người có thể cả đời đều không trị hết năng, bởi vì chính chủ sớm liền không biết lúc nào liền cúp máy, hiện tại phượng Tiêu Dao liền năng chính mình cũng không làm rõ mình rốt cuộc là ai, người làm sao có khả năng "Chữa khỏi" ta "Chứng mất trí nhớ" đây? Nghĩ tới đây, phượng Tiêu Dao cúi đầu, không có để Khăng Lặc Định nhìn thấy trong mắt hần một vệt ý cười.

Thế nhưng, ở phượng Tiêu Dao xem ra là cười trộm vẻ mặt, ở Khăng Lặc Định xem ra lại thành thương tâm biểu hiện.

"Không cần lo lắng, người nhất định có thể khôi phục ký ức." Khăng Lặc Định không nhận được an ủi.

Chính là câu nói này không biết là lừa gạt mình vẫn là lừa gạt người khác à! Có lẽ chỉ có phượng Tiêu Dao có thể lừa gạt mình đi! Coi như mình mất trí nhớ, ai cũng không nhớ rõ! Phượng Tiêu Dao nghĩ thầm!

Khăng Lặc Định lần này âm thanh rất ôn nhu, phượng Tiêu Dao có chút không tin lời này sẽ là mặt trên cái này xem ra nhanh kết băng gia hỏa nói, phượng Tiêu Dao sững sốt đồng thời, hầu như là quán tính ngừng đầu. Vừa vận nhìn thấy hần cặp kia con mắt màu xanh lam bên trong cuối cùng một vẻ ôn nhu, bất quá rất nhanh sẽ biến mất không còn tăm hơi.

"Nếu như không nhớ ra được liền ở nơi này đi! Từ từ đi, ta có việc, ta đi trước rồi! người nghỉ ngơi thật tốt!" Có thể liền Khăng Lặc Định mình cũng không thể tin được lời này là hần nói. Khăng Lặc Định có chút hần hoang mang nhìn phượng Tiêu Dao thả một chút, đi ra phía ngoài. Lại như một chữ không biết làm sao đưa nhỏ.

"Ta không có chuyện gì!" Không biết tại sao, phượng Tiêu Dao không muốn để cho hần đẹp để mắt Kim Cương đáy mắt xoa một ít sâu, câu nói này liền thuận miệng nói ra.

Khăng Lặc Định bước chân dừng một chút, nhưng vẫn là đi ra ngoài. Đi tới cửa hần mới nói một câu: "Nghỉ ngơi thật tốt!"

Đều đi rồi sau khi, cũng chỉ có phượng Tiêu Dao một người rồi!

Một lát sau, phượng Tiêu Dao vốn là "Suy yếu" đáng vẻ lập tức liền biến mất không còn tăm hơi, con mắt nhìn chung quanh, xác định không có ai sau đó, phượng Tiêu Dao mới xem như là triệt để thanh tĩnh lại.

Nguyên lai vừa nãy loại kia nhu nhược đáng đáp đáng thương đều là phượng Tiêu Dao làm bộ.

Bởi vì phượng Tiêu Dao rất rõ ràng, vào đúng lúc này, nàng bây giờ lại như là một chữ người mù, hoàn toàn không thấy rõ tất cả xung quanh. Này đương nhiên cũng bao quát tất cả xung quanh nguy hiểm, vì lẽ đó vào đúng lúc này, có thể ôm lấy trước mắt cây này nhánh cỏ cứu mạng là lựa chọn tốt nhất.

Sau đó, quan trọng nhất chính là làm rõ mình giờ khắc này tình hình, còn có thân thể của chính mình tình hình, nói thật, tình lại sau đó, phượng Tiêu Dao vẫn không có cẩn thận quan sát qua thân thể của chính mình tình hình.

Vết thương đều bị xử lý gần đủ rồi, bất quá phần eo trở xuống thật giống không có bao nhiêu tri giác. Phượng Tiêu Dao ép buộc mình không muốn hướng về xấu nhất cái hướng kia suy nghĩ, thế nhưng là vẫn là có chút sợ sệt. Phượng Tiêu Dao quyết định thử xem!

Phượng Tiêu Dao chậm rãi dùng tay cầm chân loa đến mép giường bên cạnh, dùng tay chậm rãi đẩy lên năng trên người, muốn cho mình ngồi dậy đến.

Rốt cục, đầu đầy mồ hôi gió Tiêu Dao cảm giác chỉ kém một tí tẹo như thế là có thể thành công. Phượng Tiêu Dao nở nụ cười!

"Người đang làm gì?"

Đột nhiên một tiếng rống to đánh vỡ phượng Tiêu Dao cuối cùng nỗ lực, khí lực toàn thân thật giống lại bị rút đi, đến bên giường trên phượng Tiêu Dao đột nhiên không còn chống đỡ, không thể làm gì khác hơn là hướng về dưới giường rơi xuống.

Nắm hai mắt lại, theo dự liệu đau đớn cũng không có tới, chỉ có một chữ cứng rắn ôm ấp.

Mở mắt ra, nhìn thấy chính là một đôi phần nộ trông mắt màu lam, không biết tại sao, hiện tại phượng Tiêu Dao cảm giác mình đặc biệt oan ức, vừa vận thật vất vả bức đến trong mắt nước mắt lại chảy ra, lần này không phải làm bộ, là thật sự muốn khóc! Xưa nay đến dị thể, không có lúc nào có thời khắc

này như thế tuyệt vọng quá!

Phượng Tiêu Dao hoảng rồi, loại tâm tình này là nàng không nên có, là Tiêu Dao công tử không nên có, nàng nên có chính là bình tĩnh, là mỗi giờ mỗi khắc bình tĩnh, như vậy nàng mới có thể làm cho mình lấy trạng thái tốt nhất nghênh tiếp cái kẻ tiếp không biết tên nguy hiểm.

Phượng Tiêu Dao phát hiện mình thất thố sau đó, mau mau cúi đầu, không muốn để cho người nhìn thấy chính hấn một dáng vẻ! Nhưng lại đột nhiên phát hiện, thế giới này không có ai biết hấn, nàng chỉ cần tùy tâm gặp gỡ sống là được. Vậy thì là nói nàng có thể không cần tàng lên mình, cũng không cần ẩn giấu sự yếu đuối của nàng. Nước mắt không thể cảm thấy lưu lại, theo khuôn mặt đi xuống!

"Ta nghĩ đứng lên đến!" Nước mắt mông lung phượng Tiêu Dao không có đến xem Khăng Lặc Dịch, chỉ là nhỏ giọng nói.

Khăng Lặc Dịch thu hồi phần nộ, trong mắt lạnh lẽo bắt đầu chậm rãi tàn đi. Nhẹ nhàng đem phượng Tiêu Dao phóng tới trên giường, yên lặng vì nàng đắp chăn xong. Lại vì nàng trà sạch sẽ nước mắt.

Phượng Tiêu Dao liền như vậy vẫn nhìn hấn vì là mình làm tất cả, cứ việc hấn trà nước mắt thời điểm, đưa nàng mặt trà đau đớn, nhưng phượng Tiêu Dao vẫn như cũ không chớp một cái theo dõi hấn, có chút sợ hấn trong miệng đột nói ra những kia để mình đau không muốn sống chứ. Sợ hấn nói cho mình sẽ vĩnh viễn là bộ dáng này, vĩnh viễn không đứng lên nổi!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Kỳ thực, sống sót là được!

"Cũng thật là con nít bú đống bình à! Ha ha...!" Khăng Lặc Dịch nhìn thấy phượng Tiêu Dao đáng đáp quật cường, dĩ nhiên không nhịn được nở nụ cười.

"Ta không phải hài tử, cha lại so với ta không lớn hơn mấy tuổi!" Lại cười, làm không, gió Tiêu Dao có chút kỳ quái cái này lạnh lẽo gia hỏa cũng sẽ cười, bất quá người khác chính lo lắng muốn chết, cha tận nhiên dám cười, có phải là quá phận quá đáng điểm.

Bất quá, người tự dưới mái hiên, không thể không cúi đầu à! Không thể đánh nguoi, trừng nguoi có thể đi! Phượng Tiêu Dao đỏ mặt lên dùng sức đập Khăng Lặc Dịch. Kỳ thực là đánh không lại vẫn đề.

Xem phượng Tiêu Dao như cái Tiểu lão hồ đáng vẻ, Khăng Lặc Dịch âm thanh lại tới nữa rồi, bất quá, lần này tràn ngập ý cười."Âu Claire đã nói, đây chỉ là một chút di chứng về sau, qua mấy ngày sẽ được rồi, sẽ cùng người bình thường như thế rồi! Bất quá, ta có thể nói không sai, cha tuổi tác thật sự chỉ có thể nói là hài tử!"

Không nói sớm, làm hại hấn sốt ruột như thế nửa ngày, đáng đời bị hấn trừng! Tiếp tục trừng. (hết cách rồi, đánh không lại, chỉ có thể tiếp tục trừng!)

"Ha ha..." Nhìn thấy phượng Tiêu Dao giờ khắc này đáng vẻ, Khăng Lặc Dịch thật sự có điểm không nhịn được, lại bắt đầu cười to lên.

Hấn CBN dám tiếp tục cười, tuy rằng nguoi cười lên rất dễ nhìn, nhưng xin nguoi có một thoáng nàng bệnh nhân này có được hay không! Không biết lúc này không thể đánh kích ta sao? Bất quá, vấn đề là, hiện tại nàng tuổi tác là đứa bé sao? Chuyện gì thế này à?

"Ta đến cùng lớn bao nhiêu?" Phượng Tiêu Dao nghi ngờ hỏi.

"Nguoi đại khái mười lăm, mười sáu tuổi khoảng chừng, tự quốc gia này lấy hai, ba trăm năm mà sống mệnh chung kết điểm tới nói, cha thật sự chỉ có thể coi là đứa bé!" Khăng Lặc Dịch xem phượng Tiêu Dao không giống như là nói dối đáng vẻ, nói rất chân thành.

"À..." Phượng Tiêu Dao không nhịn được kinh ngạc lên tiếng, thực sự là quá quý dị rồi! Bất quá, vẫn đúng là khiến người ta ngạc nhiên mừng rỡ à! Hai, ba trăm năm à!

Khăng Lặc Dịch cuối cùng cũng coi như chịu tin tưởng phượng Tiêu Dao là thật sự mất trí nhớ. Bởi vì tại bọn họ sau khi rời đi Ma pháp cảnh tượng trong, Khăng Lặc Dịch cũng nhìn thấy phượng Tiêu Dao như cái xù lông con nhím như thế, cẩn thận một chút nhìn xung quanh hành động. Điều này làm cho hấn rất kinh ngạc, như thế nhỏ bé hài tử, làm sao cảm giác nguy hiểm như thế cường đây?

Mãi đến tận hấn truyền âm để người bên ngoài cảm tất cả mọi người rút lui sau đó, nàng mới yên tĩnh lại. Cảm giác còn Chân Linh mất à! Phản ứng như thế để Khăng Lặc Dịch có chút hoài nghi mình Ám Bộ, có phải là công lực của bọn họ đều lui bước, bằng không làm sao liền một cô bé đều không gạt được đây? Nếu không là Âu Claire nói cô bé này chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi, hấn cũng sẽ không tin tưởng sự thực này.

Mãi đến tận nhìn thấy phượng Tiêu Dao muốn ngồi lúc thức dậy, Khăng Lặc Định mới bị Âu Claire phải đến nhìn, bởi vì bệnh nhân hiện tại vẫn đúng là không thích hợp có trọng đại hành động. Âu Claire tại sao không đến, bởi vì tên kia chính đang cười Khăng Lặc Định dẫn lấy làm vinh hạnh Ám Vệ đây! Hấn sợ mình sau khi đến không nhận được cười sân!

Hiện tại, Khăng Lặc Định cuối cùng cũng coi như tin tưởng, cô bé này là thật sự mất trí nhớ, bằng không hẳn có thể liền muốn hoài nghi mình sống uống phí nhiều năm như vậy.

"Được rồi, những việc này vẫn là chờ người sau đó có thời gian thời điểm trở lại hiểu rõ đi! Có người muốn giới thiệu cho người." Khăng Lặc Định liếc mắt nhìn cuối cùng cũng coi như từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại phượng Tiêu Dao, mở miệng lần nữa.

Cái gì, giới thiệu, ý tứ chính là nói trong phòng còn có những người khác rồi. Hướng về Khăng Lặc Định phía sau vừa nhìn, quả nhiên còn có một người phụ nữ, chính một mặt kinh ngạc nhìn phượng Tiêu Dao.

Phượng Tiêu Dao mặt cuối cùng cũng coi như đỏ, ý kia chính là nói, vừa nãy mình mất mặt hành động đều bị một cái khác nhìn thấy. Phượng Tiêu Dao Phá Thiên Hoang có chút ngượng ngùng.

"Đây là Ngã Lệ Toa, sau này liền đem do nàng chăm sóc cuộc sống của người! Có vấn đề gì người cũng có thể hỏi nàng."

Cái gì, Ngã Lệ Toa, cũng thật là tên kỳ cục? Bất quá, vẫn phải là cảm ơn nhân gia, dù sao lấy sau cũng là nhân gia chăm sóc người, nhiều quà thì không bị trách à? "Cảm ơn người! Ngã Lệ Toa, sau đó phiền phức người rồi!"

"Không cần khách khí, tiểu thư, chủ nhân chuyện phân phó ta đều sẽ làm tốt!" Ngã Lệ Toa trên mặt vẻ mặt lập tức khôi phục bình thường, một mặt lạnh lẽo hồi đáp.

Mặc dù biết người khác không nhất định là tự nguyện, nhưng cũng không nghĩ tới nàng sẽ như vậy trả lời, xem ra nàng là phi thường không muốn. Liếc mắt nhìn Khăng Lặc Định, cũng không cần rất kỳ quái, lúc này mới như thuộc hạ của hắn à? Nào giống cái kia tên gì Âu Claire, này hoàn toàn là hai cái cấp bậc à?

"Được rồi, sau đó người có yêu cầu gì hãy cùng Ngã Lệ Toa nói, ta muốn đi ra ngoài một quãng thời gian, cha hảo hảo dưỡng thương." Khăng Lặc Định nói xong câu này liền rời đi.

"Cảm ơn!" Phượng Tiêu Dao thật sự rất cảm ơn Khăng Lặc Định, tuy rằng không hiểu tại sao hắn sẽ thu nhận giúp đỡ mình, thế nhưng chí ít mình sống lại, đây chính là quan trọng nhất.

Tháng ngày thật giống liền như vậy định ra đến rồi! Phượng Tiêu Dao cảm thấy mình thương không nặng, chỉ là có chút dễ dàng mệt mỏi rồi. Thế nhưng Âu Claire mỗi ngày đến vì nàng chẩn đoán bệnh, mỗi ngày mở một đồng lớn rất khổ được cho nàng uống, còn không cho nàng xuống giường, ài! Thực sự là thống khổ!

Nếu như Âu Claire nghe được câu này, nhất định sẽ nói: "Người cho rằng ta đồng ý cảm những kia quý giá được thảo đều cho người, nếu không là xem ở nào đó người nào đó Đại băng mặt mỗi ngày quay về ta không thoải mái, ta mới sẽ không cho người mở nhiều như vậy được thảo đây! Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là Khăng Lặc Định chịu cảm cây kia hắn suu tầm già nhất sâm núi cho ta, bằng không, cha cho rằng ta như vậy nhân à!"

"Người nếu như nhiều bệnh mấy lần là tốt rồi, như vậy mà nói ta là có thể muốn cây kia băng liền, ài! Đáng tiếc à!" Đây là nào đó thứ Âu Claire bắt mạch thời điểm nhỏ giọng thăm thì, bất quá vẫn bị phượng Tiêu Dao cho nghe được rồi!

Ngã Lệ Toa đây, ngoại trừ chăm sóc cuộc sống của nàng, xưa nay không nói hơn một câu, thời đại mới tốt bảo mẫu, đều không cần lên tiếng nàng liền biết nàng muốn làm gì, quá thần!

Chỉ có cái kia gọi Khăng Lặc Định, từ ngày đó sau khi liền chưa từng thấy hắn!

Đây là phượng Tiêu Dao hỏi Ngã Lệ Toa thời điểm, Ngã Lệ Toa nói cho ta, nguyên lai nàng là cái kia khối băng lớn cứu trợ về! Chỉ là Ngã Lệ Toa nói câu nói này thời điểm tại sao phượng Tiêu Dao cảm giác hắn thật giống rất khó chịu à!

Mặc kệ nó? Chỉ cần không cho ta khó chịu là được!

Xem ra không thể nhìn mặt mà bắt hình dong à! Cái kia khối băng lớn hắn thấy thế nào đều không giống như là người tốt! Phượng Tiêu Dao nói thầm trong lòng!

Sau đó hơn nửa tháng phượng Tiêu Dao liền vẫn nằm trên giường, ngủ thời gian rất dài, một ngày cũng chỉ tỉnh dậy mấy tiếng.

Tỉnh cờ tỉnh lại hắn sẽ tự Ngã Lệ Toa nâng đỡ, ra ngoài đi tản bộ một chút, tuy rằng cái thân thể này vẫn chưa thể đi rất xa, thế nhưng cảm giác nàng sắp mọc meo, cũng sắp không chịu được, vì lẽ đó tự nàng mãnh liệt dưới sự yêu cầu, Âu Claire cũng thỏa hiệp rồi!

Khoảng thời gian này bởi tỉnh dậy thời gian rất ít, vì lẽ đó phượng Tiêu Dao cũng không có thời gian suy nghĩ chuyện lúc trước, mỗi ngày sau khi tỉnh lại đều rất nỗ lực rèn luyện, muốn trở lại trước đây bình thường đáng vẽ, như vậy bệnh tật triền miên vẫn đúng là không quen, luôn cảm giác không phải nàng phượng Tiêu Dao.

Bất quá, cũng đúng, nàng bây giờ vốn là không phải phượng Tiêu Dao, liền nàng chính mình cũng không biết hắn là ai!

Có lẽ chỉ có già trời mới biết đi! —— không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Khôi phục!

Liên như vậy, không thể cảm thấy, một tháng trôi qua rồi!

Phượng Tiêu Dao thương cũng tốt lắm rồi, trước đây thiết yếu muốn Ngã Lệ Toa nâng mới có thể đi vài bước, hiện tại ngoại trừ không thể bước đi như bay, thật giống cái khác cũng không có vấn đề gì, ngoại trừ một điểm —— vẫn là yêu thích ngủ.

Nơi này bên ngoài không khí rất tốt, đây là phượng Tiêu Dao đến thế giới này sau lần thứ nhất cảm giác được thân cận đồ vật, cho nên nàng luôn yêu thích tự tình dậy thời điểm liền đến bên ngoài nhìn, Eliza cũng không có ngăn cản, kỳ thực là ngăn cản cũng vô dụng.

Tự nàng lần thứ nhất có thể đi xa thời điểm, gió Tiêu Dao liền phát hiện nàng ngoài phòng cách đó không xa một chữ ao hoa sen!

Khi đó phượng Tiêu Dao liền bắt đầu buồn bực, mùa này thật giống không phải mùa hạ, nhiều nhất cũng chính là mùa xuân, bởi vì nàng mặc quần áo vẫn có một điểm hậu, nhưng vì sao lại có hoa sen đây, hơn nữa, nơi này hoa sen rất đẹp, trắng thấu triệt, thật giống một khối mỹ ngọc, như vậy tinh khiết, không hề tỳ vết!

Phượng Tiêu Dao có thể xác định, đây là trên địa cầu chưa từng thấy giống, phượng Tiêu Dao vốn muốn đi hỏi một chút Ngã Lệ Toa đây là niên đại nào, nhưng sau đó lại vừa nghĩ, hỏi rõ ràng thì phải làm thế nào đây, hiện tại nàng vẫn sẽ chọn chọn trở về sao? Có cái này cần phải sao?

Kỳ thực gió Tiêu Dao có lúc cũng là một con đa điều.

Hiện tại phượng Tiêu Dao ý nghĩ chính là, dĩ nhiên chủ nhân của nơi này không có đuổi nàng rồi đi ý tứ, nàng liền da mặt dày một điểm ở chỗ này đi! Ngược lại nàng hiện tại không biết bộ thân thể này tin tức, coi như phải đi, cũng phải đợi được thương được rồi nói sau đi! Nói cách khác, ở cái này Thời Không, phượng Tiêu Dao không nhà để về, quên đi, đến đâu thì hay đến đó đi!

tou đến phủ du nửa ngày nhàn, một ngày thanh nhàn một ngày tiên!

Mỗi ngày, phượng Tiêu Dao đều sẽ tự nàng tỉnh lại mấy cái Thời Thần bên trong, rửa mặt một thoáng, sau khi ăn cơm xong, sẽ đi tới hồ sen một bên, xem này một hồ hồ nước, xem này từng đoá từng đoá hoa sen. Liên như vậy lẳng lặng, để ẩm áp mặt trời chiếu mình, để toàn thân tế bào bắt đầu hoan hô —— sáng khoái!

Mỗi khi vào lúc này, Ngã Lệ Toa đều sẽ đi theo phượng Tiêu Dao phía sau, phượng Tiêu Dao nói với nàng mấy lần, làm cho nàng bận bịu mình đi, hoặc là ngồi ở mặt bên nghỉ ngơi.

"Thuộc hạ chức trách chính là chăm sóc tiểu thư!" Đây là Ngã Lệ Toa đại tỷ thiên ngoài miệng!

Sau đó bất luận phượng Tiêu Dao khuyên như thế nào nói, nàng đều sẽ cho rằng không nghe!

Phượng Tiêu Dao sau đó ngẫm lại, quên đi, ngược lại, cũng không ý kiến mình chuyện gì, kỳ thực có cái miễn phí vệ sĩ cũng rất tốt! Hơn nữa, có thể nhân gia là sợ nàng người xa lạ này ở đây mù đi đây?

Lúc mới bắt đầu, phượng Tiêu Dao tự hồ sen một bên cuồng một lúc, đi dạo đi dạo sẽ muốn ngủ, có đến vài lần đều không cách nào đi tới gian nhà liền không chịu được nữa, chỉ muốn ngủ, bất quá mỗi lần phượng Tiêu Dao nhanh ngủ xuống giường, Ngã Lệ Toa đều sẽ tiếp được nàng, ngày thứ hai tỉnh lại, phượng Tiêu Dao nhất định lại sẽ là ở trên giường.

Sau đó, tỉnh dậy thời gian bắt đầu biến dài, phượng Tiêu Dao sẽ dùng thời gian dài hơn đến đi dạo xong hồ sen, thân thể này quá yếu, cũng phải rèn luyện rèn luyện, bằng không này thân xương đều sẽ cứng ngắt!

Một mỗi sau khi, sẽ tự Ngã Lệ Toa cho nàng đưa đến trên ghế nằm nằm xuống, ao hoa sen bên, một chén nước chè xanh, một cuốn sách. Loại này tháng ngày, Thần Tiên cũng ước ao à! Đáng tiếc, mỗi lần phượng Tiêu Dao còn không thấy một hồi đây, lại bị nhốt!

Hết cách rồi, tiếp tục ngủ, ôm sách, liên như vậy dưới ánh mặt trời ngủ! Cảm giác lại như nàng này chưa từng thấy mẹ ôm ấp! Có chút ngóng trông!

Không có cách nào hoài niệm!

Loại này tháng ngày, kỳ thực là phượng Tiêu Dao đã từng mộng. Có thể kiếp trước nàng, còn giống như không có đến cùng thực hiện cái này mộng.

Liên như vậy, nếu như mỗi một, có thể nằm tự trên ghế nằm nghỉ ngơi một chút; tẻ nhạt, liền nhìn xã hội này lịch sử phát triển; khát nước, bên cạnh có ngon miệng nước chè xanh; đói bụng, bên cạnh có mỹ vị bánh ngọt; mệt mỏi, có thể nhìn đối diện hoa sen; không được nữa, còn có thể lên đi một chút!

Kỳ thực, kiểu sinh hoạt này thật sự rất tốt, lại cũng không cần nàng đi buồn phiền cái gì, dứt bỏ đi qua tất cả, ích kỷ chỉ vì mình mà sống, như vậy kỳ thực rất tốt!

----- lại là mới một ngày đường phân cách -----

Lại là một chữ khí trời tốt à!

Đây là phượng Tiêu Dao mở mắt ra sau cảm giác đầu tiên. Tự Ngã Lệ Toa đại tỷ hữu hảo quan tâm (Hạ), phượng Tiêu Dao quản lý được rồi tất cả. Đi tới ngoài phòng, nhìn một chút bên ngoài có chút lực sát thương mặt trời, phượng Tiêu Dao liền biết nàng ngày hôm nay so với trước đây tình dục sớm có thêm! Vừa muốn mặt bên không chút do dự đạp bước chân!

"Cô nương, xin mời chú ý thân thể!" Ngã Lệ Toa đại tỷ lời thuyết minh: Không muốn bỏng nắng rồi! (đây là gió Tiêu Dao mỗi ngày lúc đi ra cùng Ngã Lệ Toa tất nhiên đối thoại!)

"Ngã Lệ Toa đại tỷ, ta biết rồi, liền một hồi, liền một hồi, được không?" Ta đều mau gọi người Ngã Lệ Toa mẹ rồi! Chuyện cười, còn tiếp tục như vậy, nàng liền muốn thành đồ lười biếng rồi! Ngày hôm qua, thừa dịp Ngã Lệ Toa mẹ, sai rồi, Ngã Lệ Toa đại tỷ đi ra ngoài thời điểm, phượng Tiêu Dao quay về tắm gương cẩn thận nhìn một chút mặt của nàng, kết quả giật mình. Được kêu là một chữ trắng à! Tuy rằng nữ nhân thật giống đều rất yêu thích không công, thể nhưng loại kia không có Huyết Sắc trắng, gió Tiêu Dao vẫn là xin miễn thứ cho kẻ bất tài! Có thể hấp thu một điểm từ ngoại tuyến là tốt rồi đi! Đây là gió Tiêu Dao ý nghĩ, vì lẽ đó mỗi Thiên Phong Tiêu Dao đều sẽ đuổi theo mặt trời nhanh chóng rời giường.

Tự ao hoa sen đi rồi hồi lâu, phượng Tiêu Dao rốt cục không chịu được nữa, mệt mỏi quá à! Xem ra thân thể này vẫn không được à! Muốn gia tăng rèn luyện! Nhìn một chút mặt sau Ngã Lệ Toa đại tỷ, làm sao cùng người không liên quan như thế à! Mặt không đỏ không thở gấp, liền một giọt mồ hôi đều không có à! Thật không công bình à! Kỳ thực, ân, nhìn dáng dấp của nàng hẳn là đều có võ công đi, bằng không làm sao cầm bước chân thả nhẹ như vậy!

Gió Tiêu Dao trong khoảng thời gian này không phải không nghĩ tới cảm lấy kiếp trước võ công. Có thể thân thể này vẫn là quá yếu, rất nhiều cơ bản hành động đều làm không được. Không thể làm gì khác hơn là từ bỏ, chuẩn bị chờ thân thể này khá một chút thời điểm lại bắt đầu.

Gió Tiêu Dao tự Ngã Lệ Toa khiến người ta vì là mình đưa đến trên ghế nằm dưới trường sau đó, phượng Tiêu Dao suy nghĩ để thân thể mau chóng khôi phục biện pháp, thực sự là lần này đối với thân thể này thương tích quá nặng. Có thể có thể từ nơi này bên trong sách tìm xem biện pháp?

"Ngã Lệ Toa đại tỷ, cha cũng ngồi xuống đi!" Có người đứng ở một bên luôn cảm giác rất khó chịu.

"Không cần!" Ngã Lệ Toa khóc khóc nói.

Làm sao liền không nói nhiều vài chữ đây? Cũng không biết làm sao tiếp theo rồi!

"Khắc khặc... Ngã Lệ Toa, thân thể của ta vẫn luôn khôi phục không được, không biết nơi này có hay không cường thân kiện thể sách, có thể mượn mấy quyển ta xem một chút sao?" Rốt cục nói xong rồi! Nhìn lại một chút Ngã Lệ Toa đại tỷ!

Người này về mặt gì à? nàng lại không phải ngoại tình, dùng như thế nào loại ánh mắt này nhìn hấn à! Bất quá, nhìn bình thường nghiêm mặt Ngã Lệ Toa đại tỷ xuất hiện loại này vẻ giật mình, thật là không uống công nàng chết rồi nhiều như vậy nào té bảo hời lên vấn đề à! Đừng đừng! Làm sao cái ánh mắt kia lại thay đổi, thật giống ngấm đồng tình thành phản tương đối nhiều rồi!

"Thuộc hạ này liền đi làm, cô nương xin sau!" Chưa kịp phượng Tiêu Dao nghiên cứu xong Ngã Lệ Toa đại tỷ ánh mắt, Ngã Lệ Toa đại tỷ vung vung lên ống tay áo, không ở lại một câu ngôn ngữ liền đi, ai! Cũng không cho nàng nhìn kỹ một chút cơ hội, cỡ nào cơ hội hiếm có à! Quên đi, sau đó có cơ hội lại nhìn đi!

Kỳ thực một người chờ tư vị lại có chút khó chịu rồi! Phượng Tiêu Dao bắt đầu dựa vào cảm giác ở xung quanh lác lác.

Đột nhiên chớp mũi nghe thấy được một loại được thảo hương vị, rất mùi vị quen thuộc. Gió Tiêu Dao hưng phấn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tồn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tráng dương được!

Hương vị dày đặc nhất địa phương chính là một chữ đóng kín cửa gian nhà, trên cửa viết rất lớn hai chữ "Cấm địa". Phụng Tuyền Dao giờ khắc này ở cái này trước cửa ngừng lại.

Quanh co khúc khuỷu tiểu đạo, hơn nữa xung quanh cây nhỏ nhiều loạn tầm mắt của mọi người, phòng chừng đều không có mấy người có thể tìm tới nơi này, nếu không là phụng Tuyền Dao mũi so với bình thường người nhạy bén, phòng chừng cũng không tìm được nơi như thế này.

Giờ khắc này phụng Tuyền Dao sở dĩ không đi vào, cũng là bởi vì cửa biển trên hai chữ. Minh dù sao cũng là tự nơi này làm khách, tiến vào người khác cấm địa có thể hay không rất không lễ phép à?

Thế nhưng mùi vị này, còn thật là đáng chết quen thuộc, chết tiết mê người à! Phụng Tuyền Dao không nhịn được.

Ta liếc mắt nhìn liền đi ra, phụng Tuyền Dao như vậy đối với tự mình nói.

Đưa tay nhẹ nhàng đẩy cửa một cái, lại phát hiện cái cửa này căn bản cũng không có quan lao. Không có ai ngăn cản, cũng không gặp bên trong nhà có một người. Thế nhưng hương vị vẫn là cuộn cuộn không ngừng từ trong nhà truyền tới.

Có thể nơi này căn bản không phải cấm địa đi! Phụng Tuyền Dao đi vào, nhìn thấy một chữ trống trải phòng khách, căn bản không có một người, phụng Tuyền Dao cũng không quá quá nhiều quan sát, nóng ruột dọc theo mùi thuốc thổi qua đến mùi vị tìm đi vào.

Xốc lên một cái cửa liềm sau đó, phụng Tuyền Dao rốt cục nhìn thấy mùi thuốc người chế tạo cùng khởi nguồn.

Trong lúc đó trước đây nhìn thấy cái kia cả ngày cột nhà Âu Claire chính ăn mặc giữ mình quần áo, một mặt nghiêm túc nhìn trước mặt mình một chữ được đỉnh. Tự được đỉnh xung quanh, có rất nhiều được liệu. Những được liệu này, chỉ có vài loại phụng Tuyền Dao nhìn rất quen mắt, thế nhưng không dám xác định chính mình cũng nhận thức, bởi vì những được liệu này nguyên thủy hình dạng phụng Tuyền Dao đều rất quen thuộc, thế nhưng đến nơi này, lại đã biến thành thay đổi bản.

Nói thí dụ như những kia nhục thung dung, khóa dương, Thổ Tỳ Tử, ngũ vị tử các loại, đúng rồi, còn có một chữ cỡ lớn nhân sâm! Chỉ có điều nơi này càng to lớn hơn một điểm, đẹp hơn một điểm. Thế nhưng nếu như mình nhớ không lầm, những thứ đồ này tác dụng thật giống đều là hướng về một phương hướng phát triển —— vậy thì là tráng dương.

Chẳng lẽ nói trên người hắn có cái gì ần ỉn. Nghĩ tới đây, phụng Tuyền Dao lại quái dị nhìn Âu Claire vài lần.

"Xuy!" Âu Claire nhìn thấy phụng Tuyền Dao đi vào sau đó, cũng không có biểu hiện không cao hứng hoặc là cái gì, chỉ là quay về kinh ngạc nhìn mình phụng Tuyền Dao làm một chữ cấm khẩu hành động. Có thể là cho rằng phụng Tuyền Dao không hiểu những này đi!

"Ừ!" Phụng Tuyền Dao gật gù, tự một bên khác ngồi xổm xuống, nhìn Âu Claire chế thuốc.

Được đỉnh hỏa diễm dần dần lên cao, xem ra hắn là thời điểm.

Âu Claire nắm lên một cây nhục thung dung, sau đó nhẹ nhàng ném vào trong ngọn lửa.

Phụng Tuyền Dao cách xa đến khá xa, vì lẽ đó không nhìn thấy trong ngọn lửa giờ khắc này tình huống, bất quá xem Âu Claire nụ cười trên mặt, hắn là cũng không tệ lắm đi!

Sau đó bỏ vào một loại kỳ quái được thảo, tiếp theo chính là Thổ Tỳ Tử. Sau đó lại là loại này kỳ quái được thảo, sau đó thả mấy hạt ngũ vị tử, sau đó lại bỏ vào loại này kỳ quái được liệu.

Âu Claire nụ cười trên mặt càng ngày càng sâu.

"Đưa cái này bỏ vào sẽ tốt hơn!" Phụng Tuyền Dao cảm lấy người kia tham, rất chăm chú đưa tới.

Âu Claire nụ cười trên mặt không kiên trì được, chẳng lẽ nói tên tiểu tử này đều hiểu! Bất quá xem phụng Tuyền Dao trên mặt rất vẻ mặt nghiêm túc, Âu Claire suy nghĩ một chút cái này được hiệu, lại xem tồn kho còn nhiều, liền cắn răng một cái, tiếp nhận phụng Tuyền Dao Thủ trên nhân sâm, thả vào, sau đó lại thả vào một cây loại kia kỳ quái được thảo sau đó, che lại đỉnh.

Nhìn một chút hỏa thế, hắn không có vấn đề.

Âu Claire bắt đầu nhìn phụng Tuyền Dao, mang theo diễm không tin tưởng mùi vị hỏi: "Người nhìn hiểu ta luyện được, vẫn là nói những này người đều hiểu?"

Phụng Tuyền Dao gật gù, sau đó xem Âu Claire ánh mắt mặt bắt đầu biến hồng sau đó, lại lắc đầu.

"Vậy người đến cùng có hiểu hay không?" Âu Claire bị khiến cho hơi buồn bực.

Phượng Tiêu Dao cũng cảm thấy mình nói không rõ ràng, liền trực tiếp đi tới những kia lưu lại được thảo phía trước, chỉ vào một cây như nhục thung dung thực vật, nói rằng: "Nhục thung dung, tròn dẹp hình trụ, hơi uốn lượn, dài một đến 4 tấc, rộng một đến hai tấc. Mặt ngoài tông màu nâu hoặc hơi màu nâu, mặt che ngồi trạng sắp xếp chất thịt vảy, thông thường vảy phần đỉnh đã đứt. Thề trọng, chất cứng, hơi có nhu tính, không dễ bẻ gãy. Tiết diện tông màu nâu, có màu nâu nhạt điểm hình, sắp xếp thành ba trạng hoàn văn. Khí vị, vị ngọt, vị khô. Chủ yếu hiệu quả trị liệu: Tư thận bù tính huyết chỉ muốn được, khí bản vi ôn, tương truyền cho rằng nhiệt giả ngộ vảy. Cam có thể trừ nhiệt bù trong, chưa có thể vào can, hàm có thể tư thận, thận can vì là âm, âm khí phát sinh, thì lại ngũ tạng chi phiền nhiệt tự lùi, âm trong nóng lạnh đau tự lành. Thận can đủ, thì lại tính Huyết Nhật đứng, tính huyết đứng thì lại nhiều tử. Phụ nhân chứng hà, bệnh tự huyết phút, huyết đứng thì lại hành, hành thì lại chứng hà tự tiêu rồi. Bằng quang giả tạo, thì lại tà khách chi, đến bù thì lại tà khí tự tán, lưng đau tự dừng. Lâu dài phục thì lại phi kiện mà khinh thân, ích thận can bù tính huyết hiệu quả vậy, như viết trị lý, há tron lấy đạo trệ tâm ý tử, này cũng tất không thể câu chuyện vậy." Phượng Tiêu Dao nói xong, sau đó liếc mắt nhìn Âu Claire.

Âu Claire có chút mặt đỏ, cuối cùng đã rõ ràng rồi, nguyên lai mình ở một cái cái gì đều hiểu bé gái trước mặt luyện loại này được, này nàng nên nghĩ như thế nào à, Âu Claire càng muốn mặt càng hồng.

Phượng Tiêu Dao xem Âu Claire không nói gì, tiếp theo chỉ vào cái kế tiếp như Thổ Ti Tử được tiếp tục công từng nhớ kỹ tác dụng: "Thổ Ti Tử mùi tân, cam, bình không độc. Chủ yếu trị liệu: Bổ thận ích tinh, nuôi can rõ mục. Thích hợp với can thận không đủ lưng đầu gối gân cốt đau nhức, đi đứng mềm yếu vô lực, bệnh liệt dương bệnh di tinh, nói mớ, tiểu tiện thường xuyên, nước tiểu có thừa lịch, choáng váng đầu hoa mắt, coi vật không rõ, ù tai tai điếc cùng với phụ nữ mang đến, theo thói quen sinh non chờ chứng. Trong tình huống bình thường bị liệt vào Thượng phẩm có thể lâu dài phục, lâu dài phục rõ mục khinh thân duyên niên thể nhưng dùng được cảm kỳ, dương Hư Hỏa vượng, dương cường không nuy cùng đại tiện táo kết giả, căn cứ cá nhân thể chất, nếu như xuất hiện trên lửa dấu hiệu, liền đình chỉ dùng.

Ngũ vị tử: Bù ngũ tạng khí. Gặp hạ cây hoa hồng hạ trong lúc đó, một môi vô lực, vô khí lấy động. Dữ hoàng kỳ, nhân sâm, mạch môn, thiếu thêm cây hoàng bá rán canh phục, khiến người tinh thần đồn thêm, hai đùi gân lực tuôn ra. Sinh dùng. Tháng 6 thường phục ngũ vị tử, lấy ích phổi kim khí, tự trên thì lại tư nguyên, tại hạ thì lại bổ thận.

Nhân sâm..."

"Dừng lại!"

Phượng Tiêu Dao muốn lại nói thời điểm, Âu Claire kêu dừng. Giờ khắc này Âu Claire thật muốn tìm tìm cái lỗ chui xuống, tuy rằng nàng nghe không hiểu phượng Tiêu Dao nói tên là cái gì? Thế nhưng từ mình có thể nghe hiểu đôi câu vài lời trong, Âu Claire có thể xác định, tiểu cô nương này là thật sự hiểu những thứ đồ này.

"Làm sao? Ta nói không đúng sao?" Phượng Tiêu Dao rất nghi ngờ hỏi.

Âu Claire khề cần rằng, lắc đầu một cái chỉ vào được đỉnh nói: "Không phải! Là được luyện được rồi!"

"Ừ!" Phượng Tiêu Dao thật biết điều gật gù.

Giờ khắc này được đỉnh phảng phất cũng biết chủ nhân thời khắc này lúng túng, "Thúc" một tiếng, hỏa điểm như hàng triệu giờ nước biển như vậy cấp tốc thối lui, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Âu Claire mang theo vừa phiền muộn lại tâm tình sốt sáng mở nắp đỉnh ra, một trận mùi thơm ngát nhất thời xông vào mũi, Âu Claire mừng lớn, loại này mùi thơm liền hẳn là luyện đan thành công tiêu chí.

Đem đỉnh xoay ngược lại lại đây, mười mấy viên màu đỏ rực viên thuốc nhất thời xoay vòng vòng mà lăn tới trên lòng bàn tay, bất quá lệnh Âu Claire dờ khóc dờ cười chính là bọn chúng hình dạng thực sự là không quá quy tắc, phần lớn đều là lồi lõm, trong đó một viên đánh điểm xem như là khá là vừa mắt. Thông thường nói đến, đan được càng viên, mặt ngoài càng bóng láng, chất lượng liền càng tốt. Thành công là thành công, nhưng đáng tiếc chính là chất lượng có chút vô cùng thâm, còn có một viên vỡ vụn ra đến, mảnh vỡ màu sắc hơi đen, là trong đó thất bại phẩm.

"Ha ha..." Nhìn thấy như vậy thành quả, phượng Tiêu Dao rất không nể mặt mũi nở nụ cười.

"Tiểu quý, cười cái gì cười, có bản lĩnh người cũng nặt một đỉnh thử xem." Âu Claire nặt tối sầm lại quát.

"Tốt! Bất quá phải đợi ta tỉnh ngủ lại nói!" Phượng Tiêu Dao cảm giác mình lại buồn ngủ, trực tiếp tìm cái cái ghế ngồi xuống, sau đó nhắm mắt lại ngủ. Kỳ thực nàng đã sớm buồn ngủ, nếu không là vì xem chế thuốc, phòng chừng nàng cũng không cách nào kiên trì thời gian lâu như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đồ kị

Làm Khăng Lặc Định sốt ruột đi vào cấm địa tìm kiếm phượng Tiêu Dao thời điểm, liền nhìn thấy Âu Claire như bị sương đánh cả như thế đi ra? Bất quá Khăng Lặc Định hiện tại không có bao nhiêu thời gian quan cái này, hiện tại hắn sốt ruột chính là, cô gái kia đến cùng chạy đi đâu? Phải biết, trong cái phòng này Có thể nguy cơ từ phía à.

"Người có nhìn thấy ta cứu trở về bé gái sao?" Khăng Lặc Định cứ việc cảm thấy phượng Tiêu Dao xuất hiện tự xuất hiện ở đây độ khả thi rất nhỏ, thế nhưng vẫn là muốn hỏi một chút.

"Hừ! Còn nhỏ nữ hài đây?" Âu Claire có chút khó chịu, nào có như thế nhỏ bé gia hỏa liền biết nhiều như vậy đồ vật, đây cũng quá đã kích hắn cái này y được học Thiên Tài.

"Làm sao? cha gặp nàng?" Khăng Lặc Định nghe được tin tức này, trấn định lại, cũng phát hiện chính hắn một bạn bè khác thường.

"Không đang ở bên trong ngủ à?" Âu Claire tức giận chỉ một thoáng mặt sau gian phòng.

"Nàng chạy thế nào nơi này đến rồi!" Khăng Lặc Định nhỏ giọng đích thì thầm một tiếng, sau đó đi vào. Ôm lấy chính đang trên ghế ngủ rất say sưa phượng Tiêu Dao, đi ra.

Phượng Tiêu Dao vẫn là như vậy, hiểu ra đến càng ám áp thư thích địa phương sẽ hướng về chỗ đó xuyên. Lại chui vào Khăng Lặc Định trong lòng ngực, còn tiện thể đánh a hai lần miệng, hiển nhiên rất hài lòng hiện tại cảm giác.

Ôm gần nhất rõ ràng nặng không ít phượng Tiêu Dao, Khăng Lặc Định cảm giác có chút quái quái. Bất quá càng nhiều nhưng là lo lắng. Tại sao vẫn là như thế thị ngủ đây?

"Thân thể của nàng không có sao chứ? Tại sao vẫn là như thế thị ngủ?" Khăng Lặc Định có chút lo lắng hỏi ở một bên rất được đã kích Âu Claire.

"Người còn muốn thế nào à? Từ từ vong chi trong rừng đi ra, có thể hảo hảo sống sót là tốt lắm rồi. Còn có cái tên này không biết lai lịch gì, đối với được thảo rõ ràng hiểu được nhiều như vậy, thế nhưng là ăn rất nhiều năm "Ngủ tiên", cũng còn tốt gặp phải ta, bằng không có thể sống sót đều là may mắn." Âu Claire ngữ khí vẫn có chút không quen, rõ ràng không có từ vừa nãy đã kích trong phục hồi tinh thần lại.

"Ngủ tiên, cha là nói loại kia có thể khiến người ta tự trong giấc mộng để thân thể cơ năng chậm rãi suy yếu, sau đó chậm rãi chết đi được. Tại sao ta tự thời điểm không có phát hiện?" Khăng Lặc Định hơi kinh ngạc hỏi.

"Vào lúc ấy ta không phải cũng không phát hiện không đúng sao?" Âu Claire có chút ngưng ngừng nói.

"Vậy bây giờ đây?" Lo lắng nhưng không có giảm bớt bao nhiêu.

"Yên tâm được rồi! Hiện tại đã không sao rồi! Còn lại chỉ là vấn đề thời gian, sẽ từ từ khôi phục, nàng gần nhất giấc ngủ thời gian cũng biến thiếu, hẳn là lại quá không lâu sẽ hoàn toàn được rồi!

Bất quá, ta rất hiểu kì, cha sốt sáng như vậy nàng làm cái gì? các người không quen không biết, cha lúc trước hoa nhiều như vậy được liệu cứu tình nàng ta liền rất kinh ngạc, hiện tại vẫn như thế quan tâm, ta liền vẫn rất buồn bực! Đến cùng là tại sao vậy chứ? Tuyệt đối đừng nói là bởi vì nàng là mỹ nhân, ta không tin người là như thế nông cạn người."

"Kỳ thực, ta cũng không biết tại sao?" Nhìn một chút mình hoài Trung Thiên thật sự ngủ ngon, loại kia để hắn muốn bảo vệ cảm giác vẫn không có giảm bớt. Ngẩng đầu nhìn Âu Claire, nói rằng: "Chúng ta thật giống đã nhận thức nhiều năm, thậm chí cảm giác so với nàng tuổi tác còn muốn dài. Từ nàng quay về ta mở mắt ra một khắc đó, nàng liền cho ta một loại rất an tâm cảm giác. Thật giống tự bên cạnh nàng, ta cái gì đều không cần phải lo lắng, so với ở tại ta thủ vệ nghiêm ngặt pháo đài còn muốn an tâm. Rất bình tĩnh, cái cảm giác này, coi như ta dùng nhiều hơn nửa hộ vệ cũng đối không trở lại. Ta cũng không biết vì sao lại như vậy, ..." Khăng Lặc Định mình cũng mê hoặc.

Âu Claire cho rằng mình chính đang nằm mơ, bằng không hắn làm sao sẽ thấy cái kia từ trước đến giờ lấy bình tĩnh cùng cơ trí xung người trên mặt sẽ xuất hiện loại này mê man biểu hiện? Còn thật là khiến người ta không chịu nhận à!

"Khắc khắc! Ta rõ ràng, đó là bởi vì trên người nàng không có bất kỳ Ma pháp gọn sóng! cha hẳn là cũng phát hiện đi! Đây là một chữ không có bất kỳ Ma pháp thực lực người." Âu Claire từ loại kia trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, bắt đầu bình tĩnh bang bạn tốt phân tích.

"Có thể đi!" Khăng Lặc Định cười cợt, nói liền mình cũng không tin.

"Đừng rồi! cha đi ra ngoài thời gian dài như vậy đi làm cái gì?" Âu Claire cuối cùng cũng coi như nhớ tới người bạn thân này của mình là ở bên ngoài rừng sò hơn một tháng, sau đó mới vừa từ bên ngoài trở về tình huống.

"Ta cho rằng người không sẽ hỏi đây?" Khăng Lặc Định nở nụ cười."Có một chỗ chuyện làm ăn xảy ra chút vấn đề, ta đi xử lý một thoáng, thuận tiện khiến người ta tra xét một thoáng tin tức của nàng." Nói tới chỗ này, Khăng Lặc Định cố ý dừng một chút.

Âu Claire lờm một cái, hần liền biết, hần cái này bạn tốt có như vậy ác thú vị, luôn yêu thích treo người khẩu vị, bắt quá vừa vặn mình còn chính là ăn hần bộ này. "Sau đó thì sao? Tra được cái gì?"

"Không có tin tức gì, nàng thật giống như là đột nhiên xuất hiện như thế!" Khăng Lặc Định thật giống cũng không tin sự thực này.

Âu Claire cũng thu hồi trên mặt bất đắc dĩ biểu hiện, bắt đầu trở nên chăm chú, suy nghĩ một hồi, mở miệng nói, "Không có tin tức gì à! Lại đi tra tra, có thể tránh được Diêm La Điện thu tra người, vậy thì không đơn giản rồi!"

"Ta cũng là cho là như vậy, thế nhưng là không tình nguyện nghĩ như vậy! Bằng không ta sẽ hoài nghi năng lực của ta!" Khăng Lặc Định có chút tự giễu nói rằng. Thế nhưng chỉ có Khăng Lặc Định biết, trong lòng mình nghĩ tới nhưng là: Không có tra được tin tức, có thể càng tốt hơn, bằng không ta phải cân nhắc có hay không muốn thả người rồi đi rồi! Như vậy, ta tình nguyện vĩnh viễn cùng không tra được!

Âu Claire thật giống nghe được Khăng Lặc Định tiếng lòng, trêu đùa nói rằng: "Có thể không có tra được càng tốt hơn, như vậy nàng liền không thể rời bỏ người, không phải sao?"

"Được rồi! Không nói, cha mới vừa nói nàng đối với được thảo rõ ràng hiểu được nhiều như vậy là chuyện gì xảy ra à? Còn có, ta mới vừa đi vào chế thuốc phòng thời điểm, nghe đạo một loại rất mùi vị quen thuộc, cha có phải là lại luyện loại thuốc kia rồi!" Bắt đầu vốn là có chút lảng tránh nói sang chuyện khác, thế nhưng nói rằng sau đó, Khăng Lặc Định quả thực có loại chỉ tiếc mãi sắt không nên kim mùi vị.

"Khắc khục..." Âu Claire có chút ngượng ngùng, "Đứng! Cho tới nàng tại sao hiểu nhiều như vậy được thảo, kỳ thực ta cũng không biết! Liền cảm giác tiểu nha đầu này rất quý quai!" Kỳ thực nói trắng ra, chính là đồ kị.

"Không cần nói cho ta nàng nhìn thấy người luyện nửa loại thuốc kia?" Khăng Lặc Định có chút rõ ràng Âu Claire tại sao tức giận như vậy bại hoại.

"Biết còn hỏi?" Âu Claire tức giận trắng mình bạn xấu một chút.

"Này ha ha... Không vừa vặn, cha không phải thường nói anh hùng Tịch Mịch sao? Hiện tại có cái lý giải người rồi! Ha ha..." Rốt cục có cái cơ hội tồn người một trận, ta còn không nắm lấy à!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Võ giả

Chờ đến phượng Tiêu Dao lúc tỉnh lại, phát hiện mình lại trở về trên giường. Phượng Tiêu Dao không chút nào cảm thấy kinh ngạc, ngược lại mỗi lần đều là tình huống như vậy.

Tỉnh lại sau đó, phượng Tiêu Dao rất tự giác bò lên, mặc vào một bộ nam sĩ quần áo, sau đó sửa lại một chút tóc của chính mình, sẽ đem một nửa tóc nhảy lên đến, dùng một chữ dây cột tóc ở phía sau quần lên. Đây chính là phượng Tiêu Dao ở đây trang phục. Thực sự là nàng chán ghét mặc nữ nhân loại kia nặng nề chồng chất chồng chất quần áo, còn có một cái nguyên nhân chính là nàng sẽ không mặc, một đời truyền kỳ sát thủ, sẽ không mặc nữ nhân những kia rườm rà quần áo, đây là một chữ mọi người cũng không biết sự thực!

Mở cửa phòng, nhìn thấy mặt trời lại treo ở trên trời. Phượng Tiêu Dao không nhịn được hít vào một hơi thật dài, thực sự là tốt một ngày à! Chỉ là ngày đó, Ngã Lệ Toa dĩ nhiên không có đến, cũng thật là có chút kỳ quái à!

Bất quá, phượng Tiêu Dao cũng không phải loại cuộc sống đó không thể tự gánh vác ngàn kim đại tiểu thư, vì lẽ đó quản lý mình là hoàn toàn không thành vấn đề.

Ăn qua bữa ăn điểm tâm sau đó, phượng Tiêu Dao lại cầm lấy Ngã Lệ Toa đặt lên bàn một quyển sách, chậm rãi lật ra ngoài.

Đến đến mình già cứ điểm —— ven hồ nước, bắt đầu đọc sách.

Quyển sách này tên là 《võ giả》，phượng Tiêu Dao lại nhìn tới cái này tên sách đầu tiên nhìn, liền hy vọng có thể tự trong quyển sách này tìm tới khôi phục thân thể của chính mình đường tắt, bởi vì kình công của nàng vẫn là tiến độ chậm chậm, thật sự cần cảm nội tình luyện khá một chút. Thế nhưng thật giống không thể nào lý tưởng. Lại như trước đây gặp bí tịch võ công như thế, quyển sách này giảng cũng là liên quan với võ giả, thế nhưng đối với võ giả định nghĩa lại rất kỳ quái, võ giả ở trên đời này không phải được hoan nghênh nhất cùng sùng bái nghề nghiệp, mà là một loại khác nghề nghiệp —— Ma pháp sư. Võ giả là chỉ đứng sau Ma pháp sư nghề nghiệp, trừ phi người rất xuất sắc, hoặc là cấp bậc rất cao, bằng không, rất ít người sẽ đem Ma pháp sư cùng người đánh đồng với nhau. Bất quá cũng có rất xuất sắc người, nói thí dụ như thánh khải quốc quốc lợi hại nhất Tướng quân —— lan mở

Tư Đặc * viêm ung, hấn chính là một chữ đứng thế giới cao nhất võ giả đỉnh cao người. Quyền sách này mặt trên, rất nhiều văn tự đều là miêu tả vị này Tướng quân cuộc đời. Từ hấn bởi vì không thể luyện tập Ma pháp mà ngược lại trở thành một tên võ giả, sau đó vì nước xuất chinh. Đánh võ số thắng trận, để tự tử quốc trong vốn là nhỏ yếu nhất thánh khai quốc biến thành cùng cái khác tam quốc đứng đồng nhất hàng bắt đầu trên quốc gia, hấn hai đứa con trai cũng đều chết trận ở sa trường. Nay mấy cuộc chiến tranh để hấn thành đế quốc anh hùng, cũng được hưởng có chỉ đứng sau Đế Vương võ số vinh quang —— thánh khai quốc thế tập nhất đẳng Bá tước.

Có thể, phượng Tiêu Dao lại cảm thấy già Tướng quân cũng không muốn muốn những này, khi người chỉ thân cốt nhục đều rời đi người thời điểm, muốn những này còn có tác dụng đâu? Không biết tại sao, trở mình đến này một tờ thời điểm, phượng Tiêu Dao ở đây dừng lại rất lâu.

Con mắt mệt một chút, phượng Tiêu Dao không có tiếp tục đọc sách, mà là đang nghĩ, mình có phải là muốn ra ngoài xem nơi này dân tục, nhìn tình huống của nơi này đến cùng là thế nào? Hiểu rõ một cái quốc gia kính huống nhanh nhất phượng thức chính là tiếp xúc quần chúng. Đây là hữu hiệu nhất phương pháp.

Làm Khăng Lặc Dịch nhảy vào tiểu viện thời điểm, nhìn thấy chính là như vậy một bức tranh: Một chữ làm thiếu niên trang phục bạch y cô nương lẳng lẳng ngồi ở chỗ đó, phóng tầm mắt tới phượng xa, tóc đen thui lẳng lẳng nằm ở trên người nàng, mặt trái ánh mặt trời bao trùm ở trên người nàng, giống như Tinh Linh, dường như muốn Phiền Nhiên bay đi! Để người không nhìn được muốn tóm lấy nàng, sợ sệt nàng đột nhiên biến mất!

Nhìn thấy nơi này, Khăng Lặc Dịch không nhìn được bước nhanh hơn, có thể theo khoảng cách chậm rãi tiếp cận, hấn bước chân cũng biến thành càng ngày càng chậm, bởi vì hấn cũng không muốn đánh phá này một bức mỹ lệ bức tranh, bởi vì này tầm phác hoạ quá mức hoàn mỹ, khiến người ta không đành lòng đánh vỡ!

Một cơn gió thổi qua, vung lên phượng Tiêu Dao vài sợi nghịch ngợm sợi tóc, ngứa, phượng Tiêu Dao lúc này mới phản ứng lại đây, dùng tay sau này vỗ vỗ, cũng dần dần vốn là không cột chắc dây cột tóc dần dần phân tán hạ xuống. này tóc dài vẫn đúng là không quen à! Bởi vì sẽ không chải đầu, vì lẽ đó bình thường đều sơ đơn giản nhất nam nhân đầu, nếu muốn hấn như cô gái như thế sơ loại kia đầu, còn không bằng làm cho nàng đi giết người, có thể cái này khá là nhanh! Càng bắt roi xuống càng nhiều, ai nha! Phiền chết rồi!

Nhìn thấy nơi này, Khăng Lặc Dịch lại đi trước đi mấy bước, nếu như người nhìn kỹ sẽ phát hiện, Băng Sơn nam khỏe miệng nhếch lên rất cao phạm vi!

Khỏe mắt cảm giác được có người lại đây, phượng Tiêu Dao cho rằng là Ngã Lệ Toa đại tỷ, vội vã hô: "Ngã Lệ Toa tỷ tỷ, nhanh lên một chút lại đây giúp ta lấy mái tóc làm một thoáng, tốt phiền à!" Vừa nói, mặt bên đem đầu xoay chuyển đi qua, dùng phía sau lưng quay về Khăng Lặc Dịch!

Khăng Lặc Dịch tự nàng mặt sau sừng sờ một hồi lâu, hấn cũng thật là xưa nay không giúp người khác buộc quá phát, cũng có thể nói hấn chưa từng có hầu hạ quá người khác, còn có chính là lẽ nào nàng không biết giúp người khác vấn tóc là có ý gì sao?

"Xin nhờ, nhanh lên một chút à! Ta thật không chịu được rồi!" Phượng Tiêu Dao giục!

Khăng Lặc Dịch liếc mắt nhìn phía trước người, chậm rãi giơ tay lên, bốc lên này vài sợi nghịch ngợm sợi tóc, đem đầu trên dây cột tóc mở ra, cầm này vài sợi sợi tóc đặt ở trên tay, lại bốc lên phía trước phần lớn tóc đồng thời phóng tới trên tay, long đến đỉnh đầu cố định lại sau, mới dùng dây cột tóc cẩn thận trát được! Toàn bộ hành động giống như đối xử tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật, hết thảy đều có vẻ như vậy đầy đủ quý giá! Mãi đến tận cảm nhận sau mấy cây không an phận sợi tóc cũng dùng ngón tay sắp xếp được rồi, cuối cùng mới lưu luyến không rời thả xuống mềm mại tóc đen!

Làm Ngã Lệ Toa tiến vào tiểu viện thời điểm, nhìn thấy chính là hấn cái kia nghiêm túc thận trọng chủ thượng chăm chú vì là người khác chải đầu hình ảnh, hơn nữa đối tượng còn là một nữ, vẫn là một chữ tuổi tác rất nhỏ nữ! Xem nàng ở lại một hồi, xác định không nhìn lầm sau đó, nàng lại nhìn mấy lần liền xoay người đi ra ngoài! (đáng thương Ngã Lệ Toa đại tỷ ngày hôm nay nhất định được đá kích rồi!)

Phượng Tiêu Dao sờ sờ trên đầu, ân, ân, so với ta sơ tốt lắm rồi. Lúc bình thường, không biết tại sao, Ngã Lệ Toa đại tỷ cái gì đều chịu giúp nàng, chính là xưa nay không cho nàng chải đầu, phượng Tiêu Dao cũng chỉ tốt mình sơ. Phượng Tiêu Dao đây, cũng chỉ sẽ đem tóc long đến mặt sau sau lại dùng dây cột tóc quấn lên, dùng đều sẽ không, nhưng cũng là từng từng, không một hồi liền hướng trượt. Nhìn người khác đẹp để tóc, cũng chỉ có ước ao phần rồi!

"Cảm ơn..." Phượng Tiêu Dao đang chuẩn bị quay đầu lại nói tiếng cảm ơn thời điểm, một chữ cảm ơn. Liền kẹt ở bên mép, làm sao là Băng Sơn à! Ta nói làm sao trên đầu băng băng đây! Bất quá, băng băng ngón tay cũng sơ rất thoải mái à! Khắc khắc, hiện tại không phải muốn cái này thời điểm.

"Tại sao là người à, Khăng Lặc Dịch. . . Đại ca! Ủ! Đúng rồi, cho tới nay đều đã quên chính thức cùng người nói một tiếng cảm ơn!" Phượng Tiêu Dao tao đầu, thật không tiện đứng lên đến cười gượng! Về phần tại sao biết hấn gọi Khăng Lặc Dịch, đây là một cái nào đó lắm miệng đại phu mỗi ngày ở trước mặt hấn nhắc tới đi ra!

"Không khách khí! cha đối với học võ có hứng thú sao?" Khăng Lặc Dịch nhìn thấy phượng Tiêu Diêu Thủ trên sách. Phải biết, võ giả, không phải là chỉ dùng sách xem là có thể, trên đời võ giả, đều phải có một chữ đạo sư, bằng không, coi như người học được, cũng không có mấy người sẽ thừa nhận người.

"Tùy tiện nhìn! cha lần này đi ra ngoài có tra được tin tức sao?" Kỳ thực là hai người như vậy đứng nói chuyện, cảm giác là lạ! Nói xong phượng Tiêu Dao liền dọc theo ao hoa sen vừa đi lên.

Sau này liếc nhìn phiêu, ngay khi bên cạnh hấn à! Phượng Tiêu Dao còn tưởng rằng Khăng Lặc Dịch rơi vào phía sau hấn đây! (chỉ có thể nói chúng ta Khăng Lặc Dịch đại ca địa vị quá cao, đi ở phía sau cơ hội rất ít, bình thường đều là người khác tự phía sau hấn, giống như vậy đi ở bên cạnh hấn cũng là lần đầu!)

"Không có?" Nói xong Khăng Lặc Định mới thức tỉnh mình căn bản không có nói cho nàng à!"Làm sao ngươi biết?"

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tử vong chi lâm

"Ta có thể không tin Ngã Lệ Toa trong miệng này anh Minh Vô Song chủ thượng sẽ thu nhận giúp đỡ ta cái này không rõ lai lịch nữ hài. Coi như ngươi lúc đó cứu ta thời điểm không có lo lắng những này, chờ ngươi phản ứng lại thời điểm, cha vẫn là sẽ đi thăm dò, bằng không ngươi liền không phải bọn họ trong miệng cái kia khiến người ta e ngại Tu La." Mắt hạnh trong khóe sóng lưu chuyển, thanh trong con ngươi mang theo nước hình dáng ý cười.

Phượng Tiêu Dao tự không hề che giấu chút nào mình cơ trí. Phảng phất vừa mới bị Khăng Lặc Định đột nhiên xuất hiện mà có chút không biết làm sao phượng Tiêu Dao cùng hiện tại người hoàn toàn không phải một người.

"Có lúc ta thật sự cảm thấy, cha là 60 tuổi, mà không phải mười sáu tuổi! Còn có, cha thật xác định ngươi mất trí nhớ sao? Đối với được liệu như vậy quen thuộc, đối với võ giả tất cả lại hoàn toàn xa lạ, phải biết, tự thánh khai quốc, võ giả, nhất định phải có đạo sư chỉ đạo, đồng thời đạt được chứng thực, như vậy thành quả mới sẽ bị mọi người tiếp nhận. Thế nhưng ngươi lại nghĩ thông suốt quá đọc sách đến từ học, ta còn thực sự là lần đầu nghe nói phương pháp này!" Khăng Lặc Định trong mắt Hàn Băng dần dần tàn đi, xanh lam trong con ngươi tràn ngập một loại hiếm thấy tên là nghi hoặc đồ vật.

"Kỳ thực ta cũng không biết ta đến cùng có phải là thật hay không mất trí nhớ, thế nhưng có vài thứ ta là thật sự không nhớ ra được. Ta nghĩ nếu như ta thấy một số quen thuộc đồ vật, ta có lẽ sẽ nhớ lại đến." Phượng Tiêu Dao chậm rãi đem câu chuyện hướng về mình muốn phương hướng dẫn dắt.

"Ngươi muốn đi xem một chút?" Khăng Lặc Định cũng không phải người ngu, phượng Tiêu Dao nói cái gì hẳn sẽ nghe không hiểu.

"Là muốn đi xem một chút!" Gió Tiêu Dao suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu một cái. Ngược lại nàng vốn là ý này, bị phát hiện cũng không cái gì?

"Cũng được! Thế nhưng phát hiện ngươi chỗ đó liền không cần đi tới!" Liền thừa cơ hội này nhìn một chút nàng có phải là mất trí nhớ đi! Khăng Lặc Định suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

"Tại sao? Chỗ đó có cái gì kỳ quái sao?" Khoan hãy nói, phượng Tiêu Dao vẫn đứng là muốn đi nàng tỉnh lại chỗ đó nhìn một chút, muốn nói nàng đến đến thế giới này quen thuộc nhất địa phương, vẫn đứng là chỉ có vùng rừng rậm kia, dù sao cũng ở đó đi rồi một ngày.

"Tử vong chi lâm! Đó là thánh khai quốc biên giới, cũng là mọi người trong miệng nói tới cấm địa. Có người nói nơi đó có một chữ rất đáng sợ cấp cao Huyền thú, nơi đó là địa bàn của hắn, không người nào dám ở nơi đâu, cũng không có bất kỳ dừng Huyền thú ở nơi đó, người bình thường đều sẽ không đi nơi đó, coi như muốn đi ngang qua nơi đó, đều sẽ tự Bạch Thiên Thành quần đi qua! Cũng có người nói là ác ma, bởi vì chỉ cần đơn độc đi qua Tử Vong Sâm Lâm người đều sẽ biến mất, vĩnh viễn cũng không tìm được." Khăng Lặc Định cũng nghĩ không thông, tại sao có thể có người đi ra tử vong chi lâm, hơn nữa còn hoàn hảo không chút tổn hại.

"Ừ! Không thấy được à! Xem ra ta còn thực sự đủ may mắn. Có thể là ông trời cảm thấy ta mệnh không nên tuyệt, cho nên ra lệnh cho lệnh tên ác ma kia không cho thương ta, không cho lấy tính mạng của ta!" Xong, thật giống lại muốn ngủ rồi!

"Ta cũng cảm thấy như vậy!" Khăng Lặc Định vẫn luôn là cho là như vậy, hẳn kỳ thực cũng không hiểu mình một ngày kia tại sao muốn dừng lại, còn cảm một chữ người lai lịch không rõ cứu lên.

"Chúng ta đi về trước đi! Lần sau chúng ta bàn lại đi!" Phượng Tiêu Dao bắt đầu đi trở về, xong, có thể chống đỡ không tới ghế nằm vị trí, buồn ngủ quá!

Nhìn phía trước người lưng lay sắp đổ đáng vẻ, Khăng Lặc Định tâm không tự chủ theo tả điều hữu hoảng, rốt cục, ôm lấy hướng về bên phải ngã xuống phượng Tiêu Dao.

"Kỳ thực, ta ngược lại thật ra cảm thấy như ngươi vậy rất tốt, chỉ ít sẽ không rời đi." Khăng Lặc Định thấp giọng ni non. Nhìn trước ngực người ngủ không yên ổn đáng vẻ, Khăng Lặc Định trực tiếp cầm phượng Tiêu Dao ôm lên. Nhìn một chút đèn trong lồng ngực của hắn tự giác tìm cái thoải mái địa phương ngủ, còn tiện thể đánh a hai lần miệng người, Khăng Lặc Định cảm giác là lạ, bất quá loại này trong lòng ôm tràn đầy cảm giác cũng không tệ lắm, trong lòng thật giống cũng bị điền tràn đầy! Khăng Lặc Định khóe miệng không thể cảm thấy nhếch lên!

----- ta là an an cô độc đường phân cách, lặn dưới nước các vị, nói một câu nhét -----

Khăng Lặc Định ôm phượng Tiêu Dao đưa về gian phòng thời điểm, vừa vặn trải qua tiểu viện. Trong sân chính đang vội vàng làm chuyện của chính mình Ngã Lệ Toa đứng trong tiểu viện ngơ ngác nhìn mình chủ thượng khóe miệng lo lo ôm cô nương kia từ trước mặt nàng đi qua! Sau đó bị ai phát

hiện, nàng thật giống bị chủ thượng không nhìn thẳng. Ngã Lệ Toa trà trà con mắt, ta không nhìn lầm à! Quên đi, ta vẫn là XXX ta mình sống đi! Ta cũng không nhìn các ngươi tốt rồi! (Ngã Lệ Toa đại tỷ lại được đá kích rồi!)

Nhẹ nhàng cảm phượng Tiêu Dao phóng tới trên giường, nhìn trước mặt ngủ say khuôn mặt, Khăng Lặc Định dùng tay chậm rãi đẩy ra rơi vào phượng Tiêu Dao trên mặt vài sợi tóc! Nhìn hồi lâu, Khăng Lặc Định không muốn ngồi thẳng lên. Lại phát hiện trước ngực quần áo bị ngủ vị kia bắt chăm chú, vừa nãy vẫn không chú ý, bây giờ làm không làm tỉnh lại ngủ say người, xưa nay không khiến người ta cách hấn như vậy gần Khăng Lặc Định ngày hôm nay Phá Thiên Hoang ngủ thẳng phượng Tiêu Dao bên cạnh!

Mà có mấy người đây, cũng rất tự giác, nơi đó có âm áp liền hướng nơi đó cùng, kết quả, lại cùng đến Khăng Lặc Định trong lòng ngực đi tới! Không cảm giác chút nào người nào đó còn làm một chữ mộng đẹp, khỏe miệng còn vẫn mang theo nụ cười, trong mộng thật âm áp!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Khứu buổi sáng

Hiện tại phượng Tiêu Dao mỗi ngày đều là ngủ thẳng tự nhiên tỉnh dậy, cùng một đời trước cảm giác so với, khá hơn nhiều, rốt cục không cần lo lắng mỗi ngày đều có người tới lấy tính mạng của chính mình. Bất quá có thể là nàng hiện tại phòng bị hạ thấp quá nhanh đi! Cho nên khi sáng sớm hôm nay nàng chuẩn bị mở mắt ra thời điểm, cảm giác được bên cạnh chính mình tràn ngập một người khác tiếng hít thở, thế nhưng mình lại cuối cùng đến nhanh lúc tỉnh mới phát hiện.

Chuẩn bị tỉnh lại phượng Tiêu Dao lại trì hoãn hô hấp, chậm rãi điều chỉnh hô hấp tần suất, điều chỉnh đến giấc ngủ tần suất. Bắt đầu hỏi tường sẽ có người nào tự bên cạnh chính mình? Thế nhưng suy nghĩ hồi lâu, cũng chỉ có thể nghĩ đến cuối cùng nàng ngủ thiếp đi thời điểm Khăng Lặc Định thật giống tiếp được nàng, sau đó liền thật sự không nhớ ra được, lẽ nào là hấn?

Lại cảm giác một thoáng mình đáng về hiện tại, mình thật giống hiện tại còn tự người khác trong lòng ngực, hơn nữa tay của chính mình có vẻ như còn cầm lấy nhân gia trước ngực quần áo. Giả bộ ngủ phượng Tiêu Dao bắt đầu chậm rãi từ nhân gia trong lòng ngực đi đi ra, còn lặng lẽ dùng tay dùng tay lau một cái người khác trước ngực bị hấn vò nát quần áo, quá khứ rồi! Còn giống như có ngụm nước à!

Lại cảm thấy một thoáng, thật giống mình lớn như vậy hành động người này đều không có phản ứng gì à! Có thể nhân gia còn ngủ đi! Phượng Tiêu Dao như vậy an ủi mình.

Chậm rãi mở hai mắt ra, phượng Tiêu Dao lại nhìn thấy đối diện có một đôi xanh lam con mắt chính nhìn nàng, còn tràn ngập trêu tức ý cười. Vẫn đúng là chính là Khăng Lặc Định.

"Ngươi làm sao sẽ ở ta trên giường?" Chưa rất kinh ngạc nhìn hấn! Phượng Tiêu Dao mặt dày làm bộ mình mới vừa tỉnh dậy.

"Này không phải là ta nghĩ ngủ ở nơi này à! Thật giống có mấy người đã quên mình ngày hôm qua là làm sao bắt trụ y phục của ta, chăm chú không buông tay!" Khăng Lặc Định nhìn da mặt dày người nào đó, tràn đầy trêu tức bắt đầu kể ra một số sự thực!

"Này à! Ha ha... Ừ ừ..." Thanh âm gì à! Thật giống, có vẻ như là phượng Tiêu Dao cái bụng tiếng kêu à! Cũng thật là thời cơ tốt à! Phượng Tiêu Dao mặt càng đỏ, bất quá, cuối cùng cũng coi như từ đây khắc trong khôn cảnh đi ra rồi!

"..." Khăng Lặc Định rất muốn cười, nhưng là vừa sợ đứa trẻ này quá sĩ diện, nghe được tiếng cười sẽ khó chịu, vì lẽ đó vẫn là kìm nén đi! Tư vị này thật là gọi khó chịu à! .

Nhìn người đối diện, phượng Tiêu Dao phát hiện hấn hiện tại thật giống lại cười à? Cũng thật là ác liệt người à!"Ngươi kìm nén không khó chịu sao? Muốn cười liền bật cười được rồi!"

"Ngươi cái bụng không đói bụng sao?" Nếu như ta nở nụ cười, cha phượng chừng liên sẽ không như vậy nói rồi. Khăng Lặc Định bắt đầu nhìn trái nhìn phải mà nói hấn.

"Đói!" Bàn năng trả lời! Chờ phượng Tiêu Dao phản ứng lại thời điểm, cúi đầu tìm tìm, tìm cái gì? Phí lời, đương nhiên tìm động chui!

Chậm đã, vừa nãy là ai đang nói chuyện à!

"Ha ha... Ha ha... Ngã Lệ Toa, đem com đưa vào!" Khăng Lặc Định đứng dậy, mở cửa, đối với canh giữ ở bên ngoài rất lâu Ngã Lệ Toa hô một tiếng.

Phượng Tiêu Dao lúc này mới phát hiện, nguyên lai Khăng Lặc Định đã sớm đem y phục mặc được rồi, hoặc là nói, hẳn ngày hôm qua căn bản không có thoát. Bất quá, hiện tại cũng không phải nghiên cứu cái này thời điểm, hiện tại vẫn là đem cái bụng lấp đầy càng được rồi hơn!

Nhìn bắt đầu vào đến điểm tâm, phượng Tiêu Dao tự động bò lên rửa mặt, chờ phượng Tiêu Dao hết bận chuyện tới trên bàn vừa nhìn, đã có một người ngồi ở chỗ đó, nhìn bên cạnh hẳn một chữ vị trí, phượng Tiêu Dao rất tự giác ngồi lên, bình thường ăn com phượng Tiêu Dao đều rất tự giác! Bởi vì cuộc sống trước kia đều là như vậy, ăn một bữa sau đó, khác một trận liền không biết lúc nào ăn nữa.

Cầm lấy trên bàn chiếc đũa, xem ra thật giống ăn thật ngon đáng vẽ! Phượng Tiêu Dao mặt bên hướng về trong miệng nhét ăn, mặt bên nhìn trên bàn đông đảo mỹ vị bữa sáng, này xem ra ăn thật ngon à! Hai mắt tỏa ánh sáng nhìn phía xa hoa mai tô , nhưng đáng tiếc à! Nhìn ra một thoáng mình cùng hoa mai tô khoảng cách, thật giống không lấy được! Không thể làm gì khác hơn là tiếp tục cúi đầu lại uống miệng hạt sen canh, tốt uống!

Ồ, mai hoa cao chạy thế nào đến trước mặt nàng đến rồi, ăn một chữ, cũng không tệ lắm (kỳ thực chính là ăn thật ngon ý tứ)! Ngẩng đầu nhìn lên, Khăng Lặc Định còn bưng mai hoa cao mâm!

"Cảm ơn!" Đối với ăn, phượng Tiêu Dao xưa nay không khách khí, ngược lại là người đưa đến trước mặt của ta, không ăn trắng không ăn. Ngã Lệ Toa ở một bên nhìn, phát hiện thật giống hết thảy bánh ngọt đều không thể cảm thấy chạy đến phượng Tiêu Dao xung quanh đến rồi!

Bất quá, phượng Tiêu Dao cảm giác bầu không khí như thế này là lạ, thế nhưng không có đi ngắm nghĩ. Quên đi, lười quản, ăn com Hoàng Đế Đại!

Chờ phượng Tiêu Dao Phong Quyển Tàn Vân giống như com nước xong thời điểm, ngẩng đầu nhìn lên, đồ trên bàn thật giống hầu như đều bị tự mình giải quyết rồi! Tốt chống đỡ à! Không được, cần tiêu com một thoáng!

Khăng Lặc Định vẫn nhìn phượng Tiêu Dao ăn như hùm như sói ăn com, đột nhiên cảm thấy, liền vẫn tiếp tục như vậy cũng không sai à!

"Chúng ta ngày hôm nay xảy ra đi không?" Phượng Tiêu Dao ngẩng đầu lên, rất ngóng trông nhìn người đối diện! Cái này về mặt hẳn là rất đúng chỗ đi!

"Ừm!" Khăng Lặc Định nhìn phượng Tiêu Dao không nói gì đáp lại!

"Ngã Lệ Toa, chuẩn bị xe ngựa!" Hẳn cửa trước một bên hô!

"Chủ thượng, xin mời cân nhắc!" Ngã Lệ Toa trừng phượng Tiêu Dao một chút, sau đó nhìn Khăng Lặc Định.

Phượng Tiêu Dao kỳ quái, bình thường không phải hẳn là trả lời là sao? Ngày hôm nay làm sao cảm giác là lạ!

"Ta biết đúng mực, cha đi làm đi!" Khăng Lặc Định vung vung tay!

"Vâng, chủ thượng!" Ngã Lệ Toa bắt đầu đã trả lời, sau đó đi ra ngoài!

Kết quả, phượng Tiêu Dao vẫn là đi ra. Nghe thấy được lâu không gặp không khí mới mẻ!

Nhưng mà, tự đi dạo phố trước, phượng Tiêu Dao cùng Khăng Lặc Định đều thay đổi hoá trang, bởi vì hẳn hai gương mặt đó thực sự là quá có quay đầu lại dẫn rồi! Phượng Tiêu Dao hiện tại trên mặt dán một tầng mỏng manh đồ vật! Phượng Tiêu Dao kỳ thực bắt đầu rất sợ sệt bọn họ nói hẳn thiếp chính là mặt nạ da người, bất quá Khăng Lặc Định với hẳn giải thích nói là dùng thuốc làm thành! nàng cũng yên lòng, giấu lại nếu như đúng là da người kẻ sát ở trên mặt của người, phát tởm, quả thực không dám tưởng tượng!

Khăng Lặc Định so với phượng Tiêu Dao càng triệt để, không chỉ có mặt sửa lại, liền thân hình cũng sửa lại, hẳn bây giờ lại như một chữ tiểu lão đầu!

Bất quá, đến cuối cùng đi ra ngoài thời điểm, phượng Tiêu Dao lại bị mặc vào một chữ mang rất lớn mũ quần áo, đem đầu che khuất, đem mặt cũng già gần đủ rồi. Cảm giác như trong ti vi sự thái ra ngoài thời điểm hoá trang.

Phượng Tiêu Dao kiên quyết phản đối, thật vất vả đi ra một chuyến, lại liền ánh mặt trời cũng không thể nhìn thấy, ta mới không làm đây? Khăng Lặc Định lại nhất định kiên trì, nói bằng không liền không cho nàng đi ra ngoài. Xuất hiện ở đi mê hoặc (Hạ), phượng Tiêu Dao mặc vào này thân rất kỳ quái hoá trang! (phượng Tiêu Dao nói: Được rồi! cha có thể nói ta không nguyên tắc, bởi vì ta vốn là không nguyên tắc! Có nguyên tắc ta cũng không biết ta là ai!)

————— đường phân cách à! Trên đường phố —————

Kỳ một thốt quái dị tiểu Bạch mã cười một hồi lâu, phượng Tiêu Dao rốt cục nhìn thấy trong tiểu thuyết mới có chợ! Tại sao nói cái này tiểu Bạch mã quái dị đây? Bởi vì cái này Tiểu Mã mặc dù là màu trắng mã, thế nhưng là có một đôi cánh, lại như một chữ màu trắng chim lớn, thế nhưng thân thể nhưng là mã, không đáng sợ, thế nhưng là có vẻ thật đáng yêu.

Muốn hỏi phượng Tiêu Dao làm sao cười ngựa! Nói đến, kỳ thực rất khư!

Thân là sát thủ tối kỵ chính là không thể đem mình đặt ở một chữ đóng chặt mình trong không gian, như vậy sẽ quan sát không tới hoàn cảnh chung quanh, bất lợi cho phản kích. Cho nên nàng là không thể ngồi xe ngựa. Phượng Tiêu Dao kiên quyết từ chối Khăng Lặc Định muốn nàng ngồi xe ngựa phượng án.

Tự phượng Tiêu Dao kiên quyết phản đối sau, Khăng Lặc Định gọi người thêm đến rồi một thót rất đáng yêu mã, chính là cái này có một đôi màu trắng cánh tiểu Bạch mã! Về phần tại sao nói nó đáng yêu đây? Bởi vì phượng Tiêu Dao mã cùng Khăng Lặc Định bọn họ nhiều lần, lại như mẹ mang theo đứa nhỏ! Nhìn Khăng Lặc Định mã: Một thót quái dị tuần mã màu đen, cộng sáu cái chân, đầu có chút giống mã, bắt quá thân thể so với mã cao to không ít, toàn thân chỉ trên lưng có một nhúm nhỏ mềm mại bạch mao, hai mắt như Thủy Tinh, ánh mắt khá là lạnh lẽo, mà trong mi tâm ương vẫn còn có một con mắt nhỏ, một nửa mở nửa khép, càng là màu đỏ, từ xa nhìn lại phảng phất một đoàn cháy hừng hực hòa diễm, Dữ hai con lạnh lẽo mắt to hình thành sự chênh lệch rõ ràng. Nó đuôi trên bao trùm từng mảng từng mảng vây giáp, mũi nhọn như mâu. Cứ việc là một chữ vật cười, lại ngẩng đầu ưỡn ngực, bề ngoài vẻ sinh, một bộ ngạo nhiên tư thế, giống như mã không phải mã, tạm thời gọi nó mã đi!

Phiền muộn! Này khác biệt cũng kém quá nhiều đi! Một thót như thế tuần, một thót đáng yêu như thế! nàng cũng muốn kỵ Đại, thế nhưng không muốn phiền phức Khăng Lặc Định quá nhiều, coi như rồi!

(tác giả: Kỳ thực người phiền phức còn thiếu sao? Phượng Tiêu Dao: Đá chết người? Ai bảo người chạy đến! Tác giả: Dám đá ta, cẩn thận ta ngược người! Phượng Tiêu Dao: cha dám ngược ta, ta gọi bọn họ diệt người! Tác giả: ... Mau mau chạy trốn đi!)

Số lượng từ đến, an an trở lại nói điểm ngày hôm nay phí lời a: Ta gặp phải như vậy một chữ rượu phẩm cực sai nam nhân. Lần trước tự mọi người uống rượu uống chính hoan thời điểm, hẳn tìm một chỗ biến mất nửa giờ đến một canh giờ không giống nhau, sau đó chờ mọi người đều rượu quá ba tuần sau đó lại trở về. Sau đó xem mọi người đều uống đến gần đủ rồi, hẳn lại giả vờ giả vịt đoán cái chén Tử Kính rượu, có một lần hay là dùng bia cùng nhân gia rượu vàng uống, còn nói người khác uống ít, không có suy nghĩ! Ta cực kỳ khinh bỉ!

Lần này, tình huống giống nhau, biến mất rồi trở về sau, sau đó sẽ đến tôn kính, hẳn mời ta bên người một chữ nữ hài, nhân gia chén rượu bên trong chỉ có một nửa, rồi cùng hẳn đựng một cái chén, nhân gia uống xong, hẳn uống một nửa! Người khác nói hẳn, hẳn chính ở chỗ này cãi chày cãi cối, nói nhân gia nữ sinh trong ly cũng chỉ có một nửa! Ta cực kỳ khinh bỉ!

Còn có một chữ nhất làm cho ta khó chịu, chính là yêu thích làm bộ túy, sau đó ăn cô gái đậu hũ! Nơi này nắm nắm, nơi đó sờ sờ, còn tưởng rằng bản tiểu thư cũng uống say rồi, mẹ, không phải là ba bình rượu sao? Tỷ tửu lượng làm sao có khả năng như thế tiểu đây? Bị ta đánh một quyền, đối với ta thành thật, bắt quá còn ăn chị em ta đậu hũ, bị ta mạnh mẽ mắng một tiếng thẳng nhóc con! Cuối cùng, ta vẫn là cực kỳ khinh bỉ hẳn!

Nói đơn giản một chút, sau đó bọn tỷ muội muốn tìm bạn trai, tuyệt đối không nên tìm nam nhân như vậy! !

Muốn chọn định một người trước, trước tiên tìm mấy cái huynh đệ để hẳn uống say, sau đó trước tiên trác trác rượu của hẳn phẩm. Sau đó sẽ lựa chọn! Rượu phẩm không tốt nam nhân, nhân phẩm cũng chưa chắc có thể tốt hơn chỗ nào! !

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Xuất hành

Ngày hôm nay bình yên điện não không biết đánh cái gì gió, vẫn luôn phát không được văn! Nha Nha... Rốt cục tới rồi! Không nói, xem văn:

Vì sợ ở trên đường thời điểm, phượng Tiêu Dao xuất hiện cái gì tình huống ngoài ý muốn, Âu Claire cũng theo đến rồi! Bất quá, cùng với nói là vì sợ ở trên đường thời điểm phượng Tiêu Dao xuất hiện cái gì tình huống ngoài ý muốn, chẳng bằng nói là hẳn mình cũng muốn đi.

Cũng vì sợ phượng Tiêu Dao nửa đường nảy sinh ý nghĩ bất chợt muốn mua gì nữ nhân dùng đồ vật, Khăng Lặc Định cũng gọi là lên Ngã Lệ Toa.

Còn có một đoàn không biết vì bảo vệ ai mà đến hộ vệ.

Đoàn người liền như vậy mệnh mông cuồn cuộn đi ra.

Phượng Tiêu Dao có hơi thất vọng, này cách nàng muốn loại cảm giác đó kém quá xa.

Bất quá cũng không thể yêu cầu quá nhiều có phải là.

Đi tới nơi này cái Ngã Lệ Toa trong miệng nói tới chịu buộc thành, phượng Tiêu Dao cảm giác mình thật giống đến đến một chữ trong bức tranh thành thị, này bức tranh là từ hải dương một bên khác quốc gia chờ tới đây, phượng Tiêu Dao cũng chỉ là tự giết một chữ rất có tiền người giàu có thời điểm gặp. Đường cái vật liệu cũng không phải là thường thấy nhất xi măng, mà là một viên một viên thể tích không nhỏ cứng rắn Thanh Thạch, cổ điển hào

phóng, hơn nữa rất sạch sẽ. Đường bên có thật nhiều tượng đá: Mọc ra cánh mỹ lệ nữ Thiên Sư, cười ở quái thú trên lưng kỳ sữ, khuôn mặt dữ tợn ác ma, tay cầm ma trượng Pháp Sư... bọn nó đường cong đều phi thường êm dịu nhu hòa, trông rất sống động, thường tâm duyệt mục. Đường phố chủ thể là các loại tạo hình khác nhau mà giàu có đặc sắc kiến trúc san sát nối tiếp nhau nối liền cùng một chỗ, cứ việc bọn chúng sắp xếp rất chặt mật, nhưng mà không có một chút nào chen chúc cảm giác. Lại như một bức hoàn mỹ bức tranh, khiến người ta nhìn mà than thờ.

Đưa mắt từ kiến trúc thu hồi, phượng Tiêu Dao vừa mới phát hiện trần trên người trang phục đều rất kỳ quái, đề trang phục chủ lưu cơ bản có thể phút mười mấy chủng loại hình:

Thứ nhất loại: Vải thô quần áo, rộng y tay áo lớn, có chút cổ trang mùi vị, chiếm tuyệt đại đa số. Điều này cũng cùng Khổng Lặc Dịch bọn họ trang phục gần như, chỉ có điều này đẳng cấp kém không ngừng một điểm hai điểm thôi!

Thứ hai loại: Nhìn có chút giống Cổ La mã giáp đấu sĩ, trên người chịu hình thù kỳ lạ áo giáp, hoặc sắt thép hoặc Thanh Đồng, còn có chút là lấy không biết rõ vật liệu chế tạo, bọn họ đều mang theo đao thương, loại người này thông thường đều khá là tráng kiện —— đương nhiên, chỉ là đối lập nam tính mà nói, nữ tử dùng "Tráng kiện" một từ để hình dung là không lớn thích hợp, nữ quân nhân anh tư sáng khoải lẫm, có một phen đặc biệt dương cương phong vị, các nàng áo giáp cũng nhẹ mỹ quan rất nhiều, hơn nữa bọn họ áo giáp trên đều sẽ có một ít kỳ quái hoa văn.

Thứ ba loại: Quần ở rộng lớn áo choàng trong, liền đầu cũng súc người ở bên trong. Rồi cùng phượng Tiêu Dao hiện tại trang phục gần như. Phượng Tiêu Dao thể mới biết, mình đi trên đường một chút cũng dẫn không nổi mọi người chú ý nguyên nhân. Bởi hắc (nàng) nhóm hầu như đem toàn bộ thân thể đều ẩn giấu ở trong quần áo, chỉ lộ một đôi con mắt ở bên ngoài, rất khó căn cứ bề ngoài phân biệt giới tính, hắc (nàng) nhóm thân thể nhìn qua đối lập muốn gây yếu rất nhiều, những này nhân thủ trong đều cầm một cái trên đỉnh khảm nam đẹp để bảo thạch ngăn trượng, căn cứ cái đó cất bước như thường tình huống xem ra, cũng không phải bước chân ra tật xấu, phụ trợ bước đi sử dụng, cái kia trượng có tác dụng gì, liền không được biết rồi.

Đệ tứ loại: Tay cầm dài vũ khí Dữ thuần, cười tuấn mã, nếu như nói một cách chính xác hơn hẳn là vật cười, bởi vì có mấy người ngồi cũng không phải mã, mà là chút không biết tên thú loại, lại như Khổng Lặc Dịch vật cười như thế, bất quá không có này vật cười như vậy tuấn mã thôi.

Đệ ngũ loại: Đồng dạng là thân khóa áo choàng, được nắm ngăn trượng, Dữ thứ hai loại khá giống, bất quá những này người áo choàng không phải quá rộng rãi, hơn nữa cùng một màu tất cả đều là áo bào trắng, trên đầu cũng không chụp mũ. Còn có một chữ đặc điểm lớn nhất, các nàng tất cả đều là nữ tử, nhìn phi thường thánh khiết đáng vẻ, để phượng Tiêu Dao có chút hiếu kỳ.

Thứ sáu loại: Hơn mười chủng loại hình người ở trong, đối lập gần nhất Nhân Gian Giới bình thường trang phục, bất quá cũng chỉ là đối lập, bọn họ mặc chính là bó sát người hắc y, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là màu đen, có chút thậm chí còn lấy cái khăn đen che mặt, nếu như tự nhân thể, bọn họ ở buổi tối xuất hiện, rất dễ dàng thu nhận đánh đập, hết cách rồi, thực sự quá giống ăn trộm chút. Những này người nữ có nam có, cứ việc không nhìn thấy diện mạo, bất quá từ vóc người trên có thể rất dễ dàng suy đoán ra đến. Bất quá, đám người kia cũng là phượng Tiêu Dao cảm thấy quen thuộc nhất, kiếp trước lối ăn mặc này, đối với nàng mà nói đều là chuyện thường như cơm bữa, chỉ có điều không có như những này người, trắng trợn như vậy mặc, còn ở trên đường đi. Thực sự là khiến người ta kinh ngạc.

"Làm sao? cha nhận thức những này đạo tặc người?" Thấy phượng Tiêu Dao kinh ngạc nhìn những này đạo tặc, Khổng Lặc Dịch không nhịn được mở miệng.

"Không quen biết! Bất quá mặc quần áo này ta nhìn rất quen mắt." Phượng Tiêu Dao câu này nói đúng là lời nói thật.

"Lẽ nào người cùng những này đạo tặc còn có quan hệ gì? Hoặc là nói lúc trước làm hại trong đám người của người thì có một chữ như vậy hoá trang người?" Âu Claire ở một bên bắt đầu suy lý.

"Ta cũng không biết!" Phượng Tiêu Dao vội vàng đem ánh mắt chuyển qua nơi khác, bất quá vẫn là âm thầm lờm một cái, cha cũng thật là yêu ảo tưởng à! Ánh mắt lại đi bộ đến những này Hắc y nhân trên người giờ, phượng Tiêu Dao lấy làm kinh hãi, bởi vì những này vóc người uyển chuyển nữ tử bấp đui ria ngoài vũ khí trông lên đều kẻ sát một cái sắc bén chủ thủ. Bé ngoan không được rồi! Còn có thể món vũ khí tiết ra ngoài? Thực sự là khiến người ta bất ngờ!

Thứ bảy loại: Nhẹ nhàng khôi giáp trang phục, to lớn nhất đặc điểm là gánh vác tiền khuông, vũ khí là cung hoặc nỏ.

Nhìn hồi lâu, phượng Tiêu Dao lại phát hiện một chuyện, người nơi này thật giống không có cùng mình như thế con mắt màu đen người. Phần lớn đều là con mắt màu xanh lam.

Người nói nếu như chỉ có thể nhìn thấy một chữ, này vẫn không có gì quan trọng, thế nhưng phượng Tiêu Dao quan sát nửa ngày, lại phát hiện, một chữ đều không có!

"Tại sao con mắt của các người màu sắc cùng con mắt của ta màu sắc không giống nhau?" Lẽ nào ta biến thành nơi này yêu quái? Phượng Tiêu Dao hoàn toàn ác ý nghĩ.

Khổng Lặc Dịch cùng Âu Claire nhìn nhau một chút, sau đó Âu Claire mở miệng nói: "Kỳ thực cũng có con mắt màu đen người, chỉ bất quá bọn họ bình thường rất ít đến cái thành phố này xuất hiện mà thôi!"

"Ừ!" Phượng Tiêu Dao kỳ thực cũng cảm bọn họ động tác của hai người nhìn ở trong mắt, bất quá, dĩ nhiên không muốn nói vậy cho dù. Nàng cũng sẽ không cường cầu, có một số việc, chung quy phải mình đi phát hiện!

Bạn đang đọc truyện *Ma Tồn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Viêm ưng bá tước

Đoàn người mênh mông cuộn cuộn tự trên đường cái xuyên hành. Làm mọi người nhìn thấy Khổng Lạc Dịch này độc nhất vô nhị vật cười thời điểm, liền dón dập né tránh.

Phượng Tiêu Dao quái dị nhìn mình đám người kia căn bản không có bất kỳ lực cản ở cái này phở xá sầm uất xuyên hành.

Phượng Tiêu Dao phiền muộn, tiếp tục như vậy, lúc nào mới sẽ nghe được nàng muốn tin tức à?

Nhìn một chút bên cạnh mình Khổng Lạc Dịch, cái tên này một mặt sương lạnh, làm tâm mắt của mọi người vẫn không có tự trên mặt của hắn hình thành tiêu điểm thời điểm, cũng đã bị đông cứng bắt đầu dời đi tầm mắt.

Phượng Tiêu Dao lờm một cái, tất yếu như người khác đều thiếu nợ người tám triệu đáng về sao? Lại không phát hiện, làm Khổng Lạc Dịch tầm mắt rơi vào trên người mình thời điểm, loại kia làm người mê muội ôn nhu lưu luyến.

Nhìn lại một chút mình một bên khác Ngã Lệ Toa, lại phát hiện cái này nữ bản Khổng Lạc Dịch thứ hai dĩ nhiên liên tục nhìn chăm chăm vào mấy nơi xem.

Phượng Tiêu Dao hiếu kỳ, đặc biệt chú ý một thoáng, liền phát hiện Ngã Lệ Toa nhìn chăm chăm chính là bán quần áo địa phương. Phượng Tiêu Dao không khỏi bật cười, nguyên lai mặc kệ nữ nhân làm sao biến, nàng cuối cùng yêu mặc quần áo cùng trang phục bản chất nhưng thủy chung sẽ không thay đổi.

Nhìn Ngã Lệ Toa một mặt ngốc ngếch trông đáng yêu, nhưng bởi vì muốn chăm sóc mình mà không thể đi cưỡng quần áo. Phượng Tiêu Dao có chút áy náy.

Nhìn bán quần áo trong cửa hàng ra vào vào phụ nhân, phượng Tiêu Dao đột nhiên nghĩ đến một câu nói: Có nữ nhân địa phương sẽ có Bát Quái!

Mình cần gì muốn bỏ gần cầu xa đây? Những tin tức này có thể không phải chân thật nhất, nhưng cũng nhất định là sót dẻo nhất.

"Ngã Lệ Toa! Ngã Lệ Toa!" Phượng Tiêu Dao dần dần tới gần Ngã Lệ Toa.

"Tiểu thư!" Thất thần Ngã Lệ Toa cuối cùng cũng coi như cảm tình thần kéo trở về. Vội vã chào hỏi che giấu mình thất thố.

"Ta muốn đi xem nơi này có cái gì quần áo đẹp để, cha theo ta đi có được hay không?" Phượng Tiêu Dao một mặt giả vờ về mặt ngốc ngếch trông nhìn bên cạnh bước quần áo cửa hàng.

"Chủ thượng?" Ngã Lệ Toa lập tức ngẩng đầu nhìn hướng về phượng Tiêu Dao bên người Khổng Lạc Dịch. Cứ việc ngữ khí đã che giấu đi âm thanh dị dạng, thế nhưng vẫn là khó nén loại kia hưng phấn mùi vị.

"Được rồi! các người cùng đi chứ! Lâm đại thiếu gia sẽ ở đó cái tửu lâu chờ các người!" Khổng Lạc Dịch chỉ chỉ cách đó không xa tửu lâu.

"Được rồi!" Phượng Tiêu Dao cũng biết, giống như vậy quái thai là không thể sẽ đi cùng nữ nhân mua quần áo!

"Chúng ta đi thôi!" Phượng Tiêu Dao một mặt hài lòng nhìn Ngã Lệ Toa, nhảy xuống ngựa, hướng về bán quần áo cửa hàng đi tới.

"Được rồi!" Ngã Lệ Toa cũng không thể chờ đợi được nữa đi theo.

"Đuổi tới!" Khổng Lạc Dịch đối với tứ Chu Khinh Khinh nói một câu, sau đó mọi người liền cảm giác một cơn gió biến mất ở Khổng Lạc Dịch bên người.

Phượng Tiêu Dao cùng Ngã Lệ Toa đi vào một nhà trang trí không sai y điểm —— "Y Y không muốn". Phượng Tiêu Dao cảm giác cái tiệm này tên đúng là lên không sai.

Ngã Lệ Toa đi vào liền đã quên bên người phượng Tiêu Dao, hưng hăng nhìn chăm chăm xung quanh mang theo biểu diễn quần áo xem.

Phượng Tiêu Dao cảm giác có chút buồn cười, chưa từng thấy từng tới như vậy thất thố Ngã Lệ Toa.

"Tiểu thư..." Ngã Lệ Toa cũng phát hiện mình giờ khắc này 囧 hình dáng, có chút không biết làm sao nhìn phượng Tiêu Dao.

"Không có chuyện gì! Không có chuyện gì, Lâm đại thiếu gia đều từng người đến xem mình thích quần áo đi! Đợi được chúng ta chọn xong trở lại nơi này tập hợp! Liền nói như vậy định, ta đi trước rồi!" Phụng Tiêu Dao vội vã hướng về nhiều người phương hướng đi đến.

Đây là phụng Tiêu Dao sau khi vào cửa liền phát hiện địa phương, nơi này người nhiều nhất, vì lẽ đó Bát Quái cũng có thể là nhiều nhất.

"Được rồi! Tiêu thư!" Ngã Lệ Toa âm thanh bị phụng Tiêu Dao ném đến sau đầu.

Phụng Tiêu Dao không có phát hiện, tự nàng sau khi đi vào, cũng có một chữ giống như nàng mang đầu bông người đi vào, xem thân hình cũng nhìn không ra đến hần là nam là nữ, chỉ là ánh mắt của hần tự sau khi đi vào liền bắt đầu thỉnh thoảng nhìn chăm chăm phụng Tiêu Dao phương hướng.

Tiệm này phục vụ thái độ cũng không tệ lắm, còn chuẩn bị nước trà khu vực, cho những kia tuyển quần áo tuyển một phu nhân. Phụng Tiêu Dao vẫn chưa đi tiên vào thời điểm liền cảm giác có rất nhiều Ma Tước ở bên kia lú ra lú rú, vẫn đứng là để yêu thích yên tĩnh phụng Tiêu Dao có chút không cách nào thích ứng. Bát quái vẫn phải là đi qua à!

Phụng Tiêu Dao chứa xem quần áo đáng về tiếp cận này quần Ma Tước khu vực. Chậm rãi bắt đầu làm rõ các nàng nói chuyện.

Tại bọn họ nói chuyện trong, xuất hiện tần suất cao nhất chính là thánh khai quốc nhất đẳng Bá tước: Viêm ưng bá tước.

Chính là này bản võ giả trong nhắc tới này Tướng quân sao? Phụng Tiêu Dao có thể xác định là. Còn có khác cái một tên. Chính là Hải Luân (Helen) * lan mở Tư Đặc. Phụng Tiêu Dao không tự chủ được bắt đầu chú ý cái đề tài này.

Nghe các nàng trong miệng lời giải thích, thật giống cái này Hải Luân (Helen) chính là viêm ưng bá tước nữ nhi duy nhất, cũng là còn sót lại một đứa con gái. Chỉ có điều cuối cùng thích một chữ gia tộc nhỏ công tử. Viêm ưng bá tước đại lực phản đối, không nghĩ tới con gái của nàng sẽ trực tiếp cùng nhân gia bỏ trốn. Đây thành viêm ưng bá tước này một đời duy nhất sỉ nhục.

Bát quái, không có không yêu hải từ cha mẹ, hướng chỉ vẫn là mình duy nhất một đứa bé.

Viêm ưng bá tước trong lòng tuy rằng khí, thế nhưng vẫn là thông qua một ít quan hệ, giúp đỡ này gia tộc nhỏ chậm rãi trưởng thành lên, mà này gia tộc nhỏ cũng hiểu lắm phải nắm lấy cơ hội, thời gian mấy năm không tới, từng nho nhỏ chậm rãi đã biến thành hiện tại vi đình gia tộc, đã biến thành thánh khai quốc một trong bốn dòng họ lớn nhất. Bát quái, cũng không kinh sợ, có một chữ nắm toàn quốc binh mã thực quyền nhạc phụ, nếu như còn không trưởng thành, vậy thì kỳ quái.

Mạnh mẽ sau khi vi duyên gia tộc cũng dần dần không sẽ đem viêm ưng bá tước để ở trong mắt. Đã từng này gia tộc nhỏ công tử đã biến thành vi duyên gia tộc Tộc trưởng. Không lại thỏa mãn chỉ có năm đó này thánh Khai Đế quốc đệ nhất mỹ nữ Hải Luân một người. Bởi vì mỹ nhân lại Mĩ cũng có hồng Nhan lão đi một ngày, hơn nữa người mỹ nữ này còn một chữ dòng dõi cũng không có sinh ra đến. Vì lẽ đó này liền cho cái này cái gia tộc Tộc trưởng một chữ rất tốt cơ, bắt đầu tìm mục tiêu mới.

Sau đó các gia tộc lớn mỹ nhân cũng bắt đầu vào ở Tộc trưởng sân. Viêm ưng bá tước tuy rằng khí, thế nhưng cũng hết cách rồi, chẳng lẽ còn có thể ngăn cản nhân gia cưới lão bà không được. Dùng Tộc trưởng mà nói tới nói, chính là vì gia tộc phồn vinh, những này thông gia là tất yếu.

Hải Luân nữ nhân này cũng không phải một chữ ngu ngốc, biết năm đó từng yêu mình người đàn ông kia đã biến tâm, thế nhưng nàng có thể làm sao đây? nàng vẫn là yêu hần à! Hướng chỉ, lúc trước là mình liền của người đại nhân tử đều không để ý, nhất định phải gả tới, hiện tại để mình lấy cái gì mặt mũi đi đối mặt cha mẹ đây? Chỉ có thể trách mình gặp người không quen. Thế nhưng trong lòng duy nhất may mắn vẫn là hi vọng từng người đàn ông này vẫn là yêu mình.

Tự những nữ nhân kia đều trước sau sinh ra từng cái từng cái nam hài nữ hài sau đó, Hải Luân cũng đối với người đàn ông này triệt để thất vọng rồi. Hoặc là nói là từ bỏ mình, thế nhưng không nghĩ tới mình lại mang thai. Hải Luân cảm hết thấy tâm tư đều chuyển tới con trai của chính mình trên người.

Hải Luân cuối cùng sinh một đứa con gái. Sinh cái này vi duyên gia tộc có tư cách nhất người thừa kế. Tất cả mọi người đỏ mắt. Thế nhưng có Hải Luân che chở, tất cả mọi người đều không động dấy người này.

Bát quái, nghe nói gần nhất, tự Hải Luân không cẩn thận bị bệnh sau đó, nàng nữ nhi duy nhất cũng mất tích, hiện tại tất cả mọi người đều lại tìm nữ nhi này.

Bạn đang đọc truyện *Ma Tôn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Sharleen Na tiểu thư!

Ngay khi phượng Tiêu Dao tự phụ cận lơ đãng lật lên quần áo, chuyên tâm nghe Bát Quái thời điểm, một chữ mang theo đầu bóng người cũng chậm chậm tiếp cận phượng Tiêu Dao.

Chờ đến phượng Tiêu Dao phát hiện thời điểm, người này cách xa phượng Tiêu Dao đã không tới mười bước.

Phượng Tiêu Dao rất kinh ngạc, mình thực lực bây giờ tuy rằng không có khôi phục lại lúc trước thực lực, thế nhưng cũng sẽ không để cho người cách xa mình như thế gần mà không có phát hiện à! Chẳng lẽ nói vừa nãy mình nghe quá chuyên tâm. Phượng Tiêu Dao như vậy an ủi mình.

Càng làm cho phượng Tiêu Dao kinh ngạc chính là, làm người đội đầu bóng này phát hiện phượng Tiêu Dao nhìn thấy hắn sau đó, cũng không có tránh né, mà là trực tiếp như phượng Tiêu Dao này vừa đi tới.

Phượng Tiêu Dao liếc mắt nhìn xung quanh. Hiện tại là tiệm này thời kỳ vàng son, chọn quần áo khách mời rất nhiều. Vì lẽ đó cũng sẽ không sợ người này đột nhiên làm ra hành động lớn gì.

Bát quái nhìn một chút cách đó không xa Ngã Lệ Toa, phượng Tiêu Dao vẫn là hướng về phía trước đi mấy bước, đi vào một chữ đại đa số người không dễ dàng chú ý góc chết vị trí. Muốn nhìn một chút vẫn theo người của mình đến tột cùng là ai?

Mang theo đầu bóng người rất lo lắng đi tới phượng Tiêu Dao bên người. Càng chạy càng sợ hãi.

"Sharleen Na tiểu thư!" Người đến đến đến đến phượng Tiêu Dao trước mặt sau đó, liền trực tiếp gỡ xuống đầu bóng.

"Người là ai?" Phượng Tiêu Dao lạnh lùng nhìn trước mắt xa lạ người đàn ông trung niên. Bắt đầu cấp tốc suy nghĩ, lẽ nào hắn là nhận thức cái này bản tôn.

"Sharleen Na tiểu thư, cha không quen biết ta rồi! Ta là phu nhân quản gia Abigail à!" Nam nhân xem ra rất gấp, nghe phượng Tiêu Dao nói không quen biết hắn, dĩ nhiên có loại cảm giác muốn khóc.

"Mạng cầu nhà nói Sharleen Na là ai ta cũng không quen biết, còn có đại thúc người ta cũng không quen biết!" Phượng Tiêu Dao không chút nào sắc mặt tốt. Tự không rõ ràng đối phương là địch là bạn tình huống trước, tuyệt đối không cho phép cảm mình nội tình để lộ cho đối phương, đây là cơ bản tồn tại thủ tục.

"Không thể? Không thể, làm sao có khả năng không nhớ được chứ?" A Nhĩ Bi cái xem ra bị đá kích rất sâu, đầy mắt tuyệt vọng.

Phượng Tiêu Dao giờ khắc này con mắt tuy rằng vẫn là lạnh lùng nhìn đối phương, thế nhưng trong lòng cũng đã bắt đầu hoài nghi, lẽ nào đối phương đúng là nhận thức mình.

"Mạng cầu nhà có thể gỡ xuống mũ để ta liếc mắt nhìn sao?" A Nhĩ Bi che ở tuyệt vọng trong mở miệng, hy vọng có thể tìm tới cuối cùng một ít ánh rạng đông.

"Được!" Phượng Tiêu Dao rất rõ ràng, giờ khắc này nếu như từ chối, có lẽ sẽ càng gây nên đối phương hoài nghi. Vì lẽ đó phượng Tiêu Dao quyết định đánh cược một lần, liền đánh cược người này trong mắt tuyệt vọng là thật sự.

"Không, cha chính là Sharleen Na tiểu thư, chính là, chính là! Ta sẽ không nhận sai!" A Nhĩ Bi cái bắt đầu điên cuồng, âm thanh dần dần gia tăng, xung quanh rất nhiều người con mắt bắt đầu hướng về bên này dời qua đến.

"Tiểu thư! Làm sao? Hắn là ai?" Ngã Lệ Toa cũng nghe được tình huống ở bên này, vừa qua đến lại như một chữ gà mái như thế che chở phượng Tiêu Dao, đẩy mắt phòng bị nhìn A Nhĩ Bi cái.

"Không có chuyện gì! Không cần sốt sắng, vị tiên sinh này chỉ là nhận lầm người, cha quần áo chọn xong chưa? Lâm đại thiếu gia đi thôi!" Phượng Tiêu Dao quyết định trước về đến Khẳng Lặc Dịch bên cạnh bọn họ đi, như vậy an toàn càng có bảo đảm.

"Được rồi! Tiểu thư! cha tuyển chọn quần áo không có?" Ngã Lệ Toa nghe được phượng Tiêu Dao nói như vậy, cũng không có hỏi nhiều. Nhìn thấy đối diện nam nhân cũng không có ác ý sau đó, liền bắt đầu chăm chú với phượng Tiêu Dao trong miệng nói tới quần áo.

"Ta không có coi trọng, Lâm đại thiếu gia lần sau lại nhìn đi!" Phượng Tiêu Dao nhìn một chút Ngã Lệ Toa trong tay này một Đại ôm quần áo, bắt đầu vì là Ngã Lệ Toa điên cuồng mà giật mình, cũng thật là ghê gớm à! Như thế một hồi liền ôm nhiều như vậy quần áo.

"Được! Vậy chúng ta lần sau trở lại, đi thôi!" Ngã Lệ Toa tuy rằng kỳ quái phượng Tiêu Dao tại sao một bộ y phục đều không có tuyển, thế nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Phượng Tiêu Dao xoay người rồi cùng Ngã Lệ Toa đồng thời hướng về trả tiền địa phương đi đến.

"Tiểu thư..." A Nhĩ Bi cái từ Ngã Lệ Toa xuất hiện thời khắc này liền kinh ngạc đến ngây người, mãi đến tận phượng Tiêu Dao nói phải đi mới phản ứng được.

"Xin lỗi, cha nhận lầm người rồi!" Phượng Tiêu Dao quay đầu hướng A Nhĩ Bi cái nhẹ nhàng nói một tiếng, sau đó mang tới mũ, hướng về ngoài cửa đi tới. Muốn bỏ rơi người này

Ngã Lệ Toa tính tiền sau, liền phát hiện vừa nãy vị đại thúc kia còn giống như muốn cùng mới vừa đi ra ngoài tiểu thư.

Liền vội vàng đi tới chặn lại rồi bước chân của người này.

"Không cho lại theo tiểu thư!" Ngã Lệ Toa đưa tay chặn lại rồi A Nhĩ Bì cái đi tới phương hướng.

"Không, đó là tiểu thư nhà ta! Để ta đi qua!" A Nhĩ Bì đắp kín như cũng không phải tốt như vậy chặn lại rồi, bắt đầu liều mạng đi ra ngoài xông lên.

"O! Không thấy được à! cha cũng là vị chiến sĩ à! Bất quá, một chữ chiến sĩ như vậy trang phục vậy thì nhất định là có quỷ rồi!" Ngã Lệ Toa bắt đầu toàn lực ngăn cản.

Kỳ thực phượng Tiêu Dao vẫn không biết, Ngã Lệ Toa cũng là một chữ chiến sĩ, hơn nữa còn là một cấp bậc tương đối cao chiến sĩ. Nhìn nàng hiện tại một tay cầm quần áo, còn có thể ngăn cản A Nhĩ Bì cái công kích liền biết rồi.

Chờ đến Ngã Lệ Toa chịu thua A Nhĩ Bì cái lúc rời đi, phượng Tiêu Dao đã sớm ngồi vào Khổng Lạc Dịch bên người, quay về đầy bàn món ngon, đang uống nước.

"Chạy như thế gấp? Đã xảy ra chuyện gì sao?" Khổng Lạc Dịch nhìn thấy phượng Tiêu Dao uống nước uống vội như vậy, có chút không hiểu nàng tại sao muốn chạy nhanh như vậy?

"Không có chuyện gì! Chính là một chữ đại thúc luôn nói nhận thức ta!" Phượng Tiêu Dao thả xuống cái chén, không đáng kể nói rằng.

"Mạng cậu nhà liền không sợ là thật sự người quen biết sao?" Khổng Lạc Dịch không biết trái tim của chính mình tại sao vào đúng lúc này có chút rối loạn. Có chút hoảng loạn hỏi.

"Coi như là nhận thức ta cũng không nhớ rõ! Cùng với ta đến một nơi xa lạ, còn không bằng rồi cùng các người cùng nhau! Chỉ ít nơi này không có ai hại ta không phải sao?" Phượng Tiêu Dao cầm lại nói rất rõ ràng.

"Mạng cậu nhà cũng thật là hiện thực à?" Âu Claire không biết từ nơi nào nhảy đi ra, vừa vặn nghe được phượng Tiêu Dao lời nói này.

"Hiện thực một điểm không tốt sao?" Phượng Tiêu Dao hỏi ngược lại.

Khổng Lạc Dịch ánh mắt cũng tiến đến gần, thật giống nói, cha dám khuyên nàng thử xem!

"Ngạch! Coi như ta không nói!" Âu Claire tức giận sờ sờ mũi, trong miệng lại nói nhỏ nói một câu: Trọng sắc khinh bạn!

Một lát sau, Ngã Lệ Toa cũng quay về rồi, cầm chuyện sau đó cũng nói đơn giản một thoáng.

Phượng Tiêu Dao không nói gì, chỉ là nhìn chăm chăm trên bàn mỹ thực, một chiếc đĩa tiếp theo một chiếc đĩa!

Đoàn người trực tiếp ở trên đường du lịch đến mặt trời nhanh xuống núi mới bắt đầu đường về.

Mọi người cũng không có chạy đi, mà là mặt bên đi từ từ, mặt bên chậm rãi thưởng thức hai bên đường cảnh sắc.

Giờ khắc này chân trời đám mây bị xuống núi mặt trời chiếu đến Hòa Hồng, ánh phượng Tiêu Dao mặt cũng chia ở ngoài điểm lẹ. Đoàn người luôn có vài đạo ánh mắt sẽ hướng về phượng Tiêu Dao trên mặt chạy.

Khổng Lạc Dịch ở một bên nhìn ra rất khó chịu, Có thể có mấy người lại không chịu mang theo mũ.

"Chúng ta trước tiên tựa ở ven đường! Ngã Lệ Toa, giúp nàng cầm mũ mang theo!" Nhìn phía trước xuất hiện một chiếc xe ngựa, Khổng Lạc Dịch đột nhiên rất nghiêm túc nói.

"Ta mình đến!" Phượng Tiêu Dao tức giận mang theo mũ, xem Khổng Lạc Dịch sắc mặt cũng biết hiện tại không phải nên tùy hứng thời điểm.

Nhìn phía xa lái tới xe ngựa, phượng Tiêu Dao thật tò mò cái này để Khổng Lạc Dịch né tránh người là thần thánh phượng nào.

Chương 20: Theo dõi

Đây là một chiếc phi thường hoa mỹ xe ngựa, chậm rãi từ phượng Tiêu Dao bọn họ đối diện chạy lại đây. Đây chiếc tinh xảo xe ngựa bốn bánh, là dùng thượng đẳng nhất vật liệu chế thành. Nghiêm nghị mà mang theo cao quý khí tức Huyền Hắc thân xe, còn có thùng xe trên tinh mỹ điêu khắc, mạ vàng hoa văn, không một không biểu lộ ra ra chiếc xe ngựa này chủ nhân cao quý thân phận.

Đặc biệt là trên xe này gia tộc huy hoàng.

Một vòng hoa lan lượn lơ tạt hai thanh giao nhau trường kiếm lưỡi kiếm trên, một con hùng ưng hai cái chân đạp ở trên chuỗi kiếm, mang theo bề ngạo thiên hạ khí thế, nhìn phía trước. Khiến người ta vô hình trung liền sản sinh một loại cảm giác ngột ngạt.

Như vậy huy chương, nếu như ở một cái đối với huy chương có học đầy đủ hiểu rõ quý tộc trong mắt, mới sẽ nhìn ra có cỡ nào ghê gớm! Toàn bộ đế quốc hết thấy trong gia tộc, có thể tự huy chương bên trên điêu khắc hai cái giao nhau trường kiếm cũng không nhiều! Đây hai thanh trường kiếm, đại biểu gia tộc trong lịch sử chỉ ít từng ra một vị đế quốc Nguyên soái cấp nhân vật. Mà mặt trên này một con hùng ưng, càng là tượng trưng gia tộc này vô số chiến công, cho nên mới được phép nắm giữ mình tộc huy!

Xe ngựa trước sau, mỗi người có mười tên ăn mặc nhẹ nhàng áo giáp hộ vệ kỵ sĩ, cười tuấn mã, mang theo kỵ sĩ trường kiếm, trên người áo giáp lau đến khi sáng như tuyết, vũ khí ngăn nắp. Nếu như là ở phía xa nhìn, nhất định sẽ cảm thấy quần áo ngăn nắp kỵ sĩ xem là Hoàng thất những kia vô dụng đồ bỏ đi, thế nhưng làm bọn họ đi vào thời điểm, cha sẽ phát hiện, mình hoàn toàn sai rồi!

Khi này quần kỵ sĩ đến đến phượng Tiêu Dao bọn họ cách đó không xa thời điểm, một trận sát khí tức thẳng vào mặt lệnh phượng Tiêu Dao con mắt cũng miễn không được rụt lại, cũng thật là dày đặc sát khí à! Rất mùi vị quen thuộc.

Đến đến Khổng Lạc Dịch đối diện thời điểm, hết thấy kỵ sĩ đưa tay phải ra, cầm tay phải nắm tay đặt ở ngực trái đối với Khổng Lạc Dịch nhóm người này gật đầu một cái. Sau đó mới tiếp tục đi về phía trước.

Khổng Lạc Dịch đoàn người cũng trở về tương đồng lễ. Chỉ có phượng Tiêu Dao như cái kẻ ngu si như thế nhìn bọn họ dàn đội hành động.

"Bọn họ đang làm gì?" Phượng Tiêu Dao nhỏ giọng hỏi bên người Ngã Lệ Toa.

"Chúng ta vừa nãy nhường đường, đây là cho chúng ta đáp lễ đây!" Ngã Lệ Toa xem người khác cũng không có đi xa, cũng hạ thấp giọng nói rằng.

"Ừ! Thật là có lễ phép à!" Phượng Tiêu Dao đối với đám người kia hảo cảm không ngừng tăng cường như vậy một chút. Phải biết nàng gặp những quân nhân kia, có thể đều là mũi vênh lên trời chủ à!

Giờ khắc này tự trong xe.

"Dừng lại (Hạ), ta thật giống nghe được Hải Luân (Helen) âm thanh!" Một chữ có chút già nua lại vẫn như cũ hùng hậu âm thanh nói rằng.

"Tướng quân! Ngài nói cái gì?" Ngồi ở phía trước lái xe người hỏi.

"Ài! Quên đi, đi thôi! Nhất định là ta nghe lầm, Hải Luân (Helen) làm sao có khả năng xuất hiện ở đây đây?" Âm thanh già nua thật giống một mối không ít.

"Phải! Tướng quân, phía trước xuất hiện vài con chuột, xem ra là theo phía trước gặp phải nhóm người kia, Lâm đại thiếu gia có muốn hay không giải quyết đi." Lái xe người con mắt đột nhiên nhìn về phía đường nhỏ hai bên trong rừng cây.

"Gọi bọn họ giải quyết đi đi! Ta mệt mỏi! Không muốn quấy rầy nữa ta!"

"Phải!" Đây một tiếng trả lời cũng hạ thấp âm điệu, rất sợ quấy rối đến người trong xe ngựa.

Lái xe người đối với khấn sát bên hai người nháy mắt, hai cái kỵ sĩ liền biến mất.

Hai con chuột tự còn chưa kịp lên tiếng tình huống (Hạ) liền biến mất không thấy hình bóng.

"Này! Anh em, Lâm đại thiếu gia phía sau dĩ nhiên có chuột à! cha xem?" Âu Claire rõ ràng không phải một người an phận, từ xe ngựa trải qua sau đó, con mắt sẽ không có quay lại đã tới. Đương nhiên cũng nhìn thấy mặt sau bắt chuột tình huống.

"Chẳng lẽ là sẽ không là bọn họ chuột sao?" Ngã Lệ Toa có chút nghi ngờ hỏi.

"Sẽ không, là bọn họ chuột sẽ không chờ đến hiện tại mới động thủ! bọn họ không phải như vậy không người cẩn thận, huống chi những này chuột cũng không như vậy ngốc, sẽ không cùng như vậy gần!" Phượng Tiêu Dao cũng quay đầu nhìn thấy bên kia giải quyết tình huống, thuận miệng giải thích.

Xung quanh trong lúc nhất thời không còn âm thanh. Đầu nhìn phượng Tiêu Dao, một mặt kinh ngạc.

"Cũng thật là không đơn giản à!" Âu Claire nhìn bên kia xe ngựa biến mất phương hướng, bỏ lại câu nói này làm tổng kết. Chính là không biết là nói này xe ngựa người vẫn là nói phượng Tiêu Dao.

"Này người trong xe ngựa các người nhận thức sao?" Chỉ có phượng Tiêu Dao một người cho rằng Âu Claire câu nói kia là nhằm vào trong xe ngựa người kia nói.

"Thánh khai quốc thứ nhất Tướng quân —— viêm ung * lan mở Tư Đặc, cũng là đế quốc tước vị cao nhất bá tước." Ngã Lệ Toa rất sùng bái nói.

"Có nổi danh như vậy sao?" Phượng Tiêu Dao phát hiện, mình gần nhất thật giống thường thường nghe được danh tự này.

"Nếu như mạng cầu nhà đứng trên đường cái nói câu này, phỏng chừng sẽ bị mọi người khinh bỉ đến cùng!" Ngã Lệ Toa dùng như vậy một cái tỷ dụ cú.

"Ừ!" Phượng Tiêu Dao gật gù.

Phượng Tiêu Dao ngày hôm nay một ngày đều rất bình thường, bình thường đến không có nửa đường liền ngủ. Không chỉ có khỏe mạnh trở lại tổng bộ. Vẫn là mình cười ngựa trở lại.

Trở lại sau đó, cũng không có trực tiếp chạy về đi ngủ, mà là tự mọi người ánh mắt kinh ngạc trong ngòi vào trên bàn cơm cùng mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm tối. Sau đó mới bé ngoan trở lại rửa rấy ngủ.

"Nàng có phải là không sao rồi!" Tự phượng Tiêu Dao cùng Ngã Lệ Toa đồng thời trở lại sau đó, Khăng Lặc Dịch mới mở miệng hỏi.

"Thật giống là không sao rồi!" Âu Claire cũng cảm giác rất kỳ quái. Theo lý thuyết cũng không phải tốt nhanh như vậy à! Bất quá, sự thực đang ở trước mắt à!

"Xem ra làm cho nàng đi ra ngoài là thật sự rất hữu hiệu! Lần sau có thể nhiều làm cho nàng đi ra ngoài mấy lần thử xem, xem có phải là tốt toàn bộ rồi!" Âu Claire roi xuống một kết luận như vậy.

"Tự làm quyết định này trước, vẫn là trước hết để cho ta đi thăm dò ngày hôm nay xuất hiện tự bên người nàng này gọi A Nhĩ Bì cái nam nhân đi! Nhìn nàng có phải là thật hay không chính là này Sharleen Na đại tiểu thư! Còn có, ngày hôm nay theo dõi người của chúng ta, có thể cũng cùng chuyện này có quan hệ!" Khăng Lặc Dịch đang trên đường trở về liền vẫn đang suy tư chuyện này!

"Ai! Ta cũng cảm thấy vị tiểu thư này không đơn giản, thế nhưng không nghĩ tới như thế có lai lịch. Bất quá ta cảm thấy, ta nếu như mạng cầu nhà, ta sẽ đang trên đường trở về ngăn cản viêm ung bá tước. Sau đó lôi kéo nàng đi hỏi: Đây là không phải cháu ngoại của người nữ à? cha chẳng lẽ không cảm thấy được như vậy càng dùng ít sức một ít sao?" Âu Claire đẹp đẽ mắt bên trong đôi mắt tràn ngập ý cười.

Không biết tại sao? Khăng Lặc Dịch có chút không hi vọng kết cục này là thật sự!"Coi như là, cũng phải nhìn bản thân nàng có nguyện ý hay không?"

"Lẽ nào nàng không muốn, cha liền nuôi nàng cả đời sao?" Âu Claire thấy bạn tốt khó gặp chăm chú, không nhịn được giễu cợt nói.

"Nếu như nàng đồng ý, nuôi cả đời cũng không đáng kể!" Khăng Lặc Dịch là một người cho tới bây giờ sẽ không che giấu người của mình, nghĩ như thế nào liền làm như thế đó.

"Ta liền không hiểu, nữ nhân này, không, nàng liền cô gái cũng không tính, nhiều nhất chỉ có thể toán một cô bé, nàng đến cùng có chỗ nào hấp dẫn mạng cầu nhà. Tại sao không gần nữ sắc mạng cầu nhà sẽ đối với nàng tốt như vậy?" Âu Claire nói tới chỗ này, có chút chỉ tiếc mài sắt không nên kim.

"Kỳ thực ta cũng không hiểu!" Khăng Lặc Dịch nghĩ đến một hồi, chỉ bỏ lại câu này, sau đó liền đi ra ngoài cửa.

"Cũng thật là không hiểu ra sao!" Âu Claire bỏ lại một câu không hiểu ra sao, cũng theo biến mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Tồn Mị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.